

زانستی که لام و جی دهستی
مه نهه جیته که ی له فیکری ئیسلامیدا
دکتور سههید فوده

نه زه ریه ی مه عریفهت
باوکی شهزالی مه لا رهزوان

په پيامه كاني حق و نور

په پيامي نوښه م

زانستى كه لام و جى ده ستى

مه نهه جيتيه كه ي له فيكرى ئيسلاميدا

عهللامه و موه كه لليم دكتور سه عيد فوده

نه زه ريه ي مه عريفه ت

باوكى غه زالى مه لا رده زوان

پنځه ي ته و حيد و مه عريفه ت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

ئیمان، ئیسلام، ئیحسان

دهق، عهقل، دل

پینگامانا

برایهتی، یه گرتن، خزمهت

چاکه خوازی، ناشتی

پیشہ کی وہرگیپ

بسم الرحمن الرحيم، والصلاة والسلام على أشرف
المرسلين، وسيد العارفين والمتكلمين، مولانا محمد خاتم
النبين، وآله وصحبه ومن سار على نهجه إلى يوم
الدين.

أما بعد:

لہم کتیبہ کہدا فہیلہ سوف و عہ للامہی زہمان، وہ
زمانی ٹومہت دکتور سعید فوودہ ہہ لساوہ بہ
تویژینہ وہ لہ زانستی کہ لام، کہ زانستی کہ پھیوہندی بہ
بیروباوہری موسلمانانہ وہ ہہیہ، وہ کو باسیکہ بو
لیکولینہ وہ لہ زاتی خواو سیفاتی خواو ماددہ و
گہردوون و وجود، وہ بابہتہ بیستہ نیہ کان لہ
دہقہ کانہ وہ سہ بارہت بہ قوناغہ کانی دواى مردن، وہ

له هه موویشی گرینگتر سه مانندی بوونی خودایه به
بنه ماکانی عهقلی که زۆر زۆر گرینگه بۆ ئەم
سهردهمه بۆ پهردانهوهی فهلسهفه ئیلحادیه کان و
پهواندنهوهی شهك و گومانه کان تهوانه ی کهوا پروویان
له دینی ئیسلام و موسلمانان کردووه، بۆیه پێویسته
ئەم زانسته زیندوو بکریتهوه.

زانستی کهلام ئەو ئیستیدالاله نهیه که له
چوارچیوهی شه پعدا کۆمه له بنه مایه یه کی له سهر
بنیات نراوه و دهست له ملیی قورئان و سوننهت
ته کات و تهوهی په یامبه ران پێی هه لساون زانا
موته که لیمینه کانش هه مان شتیان کردووه بۆ
ئیستیدالاله نه زه ریه کان، چونکه زانستی کهلام
حیکمه ته وه ئیستیدالالیکه خودا ته یبه خشی،

په یوه نډی به هیچ سه رده میکه وه نیه تا سنووردار
 بکری، یا خود مه منع بکری، چونکه گهر و امان کرد نه وه
 دینی فراوانی خوی گه وره مان بهر ته سکه کردو ته وه
 نه وه تا خوی گه وره نه فهرمووی: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ
 يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ
 وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ۱ واته: خوی
 گه وره ویستی له سره هر که سیکه هه بیته نه وه
 نیستیدلال و حکمه تی پی نه به خشیت، جا هر
 که سیکه ش به هر مه ندبوو به هوئی نه و حکمه ت و
 نیستیدلاله وه نه وه به راستی خیر و چاکه یه کی گه لیک
 زوری پی به خسراره، به لام ناگادارین ته نیا نه و که سانه

۱ سورة البقرة آية ۲۶۹.

ئەبنە خاوەنی ئەو حیکمەت و ئیستیدلالە کە خاوەن
 عەقلن و ئاسۆکانی بیرکردنەوهیان زۆر فراوان و تیزه.
 وە بە بەلگەی ئەو فەرموودەیهش کە پێغەمبەری خوا
 صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (الکَلِمَةُ الْحِكْمَةُ
 ضَالَّةٌ الْمُؤْمِنِ فَحَيْثُ وَجَدَهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا)^۲، واتە:

^۲ ئیبن و ماجە لە (سنن ابن ماجە) (ژ ۱۶۹). وە ترمذی لە (سنن
 الترمذی) (ژ ۲۶۸۷). وە بەیھەقی لە (المدخل فی سنن
 الکبری) (ژ ۴۱۲). وە ئیبن و عەدی لە (الکامل فی
 الضعفاء) (ب ۱_ ۳۷۶). وە عوقەیلی لە
 (الضعفاء) (ب ۱_ ۶۱_ ۵۶) گشتیان لە ئەبو ھورەیرە وە رېوایەتیان
 کردووە، جا ترمذی ئەفەرموویت: "ئەمە فەرموودەیهکی غەریبە
 نایناسم تەنیا لەم ڕووەوە نەبی، وە ابراھیمی کۆری فەزلی مەخزومی
 فەرموودەیی بە زەعیف دانراوە لەبەر خراپی حیفزەکەیی". وە ڕەویانی
 لە (مسند الرویانی) (ژ ۳۳) لە ئیبن و بۆریدەووە ئەویش لە باوکیەووە.

وه ئين و عهساكيريش له (تاريخ مدينه دمشق)(ب_٥٥ل_١٩٢_ژ_٦٩٥٥) به دوو ريگه وه له ئيمامي عهلي.
وه ئين و عبد البر له (جامع بيان العلم وفضله)(ب_١ل_٤٢٢_ژ_٦٢٢) له عهليه وه. وه ئين و حيبان له (كتاب المجروحين من المحدثين)(ب_١ل_١٠١_ژ_١٥) له ته رجهمه ي ابراهيمي كوري فه زلي مه خزومي. وه قوضاعي له (مسند الشهاب)(ژ_١٣٩) له زه يدي كوري ته سلهمه وه رپوايه تيان كردو وه. وه ئين و ئه بي شهبه له (مصنف ابن ابي شيبه)(ب_١٢ل_٤٥٥_ژ_٣٦٦٩٢) له سه عيدي كوري ته بو بو رده وه رپوايه تيان كردو وه وه ئيمامي سيوطيش ته فه رموويت: "ترمذي له ته بو هو ره پروه، وه ئين و عهساكير له عهليه وه رپوايه تيان كردو وه فه رمووده يه كي حه سه نه"، وه مه نناو يش و غومار يش به حه سه نيان دانا وه، پروانه: (فيض القدير)(ب_٥ل_٦٥_ژ_٦٤٦٢)، وه (المداوي لعل الجامع الصغير)(ب_٥ل_٧٧_ژ_٦٤٦٢) وه ته لبانيش ته فه رموويت: "زور زه عيفه"، پروانه: (ضعيف الجامع الصغير)(ژ_٤٣٠٢)، وه (ضعيف الترمذي)(ژ_٥٠٦). وه ته م

ریوایه‌تەش هاتووە: (العلم ضالة المؤمن يغدو في طلبه، فكلما أصاب
 منه شيئاً حواه، ويطلب إليه غيره)، واتە: زانست ونبوری ئیماندارە،
 هەر بۆیەش کە بەیانی کردەوێ پەلە ئەکات بۆ داواکردنی، جا هەر
 کاتیک شتیکی لەو زانستە و دەستکەوت ئەوێ لە لای خۆی کۆی
 ئەکاتەوێ، داوای زانستیکی تر ئەکات. ئەبو نوحەیم لە (الحلیة
 الأولیاء) (ب ۳_ ۳۵۴ ل ۲۴۷). وە بەیەقی لە (المدخل فی سنن
 الکبری) (ژ ۴۱۳). وە حافیزی ئەبو خەیشەمە لە (کتاب العلم بتحقیق
 الألبانی) (ب ۱_ ۶۱ ل ۱۵۷) هەر لە عبد الله کورپی عوبەیدی کورپی
 عومەیرەوێ ریوایەتیان کردووێ. جا لیکۆلەری کیتابەکە ی ئیبن و عبد
 البر کە ئەبو ئەشبال زوھەیریە سەبارەت بە سەنەدی ئیبن و عبد البر
 ئەفەرموویت: سەنەدەکە ی (لین) نەرمیەکی تیدا هەیە، وە سەبارەت
 بە ریوایەتەکە ی ئەبو نوحەیم و بەیەقیش ئەفەرموویت:
 "سەنەدەکە ی حەسەنە". وە ئەلبانیش ریوایەتەکە ی ئەبو خەیشەمە ی
 بە صەحیح داناوێ. منیش ئەلیم: فەرموودە کە حەسەنە. جا
 خۆشەوستان زانستی کە لامیش حیکمەتی کە خوای گەرە ئیلهامی
 دلی حەکیم و زاناکانی کردووێ، دروستەو هیچ پێچەوانە یەکی

وتەو ئىستىدلال و حىكمەت ونبووى ئيماندارە، جا لە
ھەر شوپىن و كاتىكا ئەو ئىستىدلال و حىكمەتەى
دۆزىەو ئەو ھەقى خۆيەتى، مافى كەسىكى تر نىە تا

شەپرى تىدايە نىە، ئەو ەتا، ھەر كەسىكىش ئەمە مەنە بكات لە
پەى نەبردنىەتى بەو ئىستىدلالە مەزانە كە لەنىو ئەو زانستەدا
كۆكراونەتەو، بۆيە ئەو نابەلگەيەى كە ھەندى لە زاناکان ئەيانەوى
بىكەنە بەلگە كەوا ئەو زانستە لەسەردەمى پىغەمبەرى خوايا صلى
الله عليه وسلم نەخويندراو ەو ە پەى نەبردنە ەك گوتمان، ئەى خۆ
زانستى نەحو و ەرف و ئوصول و گشت زانستەكانى تىرىش خۆ
وجوديان نەبوو ەكوو بنەماو ئوصول بەلكوو دەقەكان ەبوون لەو
سەردەم دواتر دەقەكان رىكخران و بابەتى نوى ئىجتىھاد كرا بە پىى
سەردەمەكان، زانستى كەلامىش پشكى ەكوو زانستەكانى ترە كە
لە ەموویان مەزنترە چونكە بىروباو ەرى موسلمانە.

شانازی پیوه بکات و بههی خوئی بزانی، چونکه ئەو
دۆزیویه تهوه و خوئی شایه نیه تی.

جا دکتۆر سه عید فوودهش لیئکۆلینه وهیه کی وردو
به پیژی بو ئەو زانسته کردوووه و ئیمهش پیمان باش
بوو کهوا وهربگیڕین له بهر گرینگی ئەو تووژینه وهو
ناحالی بوونی ههندی کهس دهرحهق بهو زانسته
مهزنه.

بیگومان زانستی کهلام ئیستیدلالیکی نه زهریه بو
که یشتن به مه عریفهت، جا بهنده ههلساوه نه زهریه ی
مه عریفه ی نووسیوه که ئیستیدلالیکی نه زهری و
عه مه لیه بو که یشتن به مه عریفهت ئینجا دوا ی ئەوه
تووژینه وه که ی دکتۆر سه عید فوده دهست پی دهکات،

واته: کتیبه که له دوو بهش پیڅکها تووه: بهشی یه که م
باسی ههر دوو ئیستیدلاله که نه زهری و عه مه لی کراوه
له باسی نه زهریهی مه عریفهت، وه بهشی دووه میش
کو باسیکی گرینگه له سهر زانستی که لام له رووی
میژووی سهره لدان و سهر خهران و نه یارانی ئه م
زانسته مه زنه.

هیوادارم ئه م کتیبه جیڅگای ره زامه ندی خوا ی
گه وره و پیغه مبه ری خوا بی صلی الله علیه وسلم،
چونکه خوا ئه فه رمووی: خوا و پیغه مبه ر له پیشتر و
شایه نترن که وا رازی بکرین. وه بیته مایه ی سوود بو
میله ته ی کوردی خیر له خو نه دیو که ئه نالی نی به
دهست هه موو شتی که وه به تاییه تی مه هزه له ی فیکری
عه لمانیه کان و مولحیده سهر سه خته کانی، وه بیته

مايهى شانازى گشت موسلمانىك و كه لىنىكمان پر
كردبىتته وه له هزررو فيكرى ئىسلاميدا، سوپاسى
هه موو لايهك نه كه م كه يارمه تى دام له ئاماده كردنى
ئه م كتيه و به چاپگه ياندنى. خودا قه بوولئى بكات و
بيكاته تويشووى قيامه تى هه موو موسلمانىك وهك
خىريكى نه پروا، خوداش له دواوهى هه موو
مه به سته كانه.

تیبينى

۱- له وه رگيړانه كهى دكتور سه عيد فووده زور
گرينگيم به وشهى په تى كوردى نه داوه له بهر
تيگه يشتن، وه هه روه ها هه ندئ وشهى عه ره بى هه يه
وه كوو خوئى دامناوه و نه مكر دووه ته كوردى چونكه

لهبەر به هیڙی مانای وشه که و نه بوونی وشه یه کی
کوردی به رامبهری بۆیه ههروه کوو خۆی دامان ناوه.

۲- خودی تو یڙینه وه که تۆزى سهخته بۆیه گهر
خویندنه وه یه کی رۆمانانه ی بۆ بکهیت رهنگه لیی
تینه گهی، جا ههولده به بیر کردنه وه بیخوینیته وه.

۳- ههر کاتى ئەو هیمایهت بینى (ك ه) ئەوه
مه به ستمان به کۆتایی هاتنى وتهی ئەو که سهیه که
لیمانه وه نه قلمان کردوه.

۴- ههولدهن زانسته عهقلیه کان بخوینن چونکه زۆر
زه پوره بۆ ئەم سهردهمه لهوانه: (زانستی کهلامی
ئه شعهریه کان و ماتۆریدییه کان، وه کتیبه مهنتقیه کان)
چونکه گهر بنه ماکانی ئەو زانستانهت زهبت کرد پروام

پیی بکه ئه‌پرستۆ به‌و گه‌ورایه‌تیه‌ی خۆی بیته
به‌رامبه‌رتان ناتوانی و ته‌کانی به‌سه‌رتداندا زال بکات
به‌لکوو له‌ کانیایوی بنه‌ما که‌لامی فه‌لسه‌فیه‌کانی
قورپان و سوننه‌ت نه‌ک به‌ ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ به‌لکوو
به‌ به‌لگه‌ عه‌قلیه‌کان به‌ سه‌ریدا زال ئه‌بیت، بۆیه‌ به
گرینگی بزانه‌.

نوسهر

باوکی غه‌زالی مه‌لا ره‌زوان

(٢٠٢٠/٤/٤) زاینی

(١٠/ شعبان/١٤٤١) کۆچی

کوردستان / هه‌ولیه‌ر

نەزەرىيەى مەعرىفەت (بە پېنوووسى باوكى غەزالى)

بەناوى خوداى بەخشندهو مىهرەبان، دروستكەرى
كەون و جن و ئىنسان، خاوەن سىفاتی بەرزى بى
پىكچوان، پەهاو ئەزەلى و ئەبەدى و پاشاى دونىاو
رۆژى پەصلان، ئىنجا صەلات و سەلام لە رووحى محمد
گيان، پەئوف و پەحىم بە وەصفى مەننان، دل بە فكىرو
دەم بە زىكرو ئەعزەم نەبى و فەيلەسوف تا رۆژى
هەلسان، گەورەى مورسەلین خاوەن وەسىلەت دەست بە
لىواى حەمد تەكاكارى خەلك لە ساحەى میزان، ئىنجا
لە ئال و يارو ياوەران، لەگەل شوپىنكەوتوو تىكراو
هەموومان، خودا ببوورى لەوان و لە ئىمەو هەلەو
پەلەى ئەو نوسىنەمان. ئامىن

لە پاش ئەمە:

خۆشەوستان: بېگومان نەزەرىيەى مەعريفەت شتېك
 نيه له ئان و ساتى ئىستاكه دا دارپېژ رابى، بەلكوو به
 درپېژايى مېژوو مرقەكان ھەولى مەعريفەتيان داو، چ
 مەعريفەى ئيلاھى بى كە مەزنترين مەعريفەيه، وە چ
 مەعريفەى گەردوون بى بەگشتى واتە بە مرقەقېشەو
 بگرە، ئەم مەعريفانە وایان لە مرقەكان کردوو
 ھەريەكەيان بە تېروانىنيك سەيرى ئەو بابەتە بکەن،
 چونكە ھەر يەكەيان لە کلاو رۆژنەى دل و مېشکيهو
 بابەتەكان ليك ئەداتەو ھەولى رەموزاتەکانيان
 ئەكات، ئيتەر ھەر يەكەيان بە پىي ئاستى ژيريان، ھەيه
 گەيشتوو بە لوتكەى مەعريفەت، ھەشە كەوتووئە
 ژيريهو بە ھۆى ھەلخليسكانەکانيهو، ھەشە نيوەندە،
 ئيتەر لەوئەو ئەو ھەزو ئارەزووئەى كە لە مرقەقدا ھەبوو
 ھەزى لە ناسيني شتەكان کردووو، بۆ نمونە من كيم؟
 بۆ ليرەم؟ بۆچى ھاتووم؟ كى ئەم گەردوونە مەزنەى

دروستکرووه؟ ئەبێ گەردوون بێ خاوەن بێ؟ ئیتر
 ھەزارەھا پرسباری تر بە پێ کات و شوینەکان و
 ڕووداوەکان ئەو مەرقە بە مێشکیدا ھاتوو، مێژووی
 مەعریفەتیش بە بۆچوونی ئاینەکان لەو ڕۆژەوێ کەوا
 خودا مەرقە دروستکردوو ئیستیدلالیکی نەزەری
 لەگەڵ ئیستیدلالیکی عەمەلی پێ نیشانداوە. یەکەم
 مەرقەش ئادەمە سەلامی خۆی لەسەر بێ. بزاین ئەو
 دوو ئیستیدلالە چیە؟

ئیستیدلال نەزەری: واتە: بەلگە یەکی تێرمانی وە
 لەگەڵ بە گوتنەو، ئیمە لیژدا زیاتر وشە ئیستیدلال
 بەکار ئەھینن لە بری بەلگە، بیگومان ئیستیدلال لە
 زانست پیکارھاتوو کە کۆمەڵە زانیاریە کە لە خۆیدا
 گەردی کردوو تەووەو بۆ سەلماندنی ئەو شتە کە ئەیەو
 جا ئیستیدلالە کە ی راست بێ یان ھەلە.

ئىستىدالالى نەزەرى

پلەكانى زانست

ئىمامى نەسەفى لە پېشەكى عەقائىدە كەيدا
ئەفەرمووى: ھۆكارەكانى بە دەستھېنانى زانست بۆ
خەلكى سى جۆرە: "ھەستە ساغەكان (چاۋو گوى و
بۆن وتام و دەست لىدان)، ۋە ھەۋالىكى راستگو،
لە گەل عەقل". ك ه

بىگومان زانستى كەلامىش لەسەر ئەو ئەساسە
بونىات نراۋە، يەكەم كەسىكىش ھەلسا بى بۆ گەيشتن
بەو مەعريفەتە باۋكمان ئادەمە سەلامى خۋاى لەسەر
بى، كاتى كە ناۋەكانى فىرکرد، جا ئەو ناۋ فىرکردنە چ
راستەۋخۆ فىرى كىردبى ۋە چ لە رپى ئەو ھۆكارانەى
سەرەۋە، ۋە ئىستىدالالى عەمەلىشى لىۋە ئەبىنرى
لەمەۋدوا باسى لىۋە دەكەين بەو يىستى خۋا. ئەمە

یه که م شت بوو که ووا بوونه وهریکی مه زن هه وئی داوه له
 ری پی تهو ئیستیدل لانه وه به مه عریفه تی خوداو وجود
 بگات که ته مه ش گه وره ترین داخوازی خوای
 به دیهینه ره که له بوونه وهرانی خوئی ته یه وی. جا ته م
 مه عریفه یه سه رده م له بو سه رده م به پی پی له بار بوونی
 کات و ساته کان خودا په یامبه رانی خوئی بو ته م
 خه لکی سه رزه ویه ناردووه تا وه کوو له ری پی ته وان ه وه
 ئاشنا یه تیان له مه عریفه ی خوداو نه یینی وجود هه بی
 بو نمونه با بچینه چپرۆکی گه وره مان ئی پراهیم سه لامی
 خوای له سه ر بی که باسی ته و صیراعه فیکریه مان بو
 ته کات له نیوان مولحیدیک و ئیمانداریک که چۆن ته و
 ئیمانداره توانیویه تی ته و مولحیده و قه ومه که ی به
 ئیستیدلالی نه زه ری له سه ر وجودی باری ته عالا به لگه
 به یینی و له شانوی به رده میاندا نیشانیان بدات، که
 ته م چپرۆکه ش گه وره ترین شوړشی فیکریه به زانستی

كه لام له نيوان باتل و حهق پرووناكى و تاريكى ههروهه
 خودا له بارهيهوه فهرموويهتى: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ
 ءَأَزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءِإِلَهَةً ۗ إِنَّي أَرْنُكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ
 رَأَى كَوْكَبًا ۗ قَالَ هَذَا رَبِّي ۗ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَأْتِيَنَّ
 الْأَفْلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۗ فَلَمَّا
 أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ
 ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ ۗ
 فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْقُومِ إِلَهِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِلَهِي
 وَجْهَتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۗ
 وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾. واته: نهوهيان بو باس

٣ سورة الأنعام: ٧٤-٧٩.

بکه که چۆن وهختی خۆی ئیبراهیم به نازهری باوکی
 وت: ئەوه بۆچی ئەو بتانه ئەپهرستی و به خودایان
 حیساب ئەکەن؟ کاری وەها کە ی رەوایه؟ بەراستی من
 وا ئەزانم و دلنایام کە تۆیش و قەومە کەیشت رینگاتان
 لی تیکچوووە و له گومراییه کی ئاشکرادان (٧٤) ئا
 وەها دەلیلی خودایهتی خوداو پهروهردگاری ئەو به
 ئیبراهیم پیشان ئەدهین، کە خودا خاوهنی ئاسمانهکان و
 زهویه، تا به تهواوی یهقین پهیدا بکات بهوهی باوهری
 پییهتی و خهڵکی بۆ بانگ ئەکات، چونکه ئینسان تا
 باوهرو یهقینی به شتی نهبی ناتوانی خهڵکی بۆ بانگ
 بکات (٧٥) کە باوکی جی هیشت و نهفرهتی له
 بتهکانی ئەکردو بهدوای راستیدا ئەگهراو شهوی
 بهسهردا هات، ئەستیرهیه کی گهشی جوانی دی، وتی:
 ئەمهیه پهروهردگاری من، بهرزهو دهست پی
 نهگهییوهو، رووناک و ورشه داره! گه ئەستیره که ئاوابوو

و شوینه‌واری نه‌ما وتی: من شتی ئاوابووم خوڤش
 ناوی، شتی‌کم ئه‌وی هه‌میشه‌یی بی (٧٦) جا که
 مانگی دی هه‌لّهات و پرووناکی په‌خش کرده‌وه وتی:
 ئه‌مه‌یه خودای من و په‌روه‌ردگاری من. که ئه‌میش
 ئاوابوو وتی: ئه‌مه چیه؟ به‌رآستی ئه‌گه‌ر خودا نه‌مخاته
 سه‌ر ریگی‌ای راست و به‌رچاوم پروون نه‌کاته‌وه ئه‌چمه
 ریزی گوم‌پراهانه‌وه (٧٧) ئه‌مجاره که خوژی پرته‌وداری
 دی هه‌لّهات و جیهانی پر کرد له‌ تین و پرووناکی، وتی:
 ئا ئه‌مه‌یه خودای من. ئه‌مه له‌وانی تر گه‌وره‌تره. که
 ئه‌میشی دی ئاوابوو و، له‌به‌ر چاو ونبوو، وتی: ئه‌ی
 خیله‌که‌م! من دوورم له‌و شتانه‌ی که ئیوه کردووتانن به
 هاوبه‌شی خودا (٧٨) بی‌گومان وا من پرووم کرده‌ ئه‌و
 په‌روه‌ردگاره‌ی بی وینه‌یه که هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 دروست‌کردووه‌و، له‌ نه‌بوونه‌وه هی‌ناویه‌ته بوون. من
 له‌وانه نیم هاوبه‌ش بو خودا دانه‌نین، خودا تاک و

تهنیايه (۷۹). قه تاده ئەفەر مووی: مەلە کووتی
 ئاسمانەکان مەبەستی پێ خۆرو مانگ و ئەستێرەکان
 بوو، وە مەلە کووتی زەویش ئەو چیاکان و دارو
 دەریاکان بوو (هەموو ئەوانەشی وەك ئیستیدلالیکی
 نەزەری نیشانداوە) تاوەکوو لەدنیاکەرەوان بی،
 ئەمەش عەتفە لەسەر مانا، ماناکە ی وایە: ئیمە
 مەلە کووتی ئاسمانەکان و زەویمان پیشانی ئیبراھیمدا،
 بوئەوێ ئیستیدلالی پێ بکات (لەسەر تاک و
 تەنھایەتی خودای مەزن) وە هەمیش لە دنیاکەرەوان
 بی (واتە: لە ئیمانداران بی). لێرەدا ئیمە ناچینە ناو
 تەفاصیلی تەفسیرەکان کە ئایا ئەم پروداوە پیش
 پێغەمبەراییەتی بوو یان دوا ی پێغەمبەراییەتی ئەوێ
 کە گرینگە بەلامانەو ئەو ئیستیدلالە نەزەرییە
 ئیبراھیمە بو گەشتن بە مەعریفەت و یەقین هەم بو
 خۆی هەم بو گەلەکە ی کە لە رپی هەست و عەقلەو

توانیویه تی هوکاری گه‌یشتن به مه‌عریفهت
 پرونبکاته‌وه جیا له‌و وه‌حیه نورانی و بی‌خه‌وشه
 نه‌زه‌ری و عه‌مه‌لیه‌که‌ش که بو‌ی هاتوو له لایهن
 به‌دیپه‌ینه‌ری مه‌زنه‌وه، چونکه وه‌حی هه‌م نه‌زه‌ریه وه
 هه‌میش عه‌مه‌لیه.

ئه‌م جاره بچینه خزمهت هه‌ردوو په‌یامبه‌ری مه‌زن
 هاپرون و موسا سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌له ئیستدلال
 هی‌نانه‌وه‌یان بو‌گه‌یشتن به مه‌عریفه‌ی ئیلاهی و وجود
 هه‌روه‌ک ته‌و واقیعه می‌ژوو‌ییه راسته که له نیوان
 گه‌وره‌ترین خودای درۆینه‌و دوو گه‌نجی گه‌یشتوو به
 مه‌عریفهت پروویداوه وه‌ک خودا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿قَالَ
 فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسٰی ﴿١٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْ اَعْطٰی كُلَّ شَيْءٍ
 حَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰی ﴿٢٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰٓئِی ﴿٢١﴾ قَالَ
 عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ط لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسِي ﴿٢٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
 وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّىٰ
 ﴿٥٧﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
 ﴿٥٨﴾ * ﴿٥٩﴾ مِنهَا خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
 أُخْرَىٰ ﴿٦٠﴾ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٦١﴾
 واته: فیرعهون به موسای گوت: خودای ئیوه کییه
 (٤٩) موساش گوتی: خوی ئیمه ئه و کهسه یه که
 هه موو بوونه وهریکی دروست کردووه و سیفه تی بوونی
 داوه تی و ریگای پیشان داوه چون بو خوی بچوولیتته وه
 (٥٠) ئینجا فیرعهون گوتی: باشه ئه ی ئه م گشته
 رشته ی ئاده میزاده که له سه ده کانی پیشوودا بوون
 حالیان چونه وئه نجامیان چیه (٥١) موساش گوتی:
 زانینی ئه حوالی ئه و میلله ته دیرینانه لای خوی

پهروهردگارمهو له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه. خدا نه
 هيچي لي ون تهبي نه هيچي له ياد تهچي (۵۲) تهو
 خودايه زهوي کردووه به بيشکه بو ئيوه ي تاده ميزاد
 نارام ته گرن و پي ته گن تيايو و ريگاي بو تيدا دروست
 کردوون هاتوچويان پيا بکن و ناوي باراني له
 تاسمانه وه بو باراندوون، جا بهو بارانه چهند جوړمان
 گژوگياو دارو درخت له زهويدا بو روواندوون (۵۳)
 پيشم گوتن: بو خوټان لهو گژوگيايانه وه لهو بهري دارو
 دره ختانه بخون و چوارپيکانيشتان بله وه پين. ته مه ي
 ئيمه بو مان کردوون نيشانه ي زوري تيايه بو که ساني
 ويل و که ماليان بي و فاميکي و ايان بي له کاري
 بهد بيانگريته وه (۵۴) لهو ته رزه ئيوه مان
 دروست کردووه و پاش مردنيس ته تانگيرينه وه بو ناو تهو
 ته رزه و جاريکي تریش که له رږژي قيامه تدا مردوو
 زيندوو ته کريته وه لهو ته رزه تان ته هيښينه دهره وه (۵۵)

بهراستی ئیمه هه موو نیشانه و موعجیزه کانی خو مانمان
پیشانی فیرعه وندا، به لام ئه و هه ر موسای به درۆزن
دانا و قایل نه بوو ئیمانی پی بهیئی و باوه ری پی بکا
(۵۶). ئه و هه موو ئیستدلاله مه زنه نه زه ریانه ی که
پیشانی فیرعون و داروده سته که ی دا ته نها بو ئه وه بوو
بگه ن به مه عریفه تی ئیلاهی و مه عریفه تی وجود له
رپی هه ست و هو ش و ئه و هه والانه وه که موسای
به وه حییه وه له خودا وه بو ی هی نابوو، که چی هه ر سه ر
که شیان کرد.

ئه م جاره ئه چینه خزمه ت مه زنتزین مرۆف له نیو
هه موو مرۆقایه تی که هه زره تی محمه صلی الله علیه
وسلم، دایکمان خه دیجه باسی ئه وه ته کات پیغه مبه ری
خوا صلی الله علیه وسلم، "به ر له ئه مری
پیغه مبه رایه تیه که ی ئه چووه ئه شکه وتی حیرا و له وی

ئەمايەوہ چەند رۆژيک"، بېگومان مانەوہ کەشى لە بەر
بیر کردنەوہ بووہ لە گەردوون کە ئەبى خودايە کى ھەبى،
لەوہوہ ئەو تېرمانانەى کە سەرورمان لە شەو و
رۆژەکانى بەسەر بردنى نىو ئەو ئەشکەوتەدا
کردوويەتى کۆمەلە ئىستيدالايک بووہ بۆ گەيشتن بە
مەعريفەت ئەويش لە رپى ھەستەکان و عەقلەوہ. جا
ئەوہى فەيلەسووفەکانيش کە کردوويانە ھەمان ئەو
شتە بووہ بۆ گەيشتن بە مەعريفەت بەلام ھەتا
نەزەرپيەى عەمەلى نەبى ھەست بە ساغى و کەم و
کورپى ئىستيدالالى نەزەرى ناکرى ئىستيدالالى عەمەلى
چيە؟

ئىستيدالالى عەمەلى

بیگومان به لگه‌یه‌کی کرداریه بو گه‌یشتن به
مه‌عریفه‌ت وه ته‌صدیقی ئەو مه‌عریفه‌ت‌ه‌ش له دوو
پله‌دا خۆی ئەبینیت‌ه‌ه:

۱- علم‌الیقین - حق‌الیقین (زانستیکی دنیایی کراو
بی گومان که حقه‌و راسته، بو نمونه: که‌سیکی
راستگۆ هه‌والت ئەداتی دهرباره‌ی شاریک که چۆته
نیویه‌وه و تۆش ئەو شاره‌ت نه‌بینیوه، وه به ته‌واویش له
راستگۆیی ئەو که‌سه دنیای به‌جۆریکی وا خه‌لکی
ئهنده متمانه‌یان پییه ته‌سه‌وری درۆی لی ناکهن، جا
ئهو هه‌واله حقه‌ی که هی‌ناوه ئەوه زانستیکی
دنیاکراوه‌یهو حقه‌و درۆی تیدا نیه، وه
ئیسیتیدالایکی نه‌زه‌ریه بو تو له‌سه‌ر وجودی ئەو شاره
چونکه تو نه‌ت بینیوه، جا که تو بروای پی ئەکه‌ی و

یه قینیشت ههیه کهوا وجودی ههیه و ئاواته خوازی
ئه وهیشی که رۆژی بی ئه و شاره ببینی.

۲- عین الیقین (که هیچ گومانیک ناهیلیتته وه و به
عهقل و ههسته کانیه وه ئه گاته ئه و ههواله یه قینییه، بۆ
نمونه: که تۆ چوویتته شاره که به چاوی سه ر بینیت
ئه وه لات ئه بیتته شتیکی به دیهی و بی تیرامانی که
ئه مه راسته ئه و ئه و که سه راستگۆیه ههوالی هیئا.

با نمونه یه کی تر بهینینه وه تا زیاتر رۆشنتر بی که
به سه رهاتی که له نیوان گه وره مان ئیبراهیم و خوی
گه وره دا روویدا وه ههروهک خوی گه وره به یانی کرد وه
له قورئاندا که ئه فه رموی ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ
أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۗ قَالَ أُولَٰئِم تُوْمِن ۗ قَالَ بَلَىٰ
وَلَٰكِن لِّیَظْمِنَنَّ قَلْبِي ۗ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ

فَصْرَهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
 أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٦﴾^{هـ}. واته: ئەوه بێنه یادت که وهختی ئیبراهیم

وتی: خودایه پیشانم بده چۆن مردوو زیندوو
 ئەکریتەوه؟ خوداش فەرمووی: ئەی تا ئیستا ئیمان
 نەهیناوه؟ ئیبراهیمیش فەرمووی: بەلێ ئیمانم هیناوه،
 بەلام حەزم ئەکەم دنیایم و دلم ئاو بخواتەوه و ئارام
 بگری. خو جاش فەرمووی: دە چوار دانە پەله‌وه‌ر
 بهینەو رایان بکیشە بۆ لای خۆت و سەریان بپەرەو،
 لەسەر هەر شاخێک هەندی لەوانە دانی، ئینجا بانگیان
 بکە بۆ لای خۆت، بە راکردن دین بۆ لات، هەرەوه‌ها
 باش بزانه خوا بەسەر کردەوه‌ی خویا زالەو ئەتوانی

^{هـ} سورة البقرة: ٢٦٠

هه موو شتی دروست بکات و، هه موو کاره کانیشی پر
له حیکه مه تن.

شاهیدمان له سه ر ئه مانه چیه؟ گه وره مان ئیبراهیم
ئه یزانی که مردن حه قه زیندوو بوونه وه حه قه به س
سروشتی مروّف وایه داخوازی شته بهر هه سته کان
ئه کات، جا له پله ی ئیستیدلالیکی نه زه رپیه وه که پروا
بوونه که ی بوو به مردن و زیندوو بوونه وه بو به رزبوونه وه
به سه ر پله کانی ئیستیدلالی عه مه لی که ئه وه بوو به
چاوی خوئی مردن و زیندوو بوونه وه ی بینی.

وه ئه وه ی قسه کردنه که ی موسا له گه لّ خوای گه وره و
هاتنی وه حیه که بو موسا و هاروون ئیستیدلالیکی
عه مه لیه سه باره ت به وان ئه مّا به غه یری ئه وان
ئیسیتیدلالیکی نه زه رپیه، کاتی حه زره تی محمد صلی الله
علیه وسلم گه یشته پله ی شه رافه تی پییغه مبه رایه تی

جو بربیل و وه حی و ئاسمانه کان و خوداو ئه و دیو
سروشتی بینی له ئیستیدلالیکی نه زه ریه وه گه یشته
مه عریفه تیك که ته ویش ئیستیدلالیکی عه مه لیه
له سه ر وجودی زاتیك که هه بوونی واجبه، وه له سه ر
فه لسه فه ی وجود.

کاتی گه وره مان ته بو به کر به ر له مردنی هه والی به
عائیشه دا که وا کچی خاریجه که خیزانی بوو سکی
هه یه و کیژۆله یه کی ته بی، ته م هه واله بو ته بو به کر
ئیستیدلالیکی عه مه لیه بو عائیشه ش نه زه ریه، جا
کاتی عائیشه کیژۆله که ی بینی بووه ئیستیدلالیکی
عه مه لی.

گه وره مان عومه ر له مه دینه ی پیروز له سه ر مینبه ر
هاواری بو ساریه کرد که له ناو سوپای موسلماناندا بوو
له ولاتی فارس، ته ی ساریه چیا چیا. خه لکی مه دینه

بهو گوفتاره‌ی عومهر سه‌رسام بوون ته‌وه چي ده‌لی. جا کاتی هه‌ندی له‌وانه‌ی که له ولاتی فارسدا بوون هاتنه‌وه‌و گوتیان گویمان له ده‌نگی عومهر بوو که بانگی ساریه‌ی کرد. ته‌مه ئیستیدالایکی عه‌مه‌لیه بو عومهر که به مه‌عریفه‌ت که‌یشتوه.

کاتی ته‌بوو موسلیمی خه‌ولانیان فری‌دایه ناو تاگر نه‌سووتا که تابعیه‌کی زور مه‌زن بوو، ته‌وه ئیستیدالایکی عه‌مه‌لیه له‌سه‌ر ئیمان و ئیسلامه‌تی و مه‌عریفه‌ته‌که‌ی.

جا موعجیزه‌ی هه‌موو په‌یامبه‌ران ئیستیدالایکی عه‌مه‌لیه هه‌م بو خویان هه‌م بو ته‌وانه‌ی که بینویانه، ته‌ما بو ته‌وانه‌ی که نه‌یانینیوه ته‌بیته ئیستیدالایکی نه‌زه‌ری حق به‌لام ده‌رگا که دانه‌خراوه تا به‌و ئیستیدالاله عه‌مه‌لیه بگات چونکه قاعیده‌یه‌ک هه‌یه

له عه قیده که ئەلی: "هه موو موعجیزه یه که دروسته
 بیته که رامه تیڤ بۆ وه لیه که به لام به مه رجی
 بانگه شه ی پیغه مبه ریته پیوه نه کات". ئەمه ش چۆن
 به ده ست دی؟ ئیمه ناتوانین به دریزی له سه ر به ده ست
 هیئانی ئەو ئیستیدلاله عه مه لیه بکه ین ئەتوان
 بکه ریینه وه بۆ ئەو دانراوه مان (ژیانه وه ی دلی
 ئیمانداران) که له سه ر زانستی دله. به لام به کورتی
 لی ره شتیکی له باره وه ئەهینین.

له جابری کوری عبد الله وه (په زای خویان لی بی)
 گێردراوه ته وه که وا پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه
 وسلم فه رموو یه تی: (الْعِلْمُ عِلْمَانِ عِلْمٌ فِي الْقَلْبِ فَذَاكَ
 عِلْمٌ نَافِعٌ، وَعِلْمٌ عَلَى اللِّسَانِ فَذَاكَ حُجَّةٌ اللهُ عَلَى ابْنِ

آدم^۶، واته: دوو جوړ زانست و ئیستیدلال هه یه
یه کیان کهوا له دلدایه ئه م جوړه ئیستیدلاله

^۶ **حسه ن و صه حیه.** ئیمامی مونذری له (الترغیب والترهیب) دا
ئه فه رموئیت: "ئیمامی حافیز ئه بوبه کر خه طیب له (تأریخ
بغداد) (ب ۵_۵۶۸) به سه نه دئیکى حسه ن پړوايه تى کردووه، وه ئین
و عبد البر له کیتابی (العلم) (ب ۱_۶۶۱) له حسه نه وه به
موړسەلى به سه نه دئیکى صه حیه وه پړوايه تى کردووه، وه ده یله میس
له (مسند الفردوس) وه ئه صبه هانیش له کتیبی خوئ پړوايه تیان
کردووه، وه به یه هقیس له (شعب الإیمان) (ب ۲_۲۵۲) له فوزه یلی
کوړی عیازه وه به گوته ی ئه و بئ ئه وه ی به رزی بکاته وه. وه ئین و
موباره ک له (الزهد) (ل ۴۰۷)، وه ئیمامی ئه حمه د له (کتاب
الورع) (ل ۲۰۰) پړوايه تیان کردووه. وه هه روه ها حافیزی سه خاویس
ئه فه رموئیت: "حه کیمی ترمذی له (النوادر) وه ئین و عبد البر له
موړسەلاتی حسه نه وه به سه نه دئیکى صه حیه پړوايه تى کردووه". وه
هه روه ها ئیمامی عه سکه ریش له (الحکم والأمثال) له فه رمووده کانی
فوزه یلی کوړی عیاز له هیشامه وه ئه ویش له حسه نی به صریبه وه
پړوايه تى کردووه. بړوانه (تخریج الأحادیث الأربعین السلمي للحافظ

السخاوي)(ل ۵۵_۵۶). وه تهبو نوعهيم له نهسهوه وه ئين وئهبى شهيبهش له حهسهنهوه به مورسهلى وه داره ميهش له حهسهنهوه به مهوقوفى رپوايه تيان كردووه بروانه: (مصنف ابن أبى شيبه)(ب ۷_۸۲ل_ ۳۴۳۶). وه (سنن الدارمى)(ب ۱_۱۱۴ل_ ۳۶۴). وه ئين و لجهوزى ههروهك بهناوبانگه له لايهن زاناکانهوه كه به سه دان فهرموودهى به زه عيف و ههلبه ستر او داناوه له (العلل المتناهية)(ب ۱_۷۳ل) به دوو رپيگا هيئاويه تى ته فهرمووى: "صحيح نيه". جا حافيزى عيراقى ته فهرموويت: "سه نه دى ته فهرموودهيه (جيده) چا كه، وه ئين و لجهوزى رپوايه ته كهى يه حياى كورى يه مانى ئيعلال كردووه كه وا ته حمده فهرموويه تى تهو پياوه فهرمووده كانى جيگاي به لنگه نين، كه چى ئيمامى موسليم به به لنگه داناوه، وه يه حياى كورى مه عينيش ته فهرموويت: تهو پياوه جيگاي متمانهيه، وه ئين و مه دينيش فهرموويه تى: "پياويكى راستگوويه". وه حافيزى عيراقى رپوايه ته كهى حه كيمى ترمذى و ئين و عبد البر كه له حهسه نهوه به مورسهلى رپوايه تيان كردووه به صهحيحى داناوه، وه حافيزى زه بيبدي و ئين و سبو كيش موافيقن له سه ر وته كانى حافيزى عيراقى، بروانه: (تخريج الأحاديث الإحياء)(ب ۱_۱۶۹ل_ ۱۵۰). وه حافيزى

ئىستىدلاللىكى بەسوودە، ۋە جۆرىكى تىرىش لە
ئىستىدلال ھەيە كەوا لەسەر زمانە ئەمەشيان بەلگەى
خوای گەورەيە بۆ ئادەمىزەكان. خۆشەويستان ئەمە
گەورەترىن شاھتە پىغەمبەرى خوایە صلى الله عليه
وسلم لەسەر ھەبوونى زانست و ئىستىدلالىك كە
شۆينەكەى لە دلدايەو ۋە چ سوودىكى مەزنى ھەيە،
خوای گەورە ئەفەرموويت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

سىوطى و مەنناوى غومارى و سەمەھەودى بە ھەسەنيان داناوہ.
بروانە: (فيض القدير)(ب_٤_٣٩٧_٣٩٧_٥٧١٧). جا ئەوہى جىي داخەو
مايەى دلگرايە ئەلبانى بە زەعيفى داناوہ بى ئەوہى رەچاوى ئەو
ھەموو حافىزو فەرموودەناسانە بکات. بروانە: (ضعيف الجامع
الصغير)(٣٨٧٨). (جامع الأحاديث

للسيوطي)(ب_١٤_٣٦٤_٣٦٤_١٤٤٩٩٩). ۋەرگىر

﴿ ۱۹۰ ﴾ واته: بیگومان له دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زهوی و جیاوازی نیوان شهوو رۆژدا کۆمه‌له نیشانهو ئیستیدلالیکی مهزن ههیه بو ئه و کهسانه‌ی که‌وا خاوه‌ن عه‌قلن و بیر له مه‌زنی‌تی په‌روه‌ردگاریان ئه‌که‌نه‌وه که‌وا له‌به‌رزترین لوتکه‌ی به‌دییه‌نانه و به‌جوانترین شیوه ئه‌م که‌ردوونه ناوازه‌ی به‌دییه‌نانه، جا بیگومان له ئه‌نجامی ئه‌و بیر‌کردنه‌وه‌یه به‌روبوومی ئیستیدلالی زانستی که‌لام و فه‌لسه‌و حیکمه‌ت به‌ره‌م هات ئه‌مه‌ش خوای که‌وره ئیزنی داوه که‌وا مرۆف‌بیر له که‌ردوون و زات و کۆمه‌لگا بکاته‌وه.

وه هه‌روه‌ها مامۆستا نورپی به‌رچه‌مه‌ت بی‌ فه‌رموویه‌تی: "زانسته که‌ردوونیه‌کان پروناکین بو عه‌قل، وه زانسته دینیه‌کانیش پروناکین بو دل". واته:

^۷ سورة آل عمران آية ۱۹۰.

ئەمیان بۆ ئیستیدلالی نەزەری و ئەوەی تریشیان بۆ
ئیستیدلالی ەمەلی

و ە ەروەها ئین و قەیم رەحمەتی خوی لی بی
ئەفەرمووی: "زیکر کردن و بیرکردنەو ە دوو پلەن کەوا
جۆرەها مەعریفەت و راستیەکانی ئیمان و ئیحسان
بەرەم ئەهینی، جا کەسی عاریف و خواناس بەردەوام
ئەبیت لە بیرکردنەو ە لەسەر زیکرەکانی، و ە لە زیکر
کردن لەسەر بیرکردنەو ەکانی ەتاو ەکوو قوفلی دلی
ئەبیتەو ە بە ویستی فەتتەح و ەلیم"، و ە ەسەنی
بەصری ئەیفەرموو: "کەسانی زانستخواز بەردەوام
خویان راتەهینن بە زیکرکردن لەسەر بیرکردنەو ە، و ە بە
بیرکردنەو ە لەسەر زیکر کردن، و ە قسە لەگەڵ دڵەکان

ئەكەن ھەتاوھكوو ئەو كاتەي دەست بە گوفتار
ئەكات^{۱۱}.

كەواتە بۆ گەيشتن بە ئىستىدلالي عەمەلى ئەبى
دەست بە ئىستىدلالي نەزەرىيەكەوہ بگرى پاشان بىر
بكرىتەوہ لەو ئىستىدلاليە لەكاتى زىكرو فيكرەكاندا بە
بەردەوامى ھەتا ئەم پەردە پەشانەي بەردەم دلى
گرتووہ لا بچى بۆ گەيشتن بە ئىستىدلاليە عەمەليەكە
كە پىي ئەگوترى فيراسەت، بۆ پەيامبەرانىش
موعجزيە. فيراسەت چيە؟

فیراسەت دوو واتا لە خو ئەگریت:

^۱ مدارج السالكين (ب ۱_ ۴۴۱).

یه که م: که سیك که شاره زایه به حال و باری
خه لکی و هه لسه نگاندیان، ئەمەش لە ڕیی ئەزموون
واته ئیستیدلالی نەزەری و عەمەلیەوه ئەم فیراسەته
بە دەست دیت، وه پەیهندی به ئیستیدلاله کهی دلّه وه
نیه.

دووهم: مرۆقی موسلمان له ڕیی تهقواو
خواناسیه وه، وه له ڕیگای ئیستیدلالی دلّه وه ئەگاته
پلهی فیراسەت، ئیتر له و کاته دا چاوی دلی ئەبیته وه
به نووری خوای گهوره شته کان ئەبینی و ئەگاته
مه عریفهت. جا ئەوهی لای ئیمه که شایه نی باس کردن
بیته ئەمهی دووه مه، چونکه که سانیك ئەم ده رگایه یان
به سه ر خه لکیدا داخستوه وه ئینکاری ئەم ئیستیدلاله
پیروژه ئەکن، وه هه ر به وه ندەش نه وه ستاون به لکوو

ئەو دەي بلى فلان كەس فېراسەتى ھەيە ئەوان ئەم كەسە
بە موشريك لە قەلەم ئەدەن، چونكە بە گومانی ئەوان
ئەم كەسە بانگەوازی بو ئەو ئەكات كەوا غەيب
ئەزانى، جا حاشا لەم قسەيان، ئەمە تىگەيشتنىكى
زۆر ھەلەيە چونكە دەرگا داخستەنە بە پرووى ئوممەتى
ئىسلام لەو رەحمەتەي كە بەو ئوممەتە ئەبەخشىت لە
رپى دل بە زىكرو دەم بە فيكرو زىھن بە تىپرامانان،
جا فەرموودەكە صەحیحەو بە راشكاوى باسى
فېراسەتى كردووە، جا كەسىك ئىنكارى ئەم شتە جوانە
ئەكات كە شتەكان بە جوانى نابىنىت، ئەمەش ئیوھو
ئەو بەلگانەي كە بوونى فېراسەت ئەسەلمىنن لە
شەرىعى پىرۆزماندا.

خۆشه‌ويستان پيڤغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم ته‌فه‌رموويٽ: (إِتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ)^۹، واته: خۆتان له‌ فيراسه‌تى مروقى ئيماندار

^۹ **حه‌سن و سه‌حيحه**. ئيمامى بوخارى له (تاريخ الكبير)(ب۷_۳۵۴). وه ترمذى له (سنن الترمذى)(ژ۳۱۲۷) له ته‌بو سه‌عيدى خودريه‌وه. وه ته‌به‌راني له (معجم الأوسط)(ژ۳۲۵۴). وه ته‌بو نوعه‌يم له (حلية الأولياء)(ب۶_۱۲۷) وه ئين و جه‌رير له (تفسير الطبري)(ب۱۴_۹۶) له ته‌بو سه‌عيد و ئين و عومه‌ره‌وه رپوايه‌تيان كردووه. جا ترمذى ته‌فه‌رموويٽ: "فه‌رمووده‌يه‌كى غه‌ريبه". بروانه: (جامع الأحاديث السيوطي)(ب۱_۳۳۴_ژ۵۳۰). ته‌لبانى به‌ زه‌عيفى داناوه، بروانه: (سلسلة الأحاديث الضعيفة)(ب۴_ل۳۰۰_ژ۱۸۲۱). من وا ته‌بينم له‌به‌ر يه‌ك شت ته‌م فه‌رمووده‌ى به‌ زه‌عيف داناوه ته‌ويش له‌به‌ر ته‌وه‌ى زۆر هه‌ستيارن به‌رامبه‌ر به‌ مه‌سه‌له‌ى فيراسه‌ت كه‌وا كه‌سيك موژده‌يه‌ك ياخود ته‌حواليكى خه‌لكى به‌ نوورى خواى گه‌وره بزاني و ده‌رى بخات جا ته‌و و ويينه‌ى ته‌ويش ته‌و كه‌سانه به‌ موشريك

ئەزانن ئەمەش لەبەر پەي نەبردن بەو حەقیقەتانە ئیتر پێیان وایە
 ئەمانە بانگەشەي زانستی غەیب ئەکەن، هەر بۆیەش هەموو
 هەولێکی بۆ ئەو داوێ تاوێ کوو هەموو پێگاکانی ئەم فەرموودەيە
 بە زەعیف دابنێ، وە هیچ گرینگێ کیشی بە وتەي حافیزکانی پێش
 خۆي نەداوێ سەبارەت بەو فەرموودەيە. من ئەوەندە ئەلیم: ئیبن و
 لجهوزي و ئیبن و تەیمیەو ئیبن و لقەیمیش ئینکاری فیراسەت و
 کەرەمەتیان نەکردوو، ئیتر نازانم ئەمانە دینی خۆیان لە کۆ
 وەرگرتوو، خوای گەورە لییان ببووری. ئەم فەرموودەيە. هەیشەمی
 ئەفەرموویت: "تەبەرانی ریوایەتی کردوو و سەنەدەکەشی حەسەنە".
 بروانە: (مجمع الزوائد) (ب ۱۰_ ۲۶۸_ ۱۷۹۳۷). ئیمامی سیوطی
 ئەفەرموویت: "حەسەن و صەحیحە"، بروانە: (اللآئى المصنوعة في
 الأحادیث الموضوعه) (ب ۲_ ۳۲۹). وە حافیزی سەخاویش
 ئەفەرموویت: "فەرموودەکان هەندیکیان بەهۆی هەندیکیانەو بەهێز
 ئەبن"، واتە: فەرموودەکە بەهێزە، بروانە: (تخریج الأحادیث علی
 الأربعین السلمي) (ل ۱۳۴/۱۳۵). وە لە (مقاصد الحسنه) (ژ ۲۱) بە
 حەسەنی داناو. ئیمامی مەنناوی و حافیزی غوماریش پشستگی
 بەچاک دانانەکەي سیوطی و هەیشەمی ئەکەن، بگرە غوماری
 بەرپەرچی هەموو ئەوانەي داوێتەو کەوا ویستویانە زەعیفی بکەن،

بپاریزن چونکه به نووری خوی گه وره سهیری شته کان
 ته کات. وه له ریوایه تیکی تر دا هاتووَه (إِحْدَرُوا فِرَاسَةً
 الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ، وَيَنْطِقُ بِتَوْفِيقِ اللَّهِ) ^{۱۰}،
 واته: ئاگاداری فیراسه تی ئیماندار بن! چونکه به نووری
 خوی گه وره شته کان ئه بینیت، وه به یارمه تی و
 پشتیوانی خوی گه وره ش دیته گوفتار. ئه مه ش
 گه یشتنه به پله ی ئیستیدلالی عه مه لی که هیچ

به لکوو ئه وه ی ئه وان کردوویانه ته نیا وه همیکه و تی کی که وتوونه،
 بروانه: (فیض القدیر) (ب ۱_ ۱۴۲_ ۱۵۱). وه (المدای لعلل
 الجامع الصغیر) (ب ۱_ ۱۹۱_ ۱۵۱). ئیمامی زه رقانی
 ئه فه رموویت: حه سه نه به غهیری خوی". بروانه: (مختصر مقاصد
 الحسنة) (ل ۵۲_ ۲۱).

^{۱۰} ئین و جه ریر له (التفسیر) (ب ۱۴_ ۴۶) له شه بانه وه به
 مه رفوعی ریوایه تی کردوو ه. سهیری هه مان ته خریمی فه رمووده که ی
 پیشوو تر بکه.

گومانیک ناهیلتیه وه بو بابه ته کان. وه ههروه ها خوی
 گه وره نه فه رموویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَأَيَاتٍ
 لِّمَنْتَوَسَّيْنَ﴾^{۱۱}، واته: نه مانه ی که پیشانمان دان کومه له
 نیشانه و نایه تیك بوون ته نیا نه و که سانه په ی پی نه بهن
 که خاوهن فیراسه تن. خه تیبی به غدادی به مه رفوعی
 له نه بو سه عیدی خودریه وه ریوایه تی کردوه که وا
 ﴿لِّمَنْتَوَسَّيْنَ﴾ واته: (لِلْمُتَّفَرِّسِينَ) نه وانه ی که وا
 فیراسه تیان هه یه وه به نووری دل شته کان نه بین^{۱۲}. وه
 موجهیدیش هه مان ته فسیری بو کردوه.

^{۱۱} سورة الحجر آية ۷۵.

^{۱۲} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۳۱۲۷) له نه بو سه عیدی خودریه وه.
 وه خه تیبی به غدادی له (تاریخ بغداد) (ب ۳_ ل ۱۹۱). وه ئین جه ریر

وه ههروهها ئه فه رمووئت: (إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا يَعْرِفُونَ

النَّاسَ بِالتَّوَسُّمِ)^{١٣}، واته: خوای گه وره له نیو خه لکیدا

له (تفسیر الطبری)(ب١٤ل٩٤) له موجهیده وه رپوایه تیان کردووه. وه (تفسیر مجاهد)(ل١٧٤). وه سیوطیش له (در المنثور)(ب٤ل١٠٣) هیئاویه تی و داویه ته پال ته به ری و ئین و مونذیر. وه ئین و ئه بی حاته می رازی له (تفسیر القران العظیم)(ب٧ل٢٧٠_ژ٢٧٤٢٧) له ئه بو سه عیدی خودریه وه رپوایه تی کردووه. وه سهیری هه مان ته خریجی فه رمووده که می پیشوو تر بکه.

^{١٣} **حه سه نه.** ته به رانی له (معجم الأوسط)(ب٣ل٢٠٣)، وه ئین و جه ریر له (التفسیر)(ب١٤ل٤٦) له ئه نه سه وه به مه رفوعی رپوایه تیان کردووه. هه یشه می ئه فه رمووئت: "به ززار رپوایه تی کردووه و ته به رانیش له (معجم الأوسط) وه سه نه ده که شی حه سه نه"، بروانه (مجمع الزوائد)(ب١٠ل٢٦٨). وه ئه لبانیش به حه سه نی داناوه، بروانه: (سلسلة الأحادیث الصحيحة)(ژ١٦٩٣). وه حافیزی عیراقی به حه سه نی داناوه، بروانه: (تخریج الأحادیث

هه‌ندی به‌نده‌ی هه‌ن که‌وا خه‌لکی ته‌ناسن به‌هۆی
نیشانه‌وه، جا ته‌و نیشانه‌ش پیی ته‌گوتریت فیراسه‌ت.

وه هه‌روه‌ها ته‌بو هه‌وره‌په‌ره‌ ره‌زای خوای لی بی له
پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ صلی الله علیه وسلم بو مان
ته‌گی‌ریته‌وه که‌وا ته‌فه‌رموویت: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي لَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَى
السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَنَظَرْتُ فَوْقِي فَإِذَا أَنَا بِرِعْدٍ وَبَرْقٍ
وَصَوَاعِقَ، قَالَ: وَأَتَيْتُ عَلَى قَوْمٍ بَطُونُهُمْ كَالْبُيُوتِ
فِيهَا الْحَيَّاتُ تُرَى مِنْ خَارِجِ بَطُونِهِمْ، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ
يَا جِبْرِيلُ، قَالَ، هَؤُلَاءِ أَكَلَةُ الرَّبِّا ، فَلَمَّا نَزَلْتُ إِلَى
السَّمَاءِ الدُّنْيَا نَظَرْتُ أَسْفَلَ مِنِّي فَإِذَا بِرَهْجٍ وَدَحَّانٍ

الإحياء(ژ ۲۰۱۴). وه سه‌خاویش به‌حه‌سه‌نی داناوه، بروانه:
(مقاصد الحسنه‌(ل ۵۹_ژ ۲۳).

وَأَصْوَاتٍ، فَقُلْتُ مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذِهِ الشَّيَاطِينُ
يَحُومُونَ عَلَيَّ أَعْيُنَ بَنِي آدَمَ، لَأَيْتَفَكَّرُوا فِي مَلَكَوتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَوْ لَأَذْكَ لَرَأَوْا الْعَجَائِبَ^{١٤}، واته:

^{١٤} **حده سنده.** تیمامی ته حمده له (مسند أحمد) (ژ. ٨٦٤٠). وه تبين و
ماجه به کورتی له (سنن ابن ماجه) (ژ. ٢٢٧٣) له ته بو هوړه پیره وه
ړپوایه تیان کردو وه. له فزه کوش هی ته حمده ده. هه شمه می ته فهرموویت:
"ته حمده ړپوایه تی کردو وه ته بو صیلتی تیدایه نایناسم"، پروانه
(مجمع الزوائد) (ب. ٨_١٦٧_١٣٣٦). وه ته حمده شاکر له سه ری
بی دهنکه، تهنها ته فهرموویت: "ته بو صیلت ته وه علی کوری
زهیدی کوری جودعانه که له ته بو هوړه پیره وه ړپوایه تی کردو وه"،
پروانه: (مسند أحمد بتحقیق أحمد محمد
شاکر) (ب. ٨_٣٧٤_٨٦٢٥). جا هه شمه می له باره ی علی کوری
جودعانه وه ته فهرموویت: "جیگای متمانه یه، به لام حیفری خراپه".
پروانه (مجمع الزوائد) (ب. ٧_٨٠_١١٠٦٤). وه مه نناویش
ته فهرموویت: "داره قوطنی و غهیری ته وه به نه رمیان داناوه (لین)",
پروانه: (فیض القدير) (ب. ١_١٥٧_١٨٠). ته لبانیش
ته فهرموویت: "علی کوری زهیدی کوری جودعان زه عیغیه کی تیدا

ئەو شەھەدى كەوا شەھەرەویم پيكر (كە بەشەوى ئيسراو
 ميعراج بەناوبانگە) لەو كاتەى كە كۆتايما بە ئاسمانى
 حەوتەم هيئا (واتە: تيمان پەراند) جا سەيرى سەرەوى
 خۆم كردو بينيم گرمەى هەورە تریشقەو بروسك
 ئەهات، جا چوومە لای و خەلكانىكم بينى ورگ و
 سكيان وەكوو خانووى ماله كان وابوو پربوو لە مار،
 جا سكيان ئەبينرا لە دەرەو، منيش گۆتم: ئەمانە
 كين؟ جوبريل فەرمووى: ئەمانە ئەو كەسانەن كەوا
 سوو ريبا ئەخۆن، جا كاتيكيش گەرامەو بە ئاسمانى
 دونيا سەيرى ژيەرەوى خۆم كرد، بينيم تەپووتۆزو

هەيه بەلام فەرموودەى حەسەنە بۆ شاھيەدى". پروانە: (سلسلە
 الأحاديث

الصحيحة)(ب_٤_ل_١٠٠_ژ_١٥٧_ب_٦_ل_٨٨٥_ژ_٢٨٧٦).

دو کەل هەیه، وه دەنگانی کیشم بیست، منیش گوتم:
 ئەمانه کین؟ جویریل فەرمووی: ئەمانه شەیتانه کان
 چاوی ئادەمیزادە کان دا ئەپۆشن و رێگری ئەکەن لە وهی
 کەوا بیر لە ئاسمانە کان و زهوی بکەن وه، جا ئەگەر بیت
 و ئەم شەیتانانە نەبوونایە ئەوه شتی سەرسام و
 عەجیبیان ئەبینی.

وه هەروەها دایکمان عایشە رەزای خوای لی بی
 له پیغەمبەری خواوه صلی الله علیه وسلم بو مان
 ئەگێریتە وه کەوا فەرموویەتی: (قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَّمِ
 قَبْلَكُمْ مُحَدَّثُونَ^{١٥}، فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّ
 عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهُمْ. قَالَ ابْنُ وَهْبٍ: تَفْسِيرُ مُحَدَّثُونَ

^{١٥} مُحَدَّثُونَ: ئەو کەسە یە کەوا بە نەینى یاخود له دلیه وه قسه ی
 له گەل ئە کریت و ئیلهامی بو ئە کریت.

مُلْهُمُونَ^{١٦}، واته: کهسی وا هه بووه له نیو گه له کانی
 پیشووتردا له لایهن خوای گه وره وه ئیلهامیان بو
 ئە کرا، جا ئە گهر بیټ و کهسیکیش وه کوو ئە وان له نیو
 ئەو ئوممه تهی مندا هه بیټ ئەوه عومهری کوری
 خه تتابه. جا ههر ئیمامی موسلیم ته فسیری
 (مُحَدَّثُونَ)ی له ئین و وه هبه وه هیئاوه که یه کیکه له
 راویه کانی ئەو فهرموودهیه کهوا به واتای (ئیلهام کراو)
 ته فسیری بو کردووه.

ئین و لقهیم ئە فهرموویټ: "فیراسه تی راستگو به
 واتای ئەوه دیت کهوا به صیرهت و بینایی له زهوی دل

^{١٦} **صه حیجه.** ئیمامی بوخاری له (صحیح
 البخاری) (ژ ٣٤٦٩/٣٦٨٩). وه موسلیم له (صحیح
 المسلم) (ژ ٢٣٩٨).

دروست ٿه ٻيٽ و چه ڪه ره ٿه ڪات، ڪه نوورِي ڪه خواهي
گه وره ٿه ٻيڙهه نيو ڏلهه وه، ڪه حق و باطل، وه درو
راستي له يه ڪٿري جيا ٿه ڪات وه^{۱۷}.

وه ههروهه ٿيمامي قوشه ڀيري ٿه فه رمووٽ:
"فپراسهت خاطر وه ٿه نديشه يه ڪه ڪه هيرش ٿه ڪات
سه ر دل جا نه في دڙه ڪه ي خوي ٿه ڪات"، وه هه ر له
ٿيمامي واسطيه وه نه قلي ڪردوهه ڪه وه ٿه فه رمووٽ:
"بيگومان فپراسهت نوورِي ڪه ٿه دره وشيٽه وه له دل، وه
ڪه سيڪي خاوهن ڪه مائي مهه عريفه تيش نهيني گه ليڪي
شاراوهي غه يبي هه لگرتوهه له غه يبي ڪه وه بو
غه يبي ڪي تر هه تاوه ڪوه شايه تي ڪومه له شتانيڪ

^{۱۷} مدارج السالڪين (ب ۱_ ۱۴۸).

ئەيىت بەو شىۋەيەي كەوا خۋاي گەورە پيشانى ئەدات،
ئىتر لەوۋە قسە لە نەينى و ويژدانى خەلگەوۋە ئەكات
(واتە ئەوۋى كە لە دلّ و دەروونياندا ھەيە لاي ئەوان
رۆشنە چونكە خۋاي گەورە پيشانى داون)^{۱۸}.

جا خۆشەويستان ھەر كاتىك ئيماندار بە دلّ و
نەفسەوۋە روو لە دونيا بكات ئەوۋە بەھۆى
شەيتانەكانەوۋە ئەم بينينەي لى قەدەغە ئەكرىت، وە
ھەر كاتىكيش بە ئىنشىراھى سينگەوۋە روو لە
پەرودەگارى بكات ئەوۋە شتە عەجايبەكانى جىھانى
غەيبى بۆ دەرئەخرى و بە چاوى سەرو دلّ شتەكان
ئەينى و ئەگاتە پلەي ئىستىدلالى عەمەلى، ئىتر ئەم

^{۱۸} (الرسالة القشيرية) (ل ۱۰۵).

دلّەى ئەبىتتە نوورىك بەردەوام ئىلھامى بۆ ئەكرىت
 لەلايەن خوای گەورەو فریشتەكانەو، ئەم ئىلھام
 كۆرەش لە رىي جىھانى ئەمرەو، چونكە رووح لە
 جىھانى ئەمرە، ئىتر ئەویش ئىلھامەكان لەوئو
 وەرئەگرىت، بەلىّ خوشەويستان ئەو جۆرە كەسە بە
 نوورى خوای گەورە شتەكان ئەبىنىّ ئەگاتە مەعرفەت
 نەك بەھوونەرى خوئى، جا ھەر كاتىك بەربەستەكانى
 نەفس و دلّ نەمان ئەو كاتە ئەگاتە پلەى فېراسەت و
 ئەم ئىستىدلالە. خوای گەورە ئەفەرموئىت: ﴿يَعْلَمُ مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ط وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ
 عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾^{١٩}، واتە: خوای گەورە زاتىكە

^{١٩} سورة البقرة آية ٢٥٥.

ئاگادارهو زاناييه به زانست و هه والي پيش و پاشي بوونه وهراني، جا هيچ كه سيك ناتواني دهوري نهو زانستهي خوايي بدات تاوه كوو شتيكي لهو غه يبياتانه بزاني مه گهر كه سيك نه بي كه خوئي ويستي له سه ريه تي و بوي دهر بخت ته مهش بو پيغه مبه ران و پياوچاكان و ئيمانداراني.

وه ههروه ها له شوينيكي تر دا ته فه رموويت:

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (٢٦) إِلَّا مَنْ

أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ

خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾، واته: خواي گه وره زاناي

په نهانه كانه، بويه هيچ شتيكي لهو شته غه يبيانه بو

^{٢٦} سورة الجن آية ٢٦_٢٧.

هیچ کەسیک ئاشکرا ناکات مەگەر خۆی ویستی
 لەسەر ھەبیّت رەزامەندی لەسەر دەربەری بۆ
 نێردراویکی خۆی یاخود بەندەییەکی چاکی، زەححاک
 ئەفەرموویت: "ھەر کاتیکی پێغەمبەری خوا صلی اللہ
 علیہ وسلم فریشتەییەکی وەحی کراوی بۆ بنێردرابایە
 ئەو فریشتەیی تریشی لەگەڵ ئەھاتن تاوہ کوو لە پیش
 و پاشیەوہ پارێزگاری لە پێغەمبەری خوا بکەن صلی
 اللہ علیہ وسلم نەوہ کا شەیتان خۆی بخاتە سەر شیوہی
 فریشتە". وە ھەر وہا قەتادە ئەفەرموویت: "خوای
 گەورە غەیب ئاشکرا ئەکات بۆ کەسیک کە خۆی
 ویستی لەسەر ھەبیّت و ھەلیئەبژیریّت بۆ ئەم کارە"^{۲۱}.

^{۲۱} (تفسیر الطبری)

وہ فہرموودہی حہنزہلہش کہ بہ گہورہمان تہبو
 بہ کر گہیشٹ کہ پیی گوت حہنزہلہ مونافیق بووہ...
 تا کۆتایی فہرموودہ کہ کہ سہرودہمان پیی
 تہ فہرمووی: سویند بہو کہ سہی کہ گیانی منی بہ
 دہستہ تہ گہر بیٹ و ئیوہ بہردہوام بن لہ سہر تہو
 زیکرو حالہی کہ لہ لای من ہہتانہ تہوہ فریشٹہکان
 تہوقہتان لہ گہل تہ کہن لہ ریگاکانتان لہ مالہ کانتان
 لہ سہر جیگاکانتان. موسلیم و ترمذی گیراویانتہوہ.^{۲۲}

^{۲۲} **صہ حیجہ.** ئیمامی موسلیم لہ (صحیح المسلم) (ژ ۲۷۵۰). وہ
 ترمذی لہ (سنن الترمذی) (ژ ۲۵۱۴). ریوایہ تیان کردوہ، وہ ترمذی
 تہ فہرموویت: "فہرموودہیہ کی حہسہن و غہریبہ". وہ تہلبانیش بہ
 صہ حیجی داناوہ، پروانہ: (سلسلہ الأحادیث
 الصحیحہ) (ب ۴_ ۵۹۲_ ژ ۱۹۴۸).

وه ههروهه ها هاوهلی بهرپیزی پیغه مبهری خوا صلی
 الله علیه وسلم عیمرانی کوری حوصهین ئەفه رموویت:
 (سه لامم لی ئەکرا ههتاوه کوو ئەوکاتهی سوتاندم، بۆیه
 وازیان لیم هیئا، پاشان وازم له سوتاندنه که هیئا
 ئەوه بوو گه رانه وه). ئەمه ریوایهتی موسلیمه زۆر
 به کورتی هیئاویهتی، جا ئیمامی نه وه وی له
 پروونکردنه وهی فه رمووده که ئەفه رموویت: "عیمرانی
 کوری حوصهین نه خوشی به واسیری^{۲۳} هه بوو ئەویش
 له سه ر ئەو ناخوشیانه ئارامی ئەگرت، بۆیه
 فریشته کانیش سه لامیان لی ئەکرد، جا که جیگای

^{۲۳} به واسیر: جوړه نه خوشیه که یه له پاشه وهی مروّف پهیدا ئەبیّت له
 بهشی سه ره وهی سه ر سمت که به کلینجه مه شهووره له ناویدا
 کۆمه له موویهک خر ئەبیّته وه شوینه که ئیلتیهاب ئەکات به مهش
 نازاریکی زۆر به و که سه ئەگه بییّیت.

به واسیره که ی سوتاند ئه وه بوو فریشته کان له و پچران،
بۆیه عیمرانیش وازی له سوتاندنه که هیئاو ئه وانیش
گه رانه وه دووباره سه لامیان لی کرده وه^{۲۴}.

^{۲۴} **صه حیحه.** ئیمامی موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۱۲۲۶) له
موطه پریره وه. وه ئه حمده له (مسند أحمد) (ژ ۱۹۸۳۳). وه ئین و
حبان له (صحیح ابن حبان) (ژ ۳۹۳۸). وه ته به رانی له (معجم
الکبیر) (ژ ۲۴۸). وه طمیالیسی له (مسند أبی داود
الطیالیسی) (ژ ۸۲۷) ربوایه تیان کردو وه. شوعه یب ئه رنائوط
ئه فه رموویت: سه نه ده که ی صه حیحه له سه ر شه رتی شه یخه یین". وه بۆ
وته که ی ئیمام نه وه ویش بروانه: شرح النووی علی الصحیح المسلم
(ب ۸_ ۲۰۶). وه ئین و لجه وزی ئه م به سه رهاته ی به درئیژی هیئاوه
له مه ناقیبی عیمرانی کوری حوصه یین له کتیبی (صفة
الصفوة) (ب ۱).

وہ چہندہا بہ لگہی تر کہ ناکریؑ بیان ہیئین کہ
گشتیان بہ لگہی ئیستیدلالی عہمہلی ئەسہلینن بو
مہعریفہتی ئیلاہی و وجود.

وہ ہندیؑ لہ ئیستیدلالہ عہمہلیہکان کہ
رہویانداوہ: چیرۆکی مندالہ بہنی ئیسراییلیہ کہ لہ گہلؑ
راہیبہ کہ، وہ فہرموودہی جورہیچی بہنی ئیسراییلی
کہ بہناوبانگہ. وہ فہرموودہی سیؑ کہسہ کہ کہ چونہ
ئەشکہوت دواتر بہردہرگای ئەشکہوتہ کہ بہہوی
بہردیکی گہورہوہ گیراو پاش تر لاکہوت، وہ چیرۆکی
ہاوہلانی ئەشکہوت کہ لہ سورہتی کہ ہفدا ہاتووہ،
کہ گہورہترین کہرامت و ئیستیدلالی عہمہلی بوو
بوؑ ئەو حہوت کہسہ، وہ بینینی فریشتہکان لہ غہزای
بہدر لہ لایہن ہندیؑ لہ ہوالانہوہ، جا لہ ہہمووش

سەرسام تر ئەو فریشتەییەى که ئیمامى عەباسى دەستگیر کرد، وه زیکر کردنى قاپ و دەفرى نان خواردنى هەندىک له هاوئەه بەرپزەکان که بو خویان گوئیان لهو زیکره بووه، وه زۆرى تریش.

خۆشهویسته کهم بزانه ئیبن و قهیم چۆن وه صفى وهلى خوا ئە کات: "ئەمانه به دلەکانیان جیهانهکانیان برپوهو له ژیر عەرشیش سوجدەیان بردوووه، وه لاشهکانیشیان لهسەر جیگاکانیانە، ههروهکوو ئەبو دەرداو فەرموویهتی: (کاتی بەندهى ئیماندار ئەخهوی

رۆحی بهرز ئه کریتته وه ههتاوه کوو سوچه له ژیر
عهرشى خواى گه وره ئه بات) ۲۵.

۲۵ عبد الله كورپى موبارهك له (الزهد لابن المبارك) (ژ ۱۲۴۵) به مهوقوفى رپوايه تى كردوه. وه فهرموده تريشمان ههيه له ئيمامى عومره وه كه پشتگيرى ئه م رپوايه ته ئه كات، ئه ويش ته به رانى له (معجم الأوسط) (ژ ۵۲۲)، وه حاكم له (مستدرک) (ژ ۱۱۹۹) رپوايه تيان كردوه. (كه وا گويم له پينغه مبهري خوا بو ۵ كه ئه يفهرموو: هه ر بهنده يه كى پياو و ئافه رت بجهوئ يا خود خه وه كه ي زورى پى بهينى تاوه كوو بجهوئ ئه وه الا به رۆحى بهرز ئه بيتته وه بو لاي عه رش.....). وه سه باره ت به وته كه ي ئين ولقه يميش بروانه: (طريق الهجرتين) (ل ۲۶۲). منيش ئه ئيم: به لئى ئه مه شتيكى زور راسته، به تايبه تى له كاتى زيكر كردن ئه گه ر ئه م حالته رووبدات ئه وه جارى وا ئه بيت وه نه وزى لى ديت، ئيت زاتيك له لاشه ي ده ر ئه چيت گه ران ئه كات زور به خيرايبى به نيو جيهانى ميسال كه چى لاشه شى دانىشتوو يا خود پالى داوه ته وه، به لام له بهر ئه وه ي باس كردنى ئه م شتانه هه ستين شتيك نيه به قه له م نه خش بكریت يا خود وه كوو قيديو بوتانى تومار بكهين، ئه مانه ته نيا

وه ههروهها شیخ ئین و تهیمیهش ئەفهرموویت:
"ههوال پیدانی عومهری کوری خهتاب بۆ ئەو کاروباره
راستانه له مهوه بۆ کهسه گوێرایه له کان ئەمه
دهرئه کهوێت کهوا کاروباریکه خوی گهوره بۆیانی
دهرئه خات، وه به راستی (مخاطبات و مکاشفات)، واته:
قسه له گهڵ کراو شت بۆ کهشف کراو بۆ ئەولیاکانی

کهسیک له م قسانه ی ئیمه تی ئەگات که ئەزمونی له گهڵ ههبوو
بیّت و ههستی پێ کرد بیّت. ئەم زیکره قهلبیه م دا به مامۆستا بیلال
که زیکری (الله الله) تهنیا دوو پڕۆژان ئەم زیکره ی کرد، جا له پڕۆژی
دووه م له ناو زیکره وه نهوزی لی هاتبوو، ئیتر خۆی له بهردهم
ناویتهیه کا بینی بۆوه، دواتر کهسیک پێی هاتبوو پێی گوتوبوو: تۆ
یه کیکی له ئەولیاکانی خوی گهوره. دانهر

خوای گه وره چه سپاوه، وه گه وره ترینی ئەمانهش له م
ئوممه ته دوای ئەبو به کر عومهری کورپی خه تابه ^{۲۶}.

کۆتا به لگه له ئیستیدلالی عه مه لی له به لگه بی
هه ژماره کان ئەویش ئەودیه که شیخ ئین و قهیم
ئەفه رموویت: "به راستی ئاماده ی شتانیکی سه رسام
بووم له فیراسه تی شه بخولئیسلام ئین و ته مییه که
ئاماده ی شتی تر نه بووم له وه گه وره تر، وه ئەو
فیراسه ته ی که (له وه وه) هاتوو ه داخوازی کتیبییکی
گه وره ئەکات (...))، شیخ ئین و ته مییه له سالی
(۷۰۲هـ) له و کاته ی که سوپای ته تاره کان جولّه یان و
کرد بو هیرش کردنه سه ر شام ئەو هه والی به سه ر

^{۲۶} الفرقان لشیخ الإسلام ابن التیمیة (ل ۵۲).

کردەکان و خەڵکەکان ئەدا کەوا ئەمجارەیان هەزیمەت و
 شکان بۆ سوپای تەتارەکانە، وە سەرکەوتنیش بۆ
 موسلمانەکانە، وە زیاتر لە هەفتا سویندیشی خوارد
 پێی ئەگوترا: "بلی: إن شاء الله، ئەویش ئەیفەرموو:
 "إن شاء الله تحقیقا لا تعلیقا" واتە: (لەگەڵ ئەوەش
 کە إن شاء الله بەلام بە بیگومانی شتە کە پروو ئەدات
 نەک لەوەی کەوا گومانم لێی هەبیّت)^{۲۷}، جا ئیبن و
 قەیم ئەفەرموویت: گویم لەو بوو ئەیفەرموو: "کاتیك
 کە خەلك زۆریان پێ هینام و منیش گوتم زۆری لەسەر
 مەرۆن خوای گەرە لە لەوحوڵەحفوزدا نوسیویەتی
 کەوا ئەم جارە ئەوان بە زیندراون و سەرکەوتوو نابن،

^{۲۷} ئەوەی ناو کەوانە روونکردنەوێی خۆمە لەسەر دەقی وتەکە ی شیخ

ئیبن و تەیمیە .

وه سهرکه وتنیش بو سویای موسلمانانه، وه
 ئەفەر موویت: ههتا خواردن و شیرینی سهرکه وتنیشم به
 ههندیك له سهرکرده کان و سهربازه کان دا پیش ئەوهی
 دەر بچن بو بەردەم دوژمن^{۲۸}. شاهید له سەر ئەو
 به سهرهاته گهیشتنی شیخ ئیبن و تهیمیه له و کاته دا به
 ئیستیدلالی عه مهلی که ئەلی له له وحلمه حفوزدا
 نوسراوه ئەم جارە موسلمانانه کان سهرده کهون، خۆم سه دا
 سه د پروام پیی ههیه ئەوهی که سیکیش له سەر ئەم بابە

^{۲۸} مدارج السالکین (ب ۲_ ۴۸۹). جهابی شیخ عباس فازل
 حه سه نی کتیبیکی قه باره بچوکی له سەر ئەو پینچ شته غه ییه
 داناوه به نیوی (هاوسهنگی راگرتن له باوهر بوون به غه یب)
 مامۆستا محمد عبد الله به رزنجی خوا پایه داری بکات کردوویه تی به
 کوردی، کتیبیکی زۆر به سوود و ورده، وه تیگه یشتنیکی زانا
 پاسیخه کانی له سەر نویوه.

موشريك و كافر بڪات ٿهوه ٿهبي شَيخ ٿين و ته يمهه و
شَيخ ٿين و قه يمش كافرو موشريك كات چونكه ٿهوه
بانگه شهى شتيكى داهاتوى كردوهه و له له وحيشدا
نوسراوه، ٿهوه كهى تريش كه قوتابيه تى ٿهوه ليوه
نه قلى كردوهه و به و په پرى دلنيا ييه وه پرواى پى هه يه و
پيى وايه فيراسه ته، به لام وانيه كه هه ندى كه س به
هه له له و بابه ته تيگه يشتون و خه لكى له سه ر
موشريك ٿه كه ن هيو ادارم چاويك به خو ياندا بخشينه وه .

جا خوينه رى ٿه زيز هه رچى كتيب هه يه كه له سه ر
مه عريفه تى خوايى دانرابى ٿه وه ٿيستيدالايكى
نه زه رپه و ٿه تگه ينيته پله ي خواناسين ٿه ما بته وى
بگه يته ٿيستيدالاي عه مه لى ٿه بي ده ست به
ته ده بپوورو بير كرده وه و زور زيكر كردن بكه ي له

ته نیایی و خه لوه کانت، تاوه کوو له سه ر ئه م حاله
به رده و امبیت، سویند به خوا گهر مولخیدیک راست
بکات له داواکردنی خوا ئه وه ئه گاته مه تله بی خوئی
به و ریگایانه ی که باسمان لیوه کرد. وه تییینیشم
له سه ر گهنج و لاوی ئیمپوکه ئه وه یه زور تینیوی
مه عریفه تی ئیلاهن به لام کتیبه نه زه رپیه کان دلیان
تیراو ناکات چونکه ئه مه سروشتیکه له ئینسانه ئه بی
ریگه بگریته بهر بو به دهسته یانی ئیستیدالالی
عه مه لی، ئیمامی غه زالی دوا ی ئه وه ی هه موو زانسته
عه قلیه کانی ته حقیق کرد هیشتان دلی تیراو نه بوو تا
چووه نیو فیکرو زیکرو خو ته نیا کردنه وه ی له
خه لوه کانی له وه وه ته حقیقی شتگه لیکی زوری کرد که
له هه ژمار نایین، وه ته حقیقی ئه و زانسته

شکوډاره‌شی کرد که له‌مه‌و پێشدا بنه‌مای بو دانابوو
له زانستی که لامدا، له‌وه‌وه هه‌ردوو ئیستیدلاله‌که‌ی به
ده‌سته‌یه‌نا له پێشدا نه‌زه‌ری ئینجا عه‌مه‌لی هه‌روه‌ک له
کتیبه‌ی (المنقذ من الضلال) به راشکاوی ته‌و لیدوانه‌ی
داوه، چونکه حاله‌که‌ی وه‌کوو حاله‌ی ئیبراهیم وا بوو
چون ته‌و داوای ئیستیدلالی نه‌زه‌ری له خوا کرد ته‌ویش
هه‌مان ته‌و رێگایه‌ی گرته‌ به‌ر به‌لام ته‌و پێغه‌مبه‌ر بوو
زوو بۆی به‌ده‌سته‌هات ته‌ما بو ته‌و تا هه‌مووی ته‌واو
کرد ده‌ سالی پێچوو، بۆیه‌ وا گومان مه‌به‌ به‌ دوو
رۆژوو سی رۆژه‌ک بگه‌یته‌ مه‌عریفه‌تی ئیلاهی نه‌خیر
چونکه‌ هه‌یچ که‌سی‌ک نازانی نه‌فس چیه‌ مه‌گه‌ر ئیلا
دلی کرابیته‌وه‌ به‌ ئیستیدلالی عه‌مه‌لی ته‌زانی ته‌م
نه‌فسه‌ چیه‌.

زانستی که لام

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد
أفضل الأنبياء والمرسلين.

أما بعد:

يه که م:

پیناسه ی زانست

زانست به چهندهها جور پیناسه کراوه، وه هه موو

پیناسه یه کیش لهو پیناسانه له سه ر تیڤرامانیکی

تاییه ت یا خود ئاراسته یه کی دیاریکراو بیناکراوه،

ليٽرهدا نامانهويءَ باسي هه موو پيناسه کان بکهين، به لام
هه نديکيان لهو مه قامه دا ته هيٺين ته وانهي که
سوودمان پيءَ ته گهيه نيءَ:

سهيد شهريفي جورجاني (ره حمه تي خواي ليءَ بيءَ)
ته فهرموويءَ: "زانست بيروباوه ريکي دنيايي کراوهي
ريکه بوءَ واقع".

دانا کانش گوتويان: "به دهسته يٺناني ويٺه ي شتيکه
له عه قلدا".

ته وهي يه کهم تايبه تتره له وهي دووهم.

وه گوتراو يشه: "زانست په ي بردنه به شتيک
له سه ره وهي کهوا به وهه يه".

وه گوتراویشه: "بیّ نیازه له پیّناساندن".

وه گوتراویشه: "زانست سیفه تیّکی رۆچوووه پهی به
گشتیاته کان و به شییه کاندئا ئه بات".

وه گوتراویشه: "زانست گهیشتنی نه فسه بوّ مانای
شتیّک".

وه گوتراویشه: "زانست بریتییه له ئیزافه یهک که
تایبه تکراره له نیوان عاقل و شته ههست پیّکراوه کان
به عهقل (که پیّی ئه گوتری: مه عقول).

وه مه لا عبد الله له شه رحه که ی له (تهذیب المنطق
هی سه عدی تهفتازانی) ئه فه رمووی: "زانست
ویّنه یه کی به دهسته یّئراوه له شتیّکدا لای عهقل". وه

میرزا محمد علی تیّبینی لەسەرداوە ئەلی:

"هەندیکیان پیناسەیان کردوو بە وەرگرتنی نەفس لەو
 وینەدا، وە هەندیکیشیان پیناسەیان کردوو بە
 وەدەستەپینانی وینەى شتیك لای عەقل". پاشان ئەلی:

"جا لەسەر ئەوەى یەكەم مەقولهی^{٢٩} چۆنیەتیە (واتە

^{٢٩} مەقولاتەکان: ئەوانەن کە چوار جولانەووەکەى تى ئەکەوى، یەكەم:
 ئەندازەو چەندیتی، وە کەوتنەووەى جولانەووە تیايدا لەسەر چوار
 شیوازە: یەكەم جیابوونەووە یاخود لیک ترازان، دوو توندبوونەووە
 چرک بوونەووە، سییەم گەشە کردن، چوارەم پوکانەووە. وە دوو لە
 مەقولاتەکان: ئەو یە کە جولانەووەى چۆنیەتی تى ئەکەوى. سییەم
 لەو مەقولاتانە: جیگە، وەکوو جولانەووەى فەلک لەسەر خۆیدا
 (یاخود بە دەورى خۆیدا)، چونکە بەو جولانەووەیە دەرنایچى لە
 شوینییکەووە بۆ شوینیکی تر تاووەکوو جولانەووەکەى ببیتە لە کویتی
 (لە کوئ بوون)، بەلام جیگاکەى بەهۆیەووە ئەگۆرى (فەلەک:
 ئەستیرە: جەستەیهکی خپرو دوو روو دەورى ئەدات، دەرەکی و
 ناوەکی، کە هەردووکیان یەكسانن و یەك سەنتەریشیان هەیه). وە

جولہی)، وہ لہسہر ٹہوہی دووہمیش جولہی ھہلچوون
ھہیہ، وہ لہسہر ٹہوہی سییہمیش جولہی ئیزافہ
ھہیہ!"

وہ ماموستا شیخ محمد کہرہمی ٹہفہرمووی: "من
پیناسہیہکم بو زانست نہدؤزیوہتہوہ کہوا چاکترو
باشترو دلگیرتربی بہلای نہفسہوہ بہ ٹہندازہی وتہی
عہلامہی شیخ عبد الھادی شلیلہ کہ ٹہلی:

چارہم لہو مہقولاتانہ: لہ کوئی، گواستنہوہیہ کہ موتہ کہلیم ناوی
لیناوہ جولانہوہ، وہ باقی مہقولاتہکانی تریش جولانہوہی تی
ناکھوئی، مہقولاتہکانیش ژمارہیان ۱۰یہ کہ لہو بہیتہدا ریکخراوہ.

قمر عزیز الحسن أطف... مصرہ لو قام یکشف غمتي لما انشني
ٹہمہ وتہی سہید شہریفی جورجانی بوو. بروانہ:
(التعريفات)(ل۱۶۹-۲۲۱) باب الکاف - الفلک.وباب میم -
المقولات. وەرگیتر

حەقیقەتی زانست دۆزینەوہی واقیعه، وە حوکمی
شوینکەوتوو ی بۆ ھەیە لە زانراو، چونکە زانستیکی
راست و دروست جگە لە دۆزینەوہی شتەکان ھیچی تر
نیە بەو شیوہیەکی کە لەسەرئەتە و ھەیە، وە زۆر
جارانی ش نەفس وینەکی شتەکان ئەکیشی و خەیاڵی بۆ
ئەکات کەوا وینەکی واقیعه، وە تشیکی زاتی
شتەکانە لە خودی خویدا، کەچی لە واقیعدا تەنیا فیل
و درۆیە کە". ک ھ

ئیمەش بۆمان ھەیە لە دواي کەمیک تیرامان پەي
بەین بەوہی کەوا زۆریک لە پیناسەکان لە حەقیقەتدا
ئەگەریتەوہ بۆ ئەم چەند گوتراوانە:

یه کهم: زانست به سهر زانراوه وه بگوتری: واته ئه وه ی
ئه یزانین.

دووه م: زانست به و شته بگوتری که به وه وه ئیمه
ئه یزانین ئه ویش بریتیه له نه فس یا خود سیفه تی نه فس.

سییه م: زانست به و مه له که و توانا رۆچوو
به ده سته اتوو هی دوای هه بوونی زانست به چه نده ها
زانراو ئه گوتری، بیگومان له ویدا سیفه تی کی رۆچوو
هه یه که وا که سی رۆچوو جیا ئه کاته وه له زانسته کان
سه باره ت به و که سه ی که وا ده ست به داوا کردنی
ئه کات.

ئیمه لی ره دا کاتی قسه له سهر زانستی که لام ئه که یین
ئه وه ناوی زانست له بابه ته تو یژرا وه کان ئه نیین له و

زانسته‌دا، وه بهو توانایه رۆچووه‌ش ئەنێن که‌وا که‌سی
زانا پێ نیشانه‌داره بهو بابە‌تانه، به‌جۆریک له‌ دوای
ئە‌مه‌ ناوی موته‌که‌للیمی‌تی (قسه‌که‌ری‌تی) شایسته‌یه‌.
ئە‌مه‌ش پێشه‌ی گشت زانسته‌کانی تره^{٣٠}. ئیتر ئە‌و
زانراوه‌ی که‌ به‌وه‌وه‌یه‌ زانسته‌کان جیا‌ه‌که‌ری‌ته‌وه‌.

ئە‌و ئە‌ساسه‌ چیه‌ که‌وا ئە‌توانین بینای له‌سه‌ر بکه‌ین
تاوه‌کوو زانسته‌کان بژمی‌رین، وه‌ بابە‌ته‌کانیش دانیین،
وه‌ هه‌موو بابە‌تیکی‌ش بده‌ینه‌ پال زانستیکی‌ دیاریکراو

^{٣٠} به‌ زاناکانی بواری عه‌قائید گو‌تراوه‌ موته‌که‌للیم واته‌: قسه‌که‌ر،
چونکه‌ ده‌رباره‌ی خواو سیفه‌ته‌کانی وه‌ بیروباوه‌ری ئیسلام به‌ گشتی
وه‌ له‌گه‌ڵ فه‌لسه‌فه‌ی بوون قسان ئە‌کات، وه‌ قسه‌که‌ردنه‌که‌شی له‌سه‌ر
ئە‌ساسی شه‌رع و عه‌قله‌ به‌ عه‌قلیکی‌ ساغ. وه‌رگێ‌ر

جگه له خۆی؟ ئەلێین: بۆ نمونە ئەو بابەتە له زانستی
فیقهه، وه ئەو بابەتە له زانستی کهلامه، وه ئەو
بابەتە له زانستی تەفسیره، وه ئەو بابەتە له زانستی
فەرموودهیه، وه ئەو بابەتە له زانستی بیرکاریه، یاخود
سروشتییه، ئیتر بهو جۆره.

بیگومان زاناکانی ئوصول و کهلام و مهنتق سی
نەزەری^{۳۱} سەرەکیان پیشکەش کردوو به جۆریک کهوا
راقی زانسته جیاکان ئەکەن، وه هیچ ریگریهک نیه
تاوهکو لیڤه دا ئاماژە بدهین بهوهی ئیمه مه بهستمان

^{۳۱} نەزەری: واتە: تیۆری، بیردۆزی، به دەم، زاری، بینایی زان، پرا،
باوه، ریپاز، ریپره، نەزەری به پیچهوانهی عه مهلی دیت. هر
بۆیهش ئیمه یهکی لهو ناوه کوردیانم بهرامبهری داننا، چونکه
سهدا سهده ئه و مانایه نادات ههروهک که له عه ره بیه کهدا هاتوه.

وه رگیڤ

به زانست كۆمهلىكە لە بابەتەكان كە ھەندىكىيان
لە گەل ھەندىكىيان كۆتەبىتەو ە بەو شىوازە لە ھەمووان.

نەزەرىيەى يە كەم: جياوازى زانستەكان ئە گەرپىتەو ە بۆ
مەوزوع (واتە: نىوەرۆكى ئەو بابەتە)، چونكە ھەموو
زانستىك پىكدىت لە باساكانىك و بابەتەكانىك كە
ھەلگىراو ەكانى لە لابه لا خودىەكانەو ە ئەبى بۆ
مەوزوعى زانست، جا مەوزوعى زانست لە حەقىقەتدا
مەوزوعى بابەتانىكى ئەو زانستەىە، بە واتايەكى تر
كۆبوونەو ەى كۆمەلە بابەتانىك و باسانىكە لە ژىر يەك
ناونىشان، ناگەرپىتەو ە بۆ حالەتتىكى ھەلبرىرى ياخود
دانىشتەنى (واتە: نەوىستەنى)، بەلكو ئە گەرپىتەو ە بۆ
پەيوەندىەكى پىكھىنراوى سروشتى لە نىوان
ھەلگىراو ەكانى باس و بابەتەكان و ە لە نىوان

مهوزوعاته کانی، به واتایه کی تر له نیوان مهوزوعاته کانی باس و بابه ته کان وه له گه ل مهوزوعی زانسته که.

نه زه ریه ی دووهم: زانسته کان جیاواز ئه بن له سه ر ئه ساسی جیاوازی خواست و مه به سته کانیان (ئامانجه کانیان). جا له م حاله ته دا هه موو زانستیک ئامازیه به کۆمه لیک له باسانیک و بابه ته کانیک خاوه ن یه ک ویست، بۆیه جیاوازی زانسته کان به هۆی جیاوازی مه به سته کانیه وه تی. بۆ نمونه زانستی ئوسول پیکدیته له بابه تانیک و توپژینه وانیک که سوودی ئه بی له ده رهینانی حوکمه کان له قالب و ده قه شه رعیه کانیه وه.

نەزەرىيەى سىيەم: وەستاوہ لەسەر ئەساسى
تىگەيشتنى (پىكھيئراوى ئىعتىبارى)، وە پىكھيئراوى
ئىعتىباريش يەكەى توخمە پىكھيئراوہكانى نابىتتە
يەكەيەكى راستەقىنە، بەلكوو ئەبىتتە يەكەيەكى
لابەلايى مەجازى خواستراو، چونكە يەكەى چەشن و
جۆر يەكەيەكى راستەقىنەيە، بەلام يەكەى قوتابى لە
پۆلدا ئەوہ يەكەيەكى خواستراوہو شوين يەكەى چاودىر
ئەكەوى ياخود تىرامان ياخود لابەلاو ئەوانەش كە
ئەدرينە پال ئەمانە لە كاتە لە ناكاوہكان.

جا ھەموو زانستىك بەگويرەى ئەم نەزەرىيە ئەوہ لە
واقىعدا پىكھيئراوىكى ئىعتىباريە، ئەوہى وا ئەكات
كەوا بابەتەكان يەك كۆمەل بن ئەوہ يەك ئامانج و
مەبەستى لەسەر رىكخراوہ، وە لەگەل ئەوہش زانست

جياواز ئه بيٽ به هۆي ئه و پيٽكهينراوه ئيعتباريانه نهك
به مه بهسته كانيان.

وه هه موو پيٽكهينراويكي ئيعتباري جياواز ئه بيٽ
له پيٽكهينراويكي ئيعتباري تر به شيويه يه كي ئاسايي،
وه ته گهر بيٽ و پيٽكهينراويكي ئيعتباري بو يهك
زانست پيٽكهاتووبي له دوو مه بهست ته وه ناچار ناكات
كه وا ته و زانسته بيٽه دوو زانستي جياواز له يه كترى،
به لكوو ته بيٽه يهك زانست، بيگومان ته م پيٽكهينراوه
ئيعتباريه يارمه تي داوه له كو بوونه وه ي ته و بابه تانه
له سهر ته و شيوازه.

عه للامه ي شه ريفي جورجاني ئاماژه ي به و
نه زه پريانه كردووه له (شرح المواقف)، به جوړي له

دهسته واژه‌یه‌ کا راقه‌یه‌ کی جوانی کردووه له باره‌ی
 چۆنیه‌ تی سه‌ره‌ه‌ لّدانی زانست و دابه‌ شبوونه‌ کانی، وه له
 قسه‌ کانی ده‌رئه‌ که‌وێ که‌وا ئەصل له جیاوازی
 زانسته‌ کان به‌هۆی مه‌وزوعه‌ وه‌یه‌، به‌لام
 لی‌کۆلینه‌ وه‌یه‌ کی باسکردووه که‌وا له‌وپه‌ری سووددایه‌،
 ئەفه‌رمووێ: "ئه‌مه‌ فرمانی‌کی به‌چاک‌زانراوه که‌وا
 له‌رووی عه‌قله‌وه هیچ رپ‌گ‌ریه‌ک له‌وه‌دا نیه‌ ئەگه‌ر بی‌ت
 و وا دابنێی هه‌موو بابه‌تێک بو‌ خو‌ی زانستی‌که‌، وه
 جیا‌بو‌ته‌ وه‌ش به‌هۆی فی‌ربوونه‌وه‌، وه واش دانه‌نێی که‌وا
 بابه‌تانی‌کی زۆر به‌ش‌داریان نه‌کردبێ له‌یه‌ک مه‌وزوع‌دا
 جا یه‌ک‌سانه له‌ روویه‌کی تره‌وه گونج‌اوبی له‌گه‌ل یه‌ک
 زانست‌دا یاخود نا، وه جیا بووبی‌ته‌ وه‌ش به‌هۆی
 نویسنه‌وه‌.

بزانه جياوازی به دهستهاتوو بۆ قوتابی به
مهوزوعیكهوه بیگومان بۆ زانیاریهكان به باشی و
چاكیتهوهیه ئهبی، وه بۆ زانستهكانیش به
شوینكهوتوویهوه ئهبی، وه ئهوهیشی بهدهست دی
بههوی پیناسهكهوه پیچهوانهی ئهمهیه ئهگهر بیّت و
پیناسه بی بۆ زانست، بهلام ئهگهر بیّت و پیناسه بی
بۆ زانراو ئهوکاته جياوازیهكه ئهوهیه ئهو رهچاوی
مهوزوع ناکات له پیناسه کردن ههروهکوو له پیناسه
کهلامدا رهچاوی ئهکات ئهگهر هاتوو پیناسه کرا بۆ
زانراوهکهی". ك ه

دووهم: پیناسه‌ی دین

بیگومان زاناکان چەندین پیناسەیان بو دین
دارشتوو، بەلام جوانترین پیناسەیه‌ک که دیبیتم ئەو
پیناسەیه که لای زاناکانی که لام بەربلاوه، زۆریک
له‌وان له کتیبەکانیان باسیان کردوو، وه پشتیان پی
به‌ستوو، وه‌کوو تیمامی ئیبنو‌هوما، وه شەریفی
جورجانی، وه زۆرتترینی زانا پاشینه‌کان ئەوانه‌ی که‌وا
له ئاستی ئەواندان وه‌کوو عەللامه‌ی بیجۆری و
سەنوسی، وه هەروەها ئەو‌هش که پیشیان که‌توو
وه‌کوو گەله‌نبه‌وی و ده‌وانی و خواجه زاده‌و غه‌یری
ئەوانیش.

دین له پرووی زمانه وانیه وه به عادهت و پاداشت و
خه لات و جی به جی کردن و گوپرایه لی دیت.

به لام له پرووی زاراوه بییه وه که لی ره دا هر ته مهش
مه به سته، ههروه کوو خاوه نی ده ستووری زاناکان باسی
لیوه کردووه: "یاسایه کی ئاسمانیه به هوییه وه خاوه ن
عه قله کان راته کی شی بو چاکه و چاکه کاری". ک ه

وه ته م یاسایانه شیان لی کچو و اندووه به ته حکامه
شه رعیه دابه زینراوه کانی سهر گه وره مان محمد - صلی
الله علیه وسلم.

وه هه ندی له زانا لی کۆله ره کانیش وشه ی
پاکیشه ریان داناوه له بری وشه ی راته کی شی تاوه کوو
به لگه بی له سهر ته وه ی که وا پاکیشانی عاقله منده کان و

وه لآمدانه وهيان بو دين بيگومان شوين ئيراده و
په يوه ستيان كه وتوووه بو بنه رته تي وجود، وه نه وهش كه
تيرامانه راست و دروسته كانيان داخوazi ته كات.

سه يد شه ريفي جور جانيش به و جوره پيناسه ي ديني
كردوو له كتيب ه كي خو ي (التعريفات): دين دانراويكي
خوداييه و عاقل و هوشمهنده كان بانگ ته كات بو
وه رگرتني ته وه ي لاي پينغه مبه ره - صلى الله عليه
وسلم". ك ه

پوخته ي پيناسه كه ريكه له گه ل ته وه ي پيشه خو ي.

وه گومانيشي تي دا نيه ته و شتانه ي له به ديهي ات و
بي تيرامانه كان ي ديني ئيسلامين ته وه يه چا كه و
خي ره كان ته وان ه ي كه وا ري نيشاني خه لكي له سه ر ته دن

به تهنیا په یوه دست نیه به دواړوژ، به لکوو په یوه دسته به
دونیاشه وه، وه ته شتوانین زور به روونیه وه بیلین
بیگومان لهو رووه وه ته وه فرمانه کان و
قه دهغه کراوه کانن، وه کومه له کوټ و به ندیك و
برپاریکن بو کاروکرده وهی مرؤف، بیگومان په یوه دستن
به مرؤف له ژیانی دونیای، چونکه له دواړوژدا
ته کلیفه شه رعیه کان نیه بهو شیوازه ی کهوا نیمه
مه به ستمانه.

به لئ مه به ستی دین له کوټاییدا به لگه ی مرؤفه
له سهر چاکیتی له ژیانی دواړوژی، به لام مه به ست له
باشیتی بیگومان ته وه به لگه بوونه که یه تی له سهر خپرو
چاکه که ی له ژیانیدا به ره های، وه ژیانی مرؤفیش
سنووردار نیه هه رووه کوو ته وهی لای نیمه زانراوه له

ژیانی دنیا، وه نه به ژیاڼی دواړو ژیشی، به لکوو ته و
دوو قوناغه ده گریته وه له گه له ته ویشی که له
نیوانیاندايه (مه به سستی قوناغی به رزه خ و ناو گوړه).

ته و چاکه و خیره ی که و دین دایبه زاندووه بو
به لگه ی مرؤف تا له سه ری بی هه رچی خیر و چاکه ی
دونیایی و دواړو ژی هه یه له خوی گرتووه. مه به سستیش
له خیر و چاکه به و ته یه کی گشتی: هه موو ته و شتانه ی
که و گه یه نه ره بو خوشبه ختی. وه خوشه به خستیش
ته به ستریتته وه به که مالی وجود یا خود کامل کردنی
وجود. له مه وه مرؤف هه موو ته و شتانه بکات که و
ته بنه مایه ی به رزبوونه وه ی شان و شکوی له پله ی
وجود دا. هه ر بو یه ش نیمه پرومان وایه که و
په رستشه کان شوینه واری راسته قینه یان هه یه له

دوارپوژدا، وه تهم شوینه وارانهش زاتی بو نیه، به لکوو
توهه (په یوه سته) به ئیرادهی خوی گه وره وه، به بینا
کردن له سهر نه فی کردنی به چاکزانین و به خراپزانینی
له پرووی عه قلیه وه. که وته یه که ته هلی سوننه
ته شاعیره کان و غهیری ته وانیش که هاو پای ته وانن پیی
رازین، ته گهرچی ئیمهش (په ی به حه قیقته تی) هه ندی
له و دهر دو سوودانه نه بهین و نه یانزانین ته وانه ی که وا
به دهستیان ته هینین له هه ندی په رستشه کاند، ئیتر
ته مهش ناچاری سوود نه گه یاندنی راسته قینه یان
ناکات، که له سهری ریگته خری به و ته ندازه یه ی که وا
خوی گه وره له نیو خه لکیدا هه لی ته بژییری له و
جیهانه دا.

سیپه‌م: پیناسه‌ی زانستی که لام

له سه‌رمانه که‌وا زانستی که لام بناسینین چونکه باب‌ه‌تیکی سه‌ره‌کی نه‌و موحازه‌رپه‌یه، وه له‌وه‌ش له ته‌سه‌وری پیناساندن و نه‌وه‌یشی لیپه‌وه ناچاری نه‌کات له سوودو فایده‌کان له پروونکردنه‌وه‌ی کاریگه‌ری عیلمی که لام له فیکری ئیسلامیدا.

زۆر پیناسه هه‌یه بو زانستی که لام که له پرووکه‌شدا جیاوازه له‌و تیگه‌یشتنه وه‌رگیراوه‌ی لیپه، به‌لام له راستیدا نه‌گه‌رپه‌ته‌وه بو یه‌ک حه‌قیقه‌ت. عه‌للامه‌ی سه‌مه‌رپه‌ندی له (الصحائف)(ل ۵۹) نه‌فه‌رمووی: "بیگومان زانسته‌کان نه‌گه‌رچی به‌شه‌کانی چه‌نده‌ها جوړن به‌لام به‌رپه‌رتیرینیان له پرووی مه‌رته‌به‌وه،

وه بهر زترینیان له ږووی پله و مه کانه ته وه نه وه زانستی
خوداییه که توپژره به به لگه بره ږو سه لماندنه ږوون و
دره وشاوه کان ده رحق به کاروباری خودایه تی و
نهینیه کانی په روه رد گاریتی که بهر زترین خواست و
داوان له زانسته راسته قینه کان، وه مه عریفه ته
یه قینه کان، که به هوپانه وه نه گات به مه عریفه تی
زاتی خوی گه وره و سیفاته کانی، وه ته صه ور کردنی
به دیهینه ریتی نه و به دیهینه راوه کانشی، وه له گه ل
هه ندیش زانستی که کومه لیک توپژینه وه ی چاک و
رپژدارو سوودی جوانی له خوی گرت کردو وه ته وه و پیک
هیناوه که نه فس ناماده یه به هوپانه وه ته حقیقی
حقیقه ته کان بکات و لییان بکولیتته وه، وه زالیش
نه بی (به سره بیرو بوچوونه لیل و گومراو خه یاله

بريقه داره كانی) له ئەنجامی لیكۆلینهوه له
ورده كاریه كان.

وه زۆریكیش له زاناكان وه صفی گه ورهیی پیگه
ئهو زانسته شكۆدارهیان كردووه ههتا له سهرووی
مه رته بهی هه موو زانسته ئیسلامیه كانیان داناوه، وه
مافی خویشیتیان له وه.

یه کی له و پیناسانه:

ههروهك عه للامه ی سه مه رقه ندی له
(الصحائف)(ل ٦٥) فه رموویه تی: "زانستی كه لام
خودی خو ی ئه گه ری و تو یژینه وه ئه كات له باره ی زاتی
خوای گه وره و سیفات و ناوه كانی، وه له باره ی
ئه حوالی مومكیناته كان (واته: ئه شییه كان) و

په يامبه ران و نه وليا كان و پيشه و اكان و گوږا پيه له كان و
 سه ريچي كه ره كان، وه غه پيري نه مانهش له دونيا و
 دواړو ژ، وه به وه جيا نه كړي ته وه له باره ي زانستي
 خودا پيه وه كهوا به شداري هه يه له و گه پان و
 توږي نه وانه، وه خودي نه و زانستهش له سه ر ريگاي
 شه ريعه ته، وه حه دده كه شي: نه وه يه كهوا زانستي كه
 گه پان و توږي نه وه ي تيا نه كړي له باره ي زاتي خواي
 گه و ره و سيفاته كانې، وه له گه ل نه حوايي
 موم كيناته كان هر له سه ره تا وه تا دواړو ژ له سه ر
 ده ستو ورو قانوني نيسلام.

نيت له وه وه زاني: كهوا گه پان و توږي نه وه ي نيمه
 تيايدا بيگومان نه كه وي ته سه ر نه و نه عرازو لابه لا
 خوديانه بو زاتي خواي گه و ره به و شي وازه ي كه هه يه،

وه ئه عرازو لابه لا خوديانهش بو زاتی مومکیناته کان
 بهو شیوازهی که هه نه و موحتاجن بو لای خوی گه وره .
 مه وزووعی زانسته که ی: له بارهی زاتی خواوه ئه بی بهو
 شیوازهی که هه یه، وه زاتی مومکیناته کانیش لهو
 پرووه له موحتاجیدانه، له وه وه زانی که وا مه وزووعی
 هه موو زانستیگ گه پان و تویتزینه وه ی تیدا ئه کری له
 بارهی لابه لا خودیه کانی، واته: ئه وانهی که جیگیان له
 زاتدا ئه بی". ک ه

وه یه کی له جوانترین دهقه کان که وا سوودو
 حه قیقه تی زانستی که لایمی پروونکرد بی تیه وه ئه و وته یه
 که وا ئیمامی ته فتازانی فه رموویه تی له (شرح العقائد
 النسفیة): "بزانه ئه حکامه شه رعیه کان هه یانه

په یوه ندى به كرده وه هه یه، نه وه پپی نه گوتری:
فه رعی، وه هه شیانه په یوه ندى به بیروباوهره وه هه یه
كه پپی نه گوتری: بنه رته تی و بیروباوهری.

وه نه و زانسته ی كه وا په یوه ندى به یه كه مه وه هه یه
پپی نه گوتری: زانسته شه رعیه كان و نه حكامه كان،
چونكه سوود وهرناگری ئیلا له رپی شه ریعته وه
نه بی، وه تیگه یشتنیش پیش ناكه وی له كاتی گوتن
ئیلا بو لای نه و نه بی.

وه نه وه یشی كه په یوه ندى به دووه مه وه هه یه:
زانستی ته و حیدو سیفاته، چونكه به ناوبانگترین گه ران
و توپژینه وه یه تی، وه شكودارترین مه به ستیه تی.

بیگومان یه که مه کان له هاوه لآن و شوینکه وتوان
رهزای خویان له سه ر بی، له بهر پاکی بیروباوه پریان و
به ره که تی هاوه لیتی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم،
وه نزیکیشیان له سه رده می ئه و، وه له بهر که می
پروداوه کان و ئیختیلافه کان، وه تواناییان له گه پانه وه
بو لای متمانه پیکراوه کان، ئیتر پیویستیان نه بووه به
نووسینه وه ی ئه و دوو زانسته و ریکخستنی بابه کانیان و
به شه کانیان، وه پروونکردنه وه ی توپژینه وه کانیان چ له
پرووی فهرعه وه وه چ له پرووی ئوصول و بیروباوه ره وه .

هه تاوه کوو فیتنه هاته گۆرپ له نیوان موسلمانان،
وه یاخی و ده ستر یژی که ران زالبوون به سه ر پیشه وایانی
دین، وه راجیایی و مهیل بو لای بیدعه و هه واو
ئاره زوو ده رکه وتن، وه فه توکان و پروداوه کان و

گه پانه وه بو لای زاناکان له شته گرینگه کان زۆر بوون،
له وه وه زاناکان خویمان خهريك کرد به تیرپامان و
به لگه کان و ئیجتههاد و هه له ینجان و ئاماده کردنی
پیساکان و ئوصوله کان، وه ریکخستنی بابه کان و
به شه کان، وه زۆر کردنی بابه ته کان به به لگه کان یانه وه،
وه مه به ست له گومانه کان به وه لامه کان یانه وه، وه
دیاریکردنی وه زعه کان و زاراهه کان، وه پروونکردنه وه ی
مه زه به کان و ئیختیلافاته کان.

وه ناویان له (ناسینی ئه حکامه کرداریه کان نا
ئه وانه ی که به به لگه پروون و دیاریکراوه کان یان ده ری
ئه خهن که وا چ حوکمیك به دهسته وه ئه دهن) به فیه ه.

وه ناویشیان نا (له ناسینی ئەحوالی ئەو بەلگانهی
کهوا ناروون و دیارینه کراون لهوهی کهوا چ حوکمیک به
دهستهوه ئەدهن) به ئوصول فیهه.

وه ناویشیان نا (له ناسینی بیروباوهرو بهلگهکانی)
به کهلام، چونکه ناویشانی توئینهوهکانیان (له ژیر)
ئەو وتانه بوو: قسه لهوهو لهوه (الكلام في كذا وكذا).

وه لهبهرئەوهش بابهتی کهلام دیارترین توئینهوهیان
بوو، وه زۆرتیش ناکوکی و مشتومپی لهسهه بوو،
ههتا ههندی لهو زالبوانه زۆر له ههقخوازانیان کوشتن
ئەمهش لهبهرئەوهی رهفزی ئەوهیان ئەکردهوه بلین:
قورپان دروستکراوه.

وہ لہ بہرئہ وەش تواناش دروست ئەکات لەسەر قسە
کردن لە لیکۆلینەوہی حوکمە شەرعیەکان و ناچارکردن
و دەمکوێکردنی نہیاران، وەکوو زانستی مەنتق
(ژیریژی) بۆ فەلسەفە.

وہ لہ بہرئہ وەش یەکەم شتیک لە زانستەکان کە
پێویستە بیزانی و فیڕی بی بیگومان بەھۆی
کەلامەوہیہ، ھەر بۆیەش ئەو ناوہی بەبەرداگراوہ،
پاشان تاییبەتگراوہ بەوہوہ، بە ھیچ یەکیک لە
زانستەکانی تر نہگوتراوہ جگہ لەو نہبی بۆئەوہی جیا
بیتەوہ لەوان.

وہ لہ بہرئہ وەش لێ کۆلینەوہ ئەکات بەھۆی
تویژینەوہو ئیرادەہی کەلامەوہ لەم دوو لایەنەوہ، بەلام

غەيرى ئەو لى كۆلېنەۋە ئەكات بە بېر كىر دىنەۋەو
خوئىندىنەۋەي كىتېبە كان.

ۋە لە بەر ئەۋەش لە ھەموو زانىستە كان زىاتر جىڭاى
خىلاف و ناكۆكى بوۋە، ھەر بۆيەش زىاتر پىۋىستى بە
زانستى كە لام ھەيە لە گەل پىچەۋانە كەران، ۋە
رەتدانەۋەشيان.

ۋە لە بەر بە ھىزى بە لگە كانىشى ۋاى لىتھاتوۋە ۋەك
بلىنى بوۋەتە قسەۋ كە لام جىا لە زانىستە كانى غەيرى
خۆى، ھەر ۋە كوۋ بە بە ھىزتر ئە گوترى: ئا ئەۋە قسەيە،
ئەۋەيە كە لام.

ۋە لە بەر دامە زراندىنى زانىستە كەشى لە سەر بە لگە
بەر بېرو يە كالابى كەرەۋە كان كە زۆرىنەيان پشتىگىرى

کراوه به به لڼگه بیسته نیه کان (واته: به لڼگه کانی قورټان و سوننه ت)، ټه مهش وا ټه کات که وا کاریگه رترینی زانسته کان بی که وا کاریگه ری له دلدا هه بی و به خیرایی بچیته نیویه وه، وه ناوړاویشه به که لام چونکه له که لمه وه وهرگیراوه که به مانای برین دی، ټه مهش وته ی زانا پیشینه کانه.

وه زوربه ی خیلافاتیشی له گه ل گروپه ئیسلامیه کانه به تایبه تی موعته زیله، چونکه یه که م گروپ بوو بیناغه ی خیلافیان دامه زراند له دهره نجامی هه له تیگه یشتنیان له پرووکه شی ټه و به لڼگانه ی که له

سوننه تدا^{۳۲} هاتووهو به سهر کۆمه لّیک له هاوه لّانیشدا
تیپه پریوه - رهزای خویان له سهر بی - له بابته تی
عه قایددا (واته: بیروباوهر).

له وه وه سه رهۆ که که یان که واصلی کوری عه طایه
خوی که نارگیر کرد له مه جلیسی حه سه نی به صری
ره حه ته تی خوی لی بی، که ته یگوت: ته وه که سه ی که وا
گوناهی گه وره ته کات نه ئیمانداره وه نه کافریشه، وه
پله یه کی دانابوو له نیوان ههر دوو پله کاندایا (واته:
ته وه ی که گوناهی گه وره ته کات له پله یه کدایه له
نیوان کافریتی و ئیمانداریتی)، حه سه نیش فهر مووی:

^{۳۲} مه به سستی له وشه ی سوننه ت گشتیه واته ته وه ی که له قورئان
سوننه تدا هاتووه، هه ره کوو چۆن به موسلمانان ته گوتی: ته هلی
سوننه . وه رگیر

واصل خوئی له ئیمه که نارگیر کرد، ئیتر ته وانهش
ناوران به موعتهزیله (واته: خو که نارگیر کهر)، وه به
خویشیان ناویان له خوئیان نا هاوه لانی دادو ته وحید،
ته مهش له بهر وته کهیان واجبوونی پاداشتی
گوپرالیکه رو سزای سه ریچیکه ره له سه ره خوی گه وره،
وه نه فی کردنی سیفاتی قه دیمیه ت هه ره هه بوویی له
خوای مه زن.

پاشان زیاده روئییان کرد له زانستی که لام و
ته شه ببوسیان به لیواری فه یله سووفه کان کرد (تا وه کوو
خوئیان پیوه بگرن) له زۆربه ی ئو صولّه کان،
مه زه به کهیان له نیو خه لکیدا بلا و بووه هه تا شیخ
ئه بو حه سه نی ته شعهری به مامۆستا که ی خوئی ئه بو
عه لی جوببائی گوت: چی ته لئی ده رباره ی ته و سی

برایه: یه کیکیان به گوپرایه لی وهفاتی کردووه،
ئه وه که ی تریش به سه ریچیکاری، سییه میش به
مندالی؟

ئه ویش گوتی: یه که میان پاداشت ئه دریتته وه به
به ههشت، دووه میشیان سزا ئه دری به ئاگر،
سییه میشیان نه پاداشت ئه دری وه نه سزا.

ئه شعهریش گوتی: ئه گهر سییه میان گوتی: خودای
من تو به مندالی منت مراند، منت نه هیشته وه تا
گه وره بیم و ئیمان به تو بهینم و گوپرایه لیت بکه م و
بچه به ههشته وه!! ئایا خوی گه وره له وه لامیدا چی
ئه فه رمووی؟

جوبائیش گوتی: خودا ئەلی: من ئەمزانی ئەگەر
بیّت و گەورە بایت سەرپیچیت ئەکردو ئەچوویتە نیو
ئاگرەو، بۆیە وا بۆ تۆ چاکتربوو کەوا هەر بە مندالی
بمیری.

ئەشعەریش گوتی: ئەی ئەگەر دووہمیان گوتی:
خودای من بۆچی منت بە مندالی نەمراند تاوہکوو
سەرپیچیم نەکردایەو نەچووبامە نیو ئاگرەو؟! باشە
خوای گەورە چی ئەلی؟

ئەوہبوو جوبائی تەقەی دەمی لیوہ ہاتوو بی
دەنگ بوو، ئەشعەریش وازی لە مەزھەبەکە ی ہیئاو
خۆی و ئەوانە ی کە شوینی کەوتن خۆیان سەرقال کرد
بە پووچەلکردنەوہ ی بۆچوونی موعتەزیلەو سەلمانندی

ئەوھى كە لە سووننەتدا ھاتووھو ئەوھى جەماعەت و
كۆمەلەش كە لەسەرى پۆشتوونە، جا ناوئران بە
ئەھلى سووننەو جەماعە.

پاشان كە فەلسەفە نەقل كرا بۆ عەرەبى، وە
ئىسلامىيەكان تىايدا پۆچوون و ھەولياندا رەددى
فەيلەسووفەكان بدەنەوھ لەو بابەتانەى كەوا پيچەوانەى
شەريعت قسەيان كردووھ، ئەوھبوو تىكەل بە فەلسەفە
بوون و زۆر كەلامى فەلسەفيان تىكەل بە بابەتە
دینیەكان كرد تاوھكوو مەرامەكانیان بەیننەجى، وە
تواناداریش بن لە پووجەلكردنەوھى (بۆچوونى ئەو
فەيلەسووفانە)، بەلام لەسەرخۆ وەرن^{۳۳}، ھەتاوھكوو

^{۳۳} ئەم دەستەواژەيە لەوھ وەرگىراوھ (هَلُمَّ جُرّاً): دەستەواژەيە كە بۆ
بەردەوامى كاريك و پەيوەندى بە كاردیت ھەروەك ئىبن و ئەثير واى

گه‌یشته ئەوەی کەوا زۆربە‌ی (بابەتە) سروشتیەکان و
خوداییەکانیان تی‌کەڵ بەو زانستە کرد، هەتا لە
بیر‌کاریشدا رۆ‌چوون، تاوا‌ی لی‌ هات خەریک بوو جیا نە
ئە‌کرایەو لە فەلسە‌فە (کە ئایە ئە‌مە زانستی شە‌رعیە
یان فەلسە‌فە‌یە) ئە‌گەر بی‌ت و لە‌بەر لە هە‌بوونی (بابەت
و بە‌لگە) بی‌ستە‌نیەکان نە‌بایە، ئە‌مە‌ش وتە‌ی زانا
پاشینە‌کانە.

لی‌کداوە‌تە‌وه لە (النهاية في غريب الأثر)، وهك ئە‌گوت‌ری: کان عام
کذا وكذا وهلم جرا إلى اليوم. واتە: سالیکی ئاواو ئاوا‌بوو
هە‌تا‌وه‌کوو ئی‌ستاکە‌ش ئاوا‌یە. وه ئی‌بن و مە‌نظوریش بە لە‌سە‌رخۆ‌یی
مانای کردو‌وه، مون‌دریش فە‌رموو‌یە‌تی: هلم جرا، واتە: "لە‌سە‌رخۆ
وە‌رن بە‌وشی‌وازە‌ی کە بو‌تان ئاسانە بە‌بی‌ خۆ‌تی‌کدان و زە‌حمە‌تی".
وە‌رگێ‌ر

پوختەى وتە:

زانستى كەلام شكۆدارترین زانسته، لەبەرئەوێ لە بنچینەى ئەحکامە شەرعییەکانە، وە سەرۆکی ھەموو زانسته دینیەکانە، وە زانیاریەکانیشی لەبارەى بیروباوەرە ئیسلامیەکانە، خواستەکەشى سەرکەوتنە بەخۆشەختە دینی و دونیاییەکان، وە بەلگەکانیشی سەلەمییەنەرە برەرۆ یەکلایى کەرەوێکانن کە زۆربەیان پشتگیری کراوێ بە بەلگە بیستەنیەکان (قورئان و سوننەت).

وێ ئەوێشى نەقل کراوێ لە ھەندى لە زاناکانى سەلەف لە تانەو رێگری کردن لەو زانسته بیگومان ئەوێ بۆ کەسیکی دەمارگیر بووێ لە دین، وە بۆ

که سیکی که متەرخەم بوو له بەدەستەینانی یەقین، وە
بۆ ئەو کەسەش کەوا مەبەستی تێکدانی بیروباوەری
موسلمانان بوو، وە بۆ کەسی رۆچووش لەو شتانە
کەوا پێویستی پێ نیە له بابەتە ناروونەکانی
فەیلەسووفەکان.

ئەگینا چۆن تەصەوری رێگری کردن ئەکری له شتی
کەوا له بنچینەیی واجباتەکانەو ئەساسی شتە
شەرعیەکانە". و تەکەیی تەفتازانی کۆتایی هات.

وە یەکیکی تر له پێناسەکانی زانستی کەلام
هەر وەك ئیمامی تەفتازانی له (تەهذیب الکلام)
هیناویەتی و ئەفەرموی: "کەلام زانستی کە سەبارەت
بە بیروباوەرە دینیەکان بە بەلگە یەقینیەکان". ك ه

وه عه للامه ی عضد الدینی ئیجی له (المواقف بشرح
 السید شریف الجرجانی) دا ئەفه رمووی: " (که لام
 زانستیکه) ده باره ی کاروبارانیک (که له توانایدایه)
 واته: له گه ل ئەو زانسته دا به دهستی بهیئنی به
 به دهسته ئینانیکی به رده وام و ئاسایی به توانایه کی
 ته واو (له سه ر سه لماندنی بیروباوهره دینییه کان) له سه ر
 غهیری تر و ناچار کردنی ته نیا بهو (ئه مهش به هیئانی
 به لگه کان) له سه ری (وه به دوور خستنه وه ی گومانیش)
 لییه وه، جا یه که میان ئاماژه یه به سه لماندنی
 داخوازیکه ر (واته: داخوازیه کانی ئەو زانسته)، وه
 دووه میشیان به نه مانی ریگری^{۳۴}. ک ه

^{۳۴} ئەوه ی ناوکه وانه کان جگه له که وانه ی (داخوازیه کانی ئەو زانسته)
 که من وه ک پروونکردنه وه ی دامناوه ئەگینا ئەوه کانی تر گشتی وته ی

ته عليقاتانیک له سهر پیناسه ی زانستی که لام

له پیناسه ی زاناکانه وه بو زانستی که لام کومه له
کاروبارانیک وهرته گیری:

یه کهم: بیگومان نهو زانسته گه پان و توئیژینه وه
ته کات له بنه ماکانی دین و لقه کانی (واته: بیروباوه پرو
فیقه)، به لام له پرویه کی گشتیه وه نه وه گه پان و
توئیژینه وه ته کات له بنه ماکانی دین له پروی
به بیان کردن و سه لماندن، وه گه پان و توئیژینه وه ته کات
له لقه کانی دین له پروی جیا کردنه وه ی له بنه ماکان
(وصول)، وه ریخوشکه رو تاماده کاری ته کات

عه للامه ی ئیجیه، نهوانه ی دهره وه ی که وانه کانیش هی جورجانیه.

وه رگیتر

بهسه‌ماندنی ئەو قەوایدانەى كە ناتوانى لقه‌كان ڤوون
بكرينه‌وه‌و دەرڤخرين ئيللا به‌هوى ئەمانه‌وه نه‌بى.

دووهم: ئەگەر ئەوه‌ى گوتمان راست دەرچوو، ئەوه بو ئەو
زانسته پيگه‌يه‌كى مه‌زن و به‌رز هه‌يه له نيو زانسته
دينيه‌كان، وه له‌وه‌وه ئەوه ئيلزام ئەبى كه‌وا
كاريگه‌ريه‌كى زورى هه‌يه له نيو گشت زانسته‌كاندا،
له‌به‌رئه‌وه‌ى ئيمه‌ ڤروامان وايه دين دەرچه‌ى هه‌يه له
نيو زورترينى زانسته مرويه‌كاندا، جا چ به‌راسته‌وخو
بى ياخود به لابه‌لا. وه له‌وه‌ودوا زياتر ڤوون ئەبيته‌وه
له‌وه‌ى كه‌ دى.

چوارهم: جياوازی له نيوان فهيله سووفه کان و
موته که لليمينه کان:

فهيله سووفه کان

شاراوه نيه له هيچ کهسی کهوا هه موو زانستی له
زانسته کان پيويسته سهرچاوهی هه بی، تاوه کوو
ياساکانی له سهری راگيربکات، وه تهو سهرچاوانهش
ئه کرى موسه لله ماته کان بی (واته: ساغ و
سه ليمه کان)، وه موصاده ره کان بی (واته: سه لماندنی
به شيکی تامانج و داواکراو)، وه ئه شكري به ديهي و
بی تيرامانه کان بی، وه ئه شكري سه لمينراو بی.^{۳۵}

^{۳۵} موسه لله مات: بابه تيکه يان مه نتقيکه يا خود سهرچاوه و
نامانجیکه به شيوهيه کی سه ره کی وه رته گيرين چونکه له زاتی خوياندا

ساغ و راستن و پئويستيان به وه نيه تا بسه لميندرئين. وه كوو سه رچاوه عه قليه كان و سه ره تاييه كان و زه رورپاته كان. وه سه يد شه ريفي جورجاني به و جوره پيناسه ي كردوه: "باس و بابه تانيكه سه لامه ته له نه ياريتي (واته: هه بوويه تي دژ) وه كه لاميشي له سه ر بينا نه كرى بۆ پالناني (ئه و دژيتيه)، جا يه كسانه نه گهر سه لامه تكرارو بى له نيوان دوو دژدا يا خود له نيوان زانستخوازاندا وه كوو ته سليم بووني شه رعرانه كان بۆ بابه ته كاني ئوصول فيقه، ههروه كوو زانايه كي فيقهزان به لنگه له سه ر واجبيتي زه كاتي خشل و زيڤري زياد له سنور به دهر نه هيئى، جا نه گهر دژه كه گوتى: ئه مه ته نيا هه والتيكه بۆيه ته سليم نابين كه وا به لنگه بى، ئيمه ش پيى ئه ليين: ئه مه له زانستى ئوصول فيقه دا سه لميئراوه، بۆيه پئويسته ئه ليڤه دا وه ريبيگرىت. وته كه ي ته واو بوو.

مصادرة من المطلوب: سه ماندى به شيكى داواكراو ئامانج ئه وه يه وا ئه كات كه وا دهره نجام به شيك بى له قياس، يا خود دهرنجام ناچار ئه كات كه وا به شيك بيت له قياس، ههروه كوو وه ي ئيمه: (ئينسان به شه ره، وه هه موو به شه ريكيش دهم به پيكه نينه، له دهره نجام دهرئه كه وي كه وا ئينسان دهم به پيكه نينه، جا (پيشه كيه) گه وره كه ليڤه يه، وه داواكراو ييش يه ك شته، چونكه به شه رو ئينسان موراديف

و بهرامبەری یەکن، کە یە کگرتنی تیگە یشتنە کە یە، ئیتر لەو دەو
ئەبیتە (پیشەکی) گەرە، وە دەره نجامە کە ییش یە ک شتە". و تە کە ی
کۆتایی هات.

جا من عە جییم بەو فەریکە بەناو نوێخووانە ی ئیستاکە دی کە
دەهۆل لێدەری عەلمانیه کانن ئە یانەوی جیاوازی بجنە نە نیوان ناوی
ئینسان و بەشەر گوا یە ئینسان بە مەرۆقەکانی پیش ئادەم گوتراو،
و بە ئادەم و نەوەکانی گوتراو بەشەر، بۆ یەش ئەو تەفسیرە نا
زانستیه کان کرد تاو کوو بێردۆزی دروستکردنی ئادەم لە گەل بێردۆزی
چارلس داروین بەرامبەر بکەن و دروستکردنی ئادەم بە یە کە م
ئینسان و بەشەر دانە نیین، بە لک وو ئادەم لە ئادە مەکانی پیش خۆ ی
لە دایکبوو. ئە مەش پێچەوانە ی بێردۆزی قورپان و هە موو تەفسیرە
کۆن و نوێکانی ئە م ئومە تی ئیسلامیه، بۆ یە ئاگادار بن و گومرپان
نە کەن، وە هەردە م بۆ مە فھوو می گشتی دین بگەر پێنە وە بۆ زاناکانی
پیشین و پاشین چونکە هە مووی عە للامە و پرۆفیسۆر بوونە لە زمانی
عەرەبی و دەقە شە رعی و عە قلیە کاند، کە ئە م فەریکە خوێندەوارە
عەلمانیانە دوو کتیبی نە حوو صە رپ و باقی زانستەکانی تریان
نە خوێندوو تە وە بوونە تە دە م راستی ئەو خە لکە و ئەو دی لە
تاقیگە کان بە هەزار درۆ دە لە سە دەره نجام دە کری بۆ ئەو دی تاقی

وه هه موو فهيله سووفیكیش ناتوانیّ فهلسه فه كهی
بونیات بنیّ ئیلا له سه ر وینهی ئه و سه رچاوانه نه بیّ،
وه هیچ فهيله سووفیكیش ناتوانیّ بانگه شهی ئه وه
بكات هه موو ئه و شتانهی كه ئه و پیی هه لساوه ئه وه
له شته به دیهیی و بیّ تیپرامانه كانه، یا خود له
سه لمینراوه یه كلیكه ره وه كانه كه مشتوومر له خویدا
هه لناگریّ، به لكووو پیویسته فهلسه فه پیكهاتیبیّ

کردنه وه له سه ر DNA ئه و هه فریاتانه بکه ن كه ئه مه ش مه حاله و
هه رگیز ناتوانن چونکه شی بوته وه و ته نیا ئه سه ریکی ماوه و
ئه یانه وی له گه ل ده قه عه قلی و نه قلیه كانی دین یه کی بجن تا بلین
ئه وه ته دینی ئیمه ش تووژینه وه و بیردۆزه كه ی ئیوه ی به راست داناوه،
وه ئه گه ر موسلمانیکیی زانسته خوازیش ره ددیان بداته وه ئه وه ناوی
غه بی و جه هل و دواکه وتوو عه قل به ستوو و ناوی تریان لیّ ئه نین،
بوئه تکیه وریای درۆکانیان بن ئه مه ش به گه رانه وه ی بو تیگه یشتنی
زانا ره سه ن و رۆچوو هه كانی دین. وه رگیپ

له سه ر شته له موسه له ماته كان يا خود
موصاده ره كراوه كان، يا خود هه ندى له و پيشه كيانه ي
ئه وانه ي كه وا فهيله سوف گومانى بو ته بات كه وا
سه لميئراوه بره ره كانه، به لام له واقيعدا نيه له خودى
خويدا ته وهى ته و گومانى بو بردووه (واته: له گه ل
واقيعدا يه كنا گريته وه).

به هه ر حال، فهيله سوف بانگه شهى ته وه ته كات
كه وا پشتگيرى پيشه كيه كانى ناكات ئيلا له عه قلى
پرووت و هه سته وه نه بى، جا ته گه ر ته مه راست و
دروست بايه ته وه ته و هه موو ناكوكى و جياوازيه مان
نه ته دى له نيوان فهيله سووفه كان له پيشه كيه
ته صه ور كراوه كان و به راستدانانه كانيان. هه تا واى لى
هات مه زه به به فه لسه فيه كان له هه موو جو ره كانيان

دوورکه و تنه وه له فلسه فاتی مادده گه راییه کی پروته وه
بۆ فلسه فاتی میسالی ره ها، وه فلسه فاتی
مادده گه رایش نا کوکی و جیاوازی که وته نیوانیان له
کلاسیکیه وه بۆ مشتومری مادده گه راییه و میژوویی،
که بریتیه له فلسه فهی مارکسیه ت.^{۳۶}

۳۶ ۱- المثالیة - نه ندیشه گه راییه - نمونه گه راییه - نایدیالیزم:
مه زهه بیکی فلسه فهی و پروایان وایه حقیقه تی گه ردوون بریتیه له
فیکرو نه ندیشه و ینه ی عه قلی، وه عه قلیش سه چاوه ی مه عریفه ته،
بۆ نمونه نه فلاتون که سیکی میسالیه و به پروای نه و جیهانیکی
عه قلی راگیره که ی فیکرو نه ندیشه کانه به وینه ی نه و نمونه
مه و جووده به شییه ماددییه کی که له جیهانی به ره ه ستدا بوونیان هه یه
(واته: له جیهانی مادده چی هه بی وینه یه کی نه ندیشه یی و میسالی
له جیهانی عه قلدا بوونی هه یه)، له وه وه جیهانی عه قل لای نه فلاتون
نه وه حه قه، وه هه رچی جیهانی به ره ه سته نه وه به سیبهری
پیکچوواندییه. وه جوړج بیړکلی که سیکی میسالیه، وه پیتی وایه

حەقیقەتی شت ئەوە پەی بردنی عەقلە بەو شتە، وە ئەوەی شى عەقل
پەى پى نەبات ئەوە عەدەم و نەبوو (ئەمە راست نىەو باتلە). وە
ئىمانوئىل کانتىش كەسىكى مىسالىە چونكە مەقوولەو جولانەو
عەقلیەکانى بە مەرج دانا بۆ گەیشتن بە مەعریفەت. وە هیگلیش
كەسىكى مىسالىەو پى وایە حەقیقەتی گەردوون پووچىكى رەهایەو
وێك نەبوویەك لەم وجودەدا ئىعتىبارى بۆ نەفسى خۆى کردوو.
بروانە: (مثالية - ويكبيديا الموسوعة الحرة) هەندىك لە ئەهلى
تەصوف وێك مامۆستا عبد الكرىمى بيارە لە شىخى علاء الدينەو
ئەویش لە باوكیەو كە شىخ عومەرە برۆى وابوو ئەوێ لەم
گەردوونە هەیه گشتى وینەى هەیه لە جیهانى مىسال، هەتا
كەراماتىكىشى لىو نەقل دەكات كەوا كەسىك نەخۆشەو سەردانى
دەكات و چاوى دا دەخات سەیرى جیهانى مىسالى ئەو كەسە
ئەكات، وە هەروەها شىخ عومەر گوتیەتی سەیرى عالەمى
مىسالى سەردەمى مندالى پىغەمبەرم کردوو - صلى الله عليه
وسلم، وە چەند شتىكى تریش. بۆ تەواوى ئەو باسە بگەرپۆە بۆ
تەفسىرى نامى ئایەتی (واذ أخذ ربك من بني آدم من ظهورهم)
الأعراف: ۱۷۲. بەلام ئەو مىسالىەتیەى مامۆستا عبد الكرىم كە
ئەیللى من پىم وایە خودا وێك كەرامەتىك تابلۆى قەدەرى نىشانداو،

چونکه ئەو تابلۆیە هەموو ئاسمانەکان و زەوی گرتوووەتەووە و کرداریەو هەموو گەردوونی لەخۆیدا گردکردوووەتەووە، وە ئەو ناوی میسالییەتەش لە ئەفلاتون و وینەیی ئەو وەرگیراوە و گواستراوەتەووە ناو ئوممەت. وە سەبارەت بەوێی ئەفلاتون کە ئەیللی سێ تەفسیری بۆ هەیە: عەقڵی پەها کە بەخودایان گوتوووە لەوێ هەرچی لەو وجودە هەیە نمونەییە کە پەنگی داوەتەووە لەو میسالییەتەیی عەقڵی پەها کە خودایەو گەردوون وەکوو سیبەریک وایە لە چاوە عەقڵی پەها. دووهمیان: عەقڵی دووهم کە تابلۆی قەدەرەو گشت وینەییەکی ئەم بەرھەستەنەیی نیو ئەم وجودەیی لە نیو عالیەمەکیدای لەخۆ بەرجەستە کردوووە، لەوێ هەرچی لەوێ هەیە پەنگی داوەتەووە بەھۆی عەقڵی یەكەمەووە کە خودایە، سیبەمیشیان: عەقڵی مرۆقە کە هەرچی لەم گەردوونە هەیە وینەییەکی هەیە لە ئەندیشەو فیگیری کەسەکان، بۆیە کە پوانیویەتی بۆ گەردوون و دەوروبەری هەستەکەیی لەم سێ حالەتە بە دەرنەبوووە: یەكەم: بە نمونەو سیبەری عەقڵی یەكەمی زانیووە کە خودایە، لەم حالەتەدا: مەزھەبەکەیی مەزھەبیکی فەنایە لە عەقڵی یەكەم کە خودایە وە یەكبوونی وجودە لەگەڵ عەقڵی یەكەم واتە (فناء في الله ووحدة الوجود) ئەمەش وەك زاناکانی ئیسلام باسیان لێووە کردوووە بە کوفریان داناووە لە پووی

عهقلیشه وه باتله. دووه میس: به نمونه و سیبهری عهقلی دووه می زانیوه (ئه مهش مهزه بهی ئه هلی سووننه و جه ماعه یه که پیمان وایه: له وحلمه حفوز که تابلوی قه دهره هه موو زانیاریه کی گهر دوونی له خو گرتوو، ئه وهی له جیهانی به رههست روو ئه دات وینه ی لهوی تۆمارکراوه له پیشتردا، چونکه هه م عهقلی دووه م که تابلویه دروستکراوه، وه هه میس ئه وانهی که له م گهر دوونه دا وجودی هه یه، به لام ئه وه نده هه یه ئه وهی هه یه نه خه یاله و نه ئه ندیشه به لکوو حه قیقه تیکی به رههستی هه یه و ئه وهی ئینکاری بکات که وتوو ته ناو وه م و خه یال ئیلا ئه بی چه ند زلله یه کی له رووی بدری تا هه ست به ماددیته تی خو ی بکات، وه له خه یاله پلاوه که ی دهر بچی و بیته ناو حه قیقه ت. وه سیه میس: به عهقلی سییه می زانیوه (ئه مه شیان: پروونه وه ک له سه ره وه که به خو ی ئامازه ی پیدا ئه وهی که له و گهر دوونه هه یه ئیلا وینه یه کی له و عهقله ی مرۆقه دا هه یه چ له رابووردوو چ له ئیستا چ له داها توو.

باشه چۆن له دروستبوونی ئه م وینه یه تیبگه یین؟

ئاتوانم لیتره بیخه مه به رده ست به س له په یامیکی تایبه ت له زانستی که لام به ویستی خوا ئه ی نووسم.

ديالېكتى ناونا له بهرته وهى بهرنامه كهى بۇ ديارده سروشتيه كان، سهيرى شته دياره كانى سروشتيان كردوه و ئيتىر له وه وه تىگه يشتوونه كهوا نه وه ديالېكتيه له كاتىكدا راقه كردنه كهى بۇ ديارده سروشتيه كانه، جا نيوه رۆكى فيكره كهيان نه و دياردانه يه، نه زه رپه كه شيان مادده گه راييه. وه مادده گه رايى ميژوويش: نه ويش ههر دريژه پيده رى سه رچاوه كانى مادده گه رايى ديالېكتيه بۇ ليكۆلينه وه له ژيانى كۆمه لايه تى، وه جى به جى كردنى مادده گه رايى ديالېكتيه له سه ر ديارده كانى ژيانى كۆمه لايه تى، وه ليكۆلينه وه له سه ر كۆمه لگا و ميژوو. جا مادده گه رايى ميژوويى وه پيشيان وايه كهوا نه زه رپه كى زانستى و حه قه له نيو كۆمه لگا دا نه مه ش به ديارى كراوى له بهر نه وهى بنه رته تى مه وزوعى ماددى نه دۆزيتته وه بۇ تىكراى ژيانى كۆمه لايه تى، وه ده رختنى كۆمه لگاى مرؤقايه تى و دپراسه كردنى ياسا ميژوويه جيهانيه كان. پيويست به وه ناكات مه دحى خۆتان بكن بۇ ميژوو ده ركوت كهوا شوعيه ت چى پيشكه ش به مرؤقايه تى كردو چيشيان به سه رهات. بروانه: (أصول الفلسفة الماركسية اللينينية) (ل ۱۰). يا خود (ديالېكتيك - ويكيبيديا الموسوعة الحرة). وه رگير

که‌وایه پیویسته هندی لهو پیشه‌کیانه‌ی که
هندی له فیله‌سوفه‌کان که فله‌سه‌فه‌کانیان له‌سه‌ری
دائه‌مه‌زین ته‌کری نه‌سه‌لمیندرابن. وه ئیمه‌ش لی‌رده
نامانه‌وی زیاده‌رۆیی بکه‌ین له شی کردنه‌وه‌ی ته‌مه،
وه به‌لگه هینانه‌وه‌ش له‌سه‌ری، بویه شوین
روونکردنه‌وه‌ی ته‌و بیروچکه‌یه ته‌که‌وین له‌و رووه‌وه به
شی‌وازیکی پوخت.

که‌وایه فیله‌سووفه‌کان له یه‌ک مانادا هاوبه‌شه‌ن،
ته‌ویش ته‌وه‌یه ته‌وان بانگه‌شه‌ی ته‌وه ته‌که‌ن هندی
شت له پیشه‌کیه‌کانیان له دین وه‌رنه‌گیراوه،
وه‌فله‌سه‌فه‌کانی خویشیان له‌سه‌ر تیگه‌یشتنه‌ دینیه‌کان
بونیات نه‌ناوه.

وہیئمەش ئەزانین کەوا ھەندی لە فەیلەسوفەکان
پیشەکیەکانی خۆیانان لە ھەندی لە دینەکان
وەرگرتوو، وەکوو زۆریک لە فەیلەسوفەکانی رۆژئاوا،
بەلام ئەوان بانگەشەیی ئەو ئەکەن کەوا ئەو
پیشەکیانەیی کە وەریان گرتوو یان بەدیھیی و بێ
تێرمانن یانیش سەلمینراون، وەلەگەڵ ئەوێش کە
شتەکانیان لە دین وەرگرت (بەوێندەوێ نەوێستان)
بەلکوو ھەستان ناوی فەلسەفەشیان نا لە بیروچکە
ھەلھینجراوەکانی خۆیان و تیگەیشتنەکانیان ئەوانەیی
کە دایانھینابوو.

وہ ھەموو خەمیشیان بۆ ئەمە بوو، بێگومان
ئەوێش ھەولێکە بۆ راقەکردنی ئەم وجودە بە شیوازیک
کەوا ئەتوانن بینای فەلسەفەییەکی کرداری بکەن لەسەر

تېرروانينە تەنيا فيكريبەكان و بەس، جا ھەموو
فەلسەفەيەك ئەو ھەزارەزويى بىناکردنى
كاروكردەوھەيەكى نەزەرى و كاروكردەوھەي كوردەيە. ھەر
بۆيەش فەيلەسووفە گەرەكان ئەبىنى سەيرى ھەموو
بابەتەكان و لاكانى ژيان ئەكات، ھەتا ئەيان بىنى
رېكخستنىكى گشتى دائەمەزرىن بۆ جىھانى ماددى،
و ھە بۆ جىھانى ئىنسانى، و ھەندىن رېگا پېشنيار
ئەكەن بۆ دامەزراندنى ژيان لەسەرىدا لە روى
كۆمەلەيەتى و سىياسى و ئابورىدا، و ھەموو ئەو لق و
پۆپانەش كە لىيەو ھەبىتەو ھە كاروبارە دەقىق و
وردەكان، ھەتا ئەوان قسە لە چۆنيەتى ئەو پەيوەندىەي
كەوا پىويستە لە نيوان پىاو و ئافرەتتدا ھەبى، و ھە
نيوان باوك و كوردا ھەبى، و ھە لە نيوان حاكم و

حکومدراودا هه بی، وه له نیوان نه ته وه جیاوازه کاندای
هه بی... ئیتر به و شیوه یه.

موتہ کہ لیمہ کان

به لآم موتہ کہ لیمہ کان تہ وه کاره کانیان له
فہیلہ سووفه کان جیا نابیتتہ وه له زۆربہی تہ و شتانہی
کہ باسماں کردن، جگہ له یهک دهسته واژه نہ بی
حہ قیقہ تی حالّ تیایدا دہر تہ کہ وی، تہ وه ش عہ للامہی
سہ مہرقہندی باسی کردو وه و لییہ وه نہ قلمان کردو وه.
تہ فہرمووی: "به وه جیا تہ بیتتہ وه له زانستہ
خوداییہ کان کہ به شدارہ له و گہران و تویتینہ وانہ
له گہلّ تہ وه ش له سہر ریگای تہ و شہریعہ تہ یہ".

وہ تہ فہرمووی: "زانستیکہ گہران و تویتینہ وهی تیا
تہ کریّ له بارہی زاتی خوی گہ ورہ و سیفاتہ کانی، و

ئەحوالی مومكیناتەكانیش ھەر لە دەستیكەوہ بگرہ
 تا دوارۆژ لەسەر یاساكانی (شەریعەتی) ئیسلام". ك ه
 وە شەریفی جورجانیش لە (شرح المواقف) لە بارەى
 ئەو دەستەواژەى عضد الدینی ئیجیەوہ ئەفەرمووی:
 "زانستی كەلام (بەوہ جیا ئەبیئەوہ) لە (زانستە
 ئیلاھیەكانی (فەیلەسووفەكان)) كە ئەویش ھاوبەشى
 تیدا كردووە لەوبوارەوہ بەجۆرى مەوزوعەكەى
 ھەبوویەتى ئەوہ بەرەھایی (بەو ئیعتیبارەى كەوا ئەو
 تووژینەوہى كە لیڕەدایە) واتە: لە زانستی كەلام
 (لەسەر یاسای ئیسلامە) بە پێچەوانەى تووژینەوہ لە
 زانستی ئیلاھى (فەیلەسووفەكان) چونكە لەسەر یاسای
 عەقلەكانیان (دامەزراوہ) جا ئیتر كۆك بیئ لەگەل

ئىسلام يان پېچەوانەى بى (گرىنگ نىه بەلايانەوہ) "

ك ه

كەوايە ئەمە جياوازيە سەرەكەكەيە لە نيوان
زانستى كەلام و فەلسەفەدا. وە ئەشتوانين راقەى ئەو
مەبەستەيان بکەين لەوہى كە لەسەر ياساى ئىسلامن،
واتە: ھەندى لە سەرچاوەکانيان پشتگيرى لە نەقلەوہ
وہرئەگرى، بە تەنيا ئىکتيفا بە عەقل ناکات، وە لە
دواى ئەوہ دەستوورەكەشى لەسەر پيشەکیانىك و
بابەتانیك بينا ئەكات بەجوړى كە پشتگيریەكەى لە
عەقل و نەقلەوہ ئەبى، ھەر بۆيەش جياوازی ھەيە لە
نيوان ئەو فەلسەفەيەى كە دەستوورەكەى تەنيا
بابەتانیكە لەعەقلەوہ وەرگىراوہ، وە لەگەل بابەتانیك
كە لە نەقل و عەقلەوہ وەرگىراوہ. وە ماناى ئەوہش

نيه كهوا خودى بابه ته كه له نه قلّ وهرگير او وه
نه سه مليئراوه، له بهرئه وهى له بنه رته تدا نه قلّ سه مليئراوه
له بنه رته تى سه لماويه كهيدا، وه له زوريك له به
شه كانيشى.

ئه وهى كه مه به ستيشه مرؤف بابه تانيك به كارديئى
كه له نه قله وه وهى ته گرى له بينا كردنى
دهستووريكى كاملدا، وه ناشوه ستى له بينا كردنه كهى
هه تا وه كوو تواندار ئه بى له ناسينى به لگه له سه ر
گست بابه ته كان ته نيا به عه قلّ. وه نموونهى
ئه و كه سه ش كه ئه وه ته كات وه كوو ئه و قوتابيه يه كه
لاى مامؤستا كهى خوى ئه خوئينى، جا ته گهر گريمان
مامؤستا كهى متمانه پيكر او بى له زانسته كهى، وه
شايه تيشى بو درابوو، ئه وه بو قوتابى جوان نيه كهوا

بوہستی له وەرگرتنی هه‌موو ئەو بابەتانه‌ی که‌وا
 مامۆستا که‌ی هه‌والی له‌بار هه‌ پێ ئەدا، هه‌تا وه‌کو
 ئەویش ئەتوانی بیس له‌میانی به‌ عه‌قڵی خۆی،
 له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەگه‌ر ئەمه‌ بکات ئەوه‌ کات و زه‌مانی که‌ی
 زۆر ئەخایه‌نی، وه‌ کاتی که‌ش گه‌رته‌نی ئەوه‌ی کرد که‌وا
 ئەتوانی هه‌موو ئەو شتانه‌ به‌میانی که‌ مامۆستا که‌ی
 ئەزانی، چونکه‌ له‌سه‌رووی هه‌موو خاوه‌ن زانست و
 زانایه‌ک زانایه‌کی تر بوونی هه‌یه‌، به‌لام ئەگه‌ر بی‌ت و
 له‌سه‌ر ئەو پێشه‌کیه‌ پشت‌گیریکراوه‌ بینه‌ بکات که‌ له
 سه‌رچاوه‌ متمانه‌ پێکراوه‌کان هاتوو به‌شیوه‌یه‌کی
 گشتی، ئەوه‌ خودی ئەو بینه‌ کردنه‌ رێک‌خراوه‌ی ئەکری
 له‌ دوا‌ی ئەوه‌ بی‌ته‌ ئاماژه‌یه‌ک بۆی له‌سه‌ر دروستیه‌تی
 ئەو بابەتانه‌ به‌شیوه‌یه‌کی درێژتر.

پیکھینانی زانسته کان و دەرکه وتنیان

به زۆری ئەو هی یه که مجار له زانستدا دەرته که وێ
جی به جی کردنه کرداریه کانیه تی، ئینجا دوا ی ئەوه
ئه گهر جی به جی کردنه کانی ئەو زانسته زیادی کرد
ئەو کاته پێویستی به ناسینی یاسای گشتی ئەبێ
ئەو هی که وا ئەبیه ستیته وه له نیوان ئەو جی به جی
کردنانه و بابته جوزئییه کان له یاسایه کی گشتی
هه موویدا.

جا یه که مجار له فیهدا بابته تانیکی جیاواز
دەرکه وتن، پاشان ئەو بابته تانه زۆر بوون، ههتا وای لی
ههتا ههندی له زۆر زیره که کان له شه رعزانه کان و
زاناکان تیبینی زه رپه رتهی دۆزینه وهی یاسه

گشتیه کانیان کرد ئه وانه ی که به هوی بینا کردن
له سه ریانه وه ئه و جوزئیاته فیهیانه ده رئه که وی،
له وه وه زانستی بنه ماکانی فیهی (أصول الفقه)
دهرکه وت ئه مه ش له دوا ی دهرکه وتنی فیهی.

وه گومانیشی تیدا نیه بابه ته کانی بنه ماکانی فیهی
له هه مان کاتدا جیگیره، له هه مان پله ی بابه ته
فیهیه کانه، وه بیگومان بابه تانیك پیش بابه تانیکی
فیهی له یه ک پله دانه، چونکه جیگیربوونی ئه صل
پیویسته پیش جیگیربوونی فهرعه که ی بی.

به هه مان شیو ئه لیین: جی به جی کردنه کانی
زانستی فهرمووده دهرکه وتن سه بارهت به حوکمی
فهرمووده کان و پیاوه کان، ئینجا جوزئیاته کانی که زور

بوو و بلاو بوويهوه، زور پيويستی به ئەصل و
دياريکردنی ياسا گشتيهکان هه‌بوو، وه ئەو گشتيانه‌ش
که به‌هۆی بيناکردن له‌سه‌ريان‌ه‌وه ئەکړی ئەو باب‌ه‌ته
جوزئيانه‌ ده‌ربخړين، له‌وه‌وه (علم المصطلح) زانستی
زاراوه‌ی فەرمووده‌ ده‌رکه‌وت.

به‌هه‌مان شيوه‌ ئەوه‌ش ئەگوتري‌ که‌وا په‌يوه‌ندی به
نه‌حوو جی به‌جی کردنه‌کانی نه‌حوو هه‌يه، وه‌ زمان و
بنه‌ماکانی زمان هه‌يه.

به‌لکوو ئەکړی بليين: ئەمه‌ ياسايه‌کی گشتيه‌ له
هه‌موو زانسته‌کاندا هه‌تا زانسته‌ سروشتيه‌کانيش
له‌وانه‌.

به هه مان شیوه به زانستی که لامیش ته گوتری، جا
ته گهر پیویستی هه بوون به بنه ماکانی فیهو دهرکه وت
له دواي دهرکه وتنی فیهو بابته کانی، وه پیویستی
هه بوون به یاساکانی زانستی نه حوو دهرکه وت، له
دواي بلاو بوونه وهی جی به جی کردنه نه حویه کان، تیر
به هه مان شیوه، ته وه تيمهش ته لین: پیویستیه ت
زوری هینا بو دهرخستنی ته و یاسا گشتیانه بو
زانستی که لام به و مانا و پیناسه یه ی که باسما لیه
کرد له دواي دهرکه وتن و نزیکي که مالی کو کردنه وهی
زانسته ئیسلامیه کان و زوریك له زانسته کانی تر
ته وانهی که له سه ریا ته وهستی، وه دواکه وتووی
دهرکه وتنی بابته کانیشی له چاو غهیری له زانسته کان
ته وه ناچارناکات و ته وه ناگه یه نی که وا پله ی که متره

له هه موو ئه و زانستانه، بهلكوو ئه مه هه مان ئه و
به لگه يه له سه ر ئه وله ويه تي ئه وان ه ي پيشووتر، بهلكوو
ئه وله ويه تي زانستي كه لامه له سه ر غه يري خو ي له
زانسته كان. له بهر ئه وه ي بنه ما گشتيه كانى بابه تانيكى
هه ن، وه ئه م بابه تانه ش بریتيه له بنه مایانيك بو
زانسته كانى تر. چونكه بنه ماكانى هه موو زانسته كانى
تر بوونيان هه يه له زانستي كه لامدا، هه ربويه ش
زاناكان ئه ليين: بيگومان زانستي كه لام شكودارترينى
زانسته كانه، له بهر ئه وه ي ئه گه رچيش دو اينى زانسته كان
بوو له ده ركه وتندا به لام ئه و يه كه مينتريانه له
جيگيربوون و سا بيت بووندا.

وه له مه وودوا ئەوه ڕوون ئەهه كهینه وه ده رباره ی هه ندی
لایهن كه زانسته كان و فیکره ئیسلامیه كان پشتیان
به ستووه به زانستی كه لام.

وه دوو دل نین کاتی كه ئەلین: ئەو په یوه ندیه ی كه
هه ول ئەدهین ڕوونی بکهینه وه و ڕوکنه كانی به بیان
بکهین له نیوان زانستی كه لام و تیكرای زانسته
ئیسلامیه كاندا، ئەوه هه ندی له موسلمانه كان بۆیان
ساغ نه بۆته وه و ته سلیمی نه بوونه، جا ئیمهش
بانگه شه ی به دیه ی و بی تیرامانیمان بۆ نه کردوه
هه تا وه کوو ساغ و سه لامهت بی له نارەزایی و
خیلافدا.

هەر بۆیەش هەندی لەو وتانە دەرکەوتن کەوا
ئاگاداری ئەدات لە خۆپاراستن لە زانستی کەلام. جا
هەندی لەو وتانە بۆمۆنە: راکە لە کەلام هەروەکوو
چۆن راتەکە لە شێر. هەرکەسی داوای دین بکات بە
هۆی کەلامەو ئەو بەپراستی زەندیق بوو.

و ئەو وتەیهش کەوا لە گەورەمان شافیعیەو نەقل
کراوا: حوکمی من لە بارەى ئەهلى کەلامەو ئەوێه
بە دار لێیان بدرى، وە بسورپێندرینەو لە نیو هۆزەکان
و خێلەکاندا، و ئەگوترى: ئەمە سزای کەسیکە کەوا
وازی لە سووننەت هیناوەو کەلامى وەرگرتوو.
و جگە لەم وتانەش.

له پراوانگه‌ی ئیمه‌وه بو ئه‌م وتانه هۆکار هه‌بوونه،
هه‌ولته‌ده‌ین کورتی بکه‌ینه‌وه له‌وه‌ی که‌ دی:

یه‌که‌م: بی‌گومان زانستی که‌لام به‌شی‌وه‌یه‌ک
ده‌رنه‌که‌وت وه‌کوو زانستیکی دامه‌زراو و کامل،
به‌لکوو هه‌ندی له‌ بابه‌ته‌کانی ده‌رکه‌وتن، وه‌ گومانیشی
تیدا نیه‌ عاده‌ته‌ن یه‌که‌م بابه‌تانیک که‌ ده‌رته‌که‌ون ته‌وه
بابه‌تانیک‌کی خیلافیه‌ ته‌وانه‌ی که‌وا ناکوکی زۆر ته‌که‌ن،
جا هه‌ندی له‌ نمونه‌ی ته‌و بابه‌تانه‌ی که‌ بوونه هۆکاری
ته‌و حوکمانه‌ له‌سه‌ر زانستی که‌لام: بابه‌تی قسه‌کردنی
خوای گه‌وره، وه‌ ئایا قورپان دروستکراوه یاننا، وه
بابه‌تی ته‌وه‌ی که‌ گوناھی گه‌وره ته‌کات (که‌ ئایا
ئیمانداره یان کافر)، وه‌ بابه‌تی ده‌رچوون له‌

دهسه لاتداره کان که ئایا دروسته یاننا، وه جسم دانانی
(خوای گه وره) و پیچکچوواندنی (به دروستکراو).

وه بوّ یهک ساتیش گومانم نیه کهوا ئیمامی
شافیعی کهسیک بووه تییینی بوچوونی گرووپه
پیچه وانکه رهکانی کردووه وه کوو موعته زیله و خه واریج
و غهیری ئه مانه ش کاتی ئه م وتانهی گوتووه ئه وانهی
که دراونه ته پالی. وه ئه گینا ته صه وری ئه وه ناکری
به ههر حالیک له حاله کان کهوا مه بهستی زه مکردنی
زانستی که لام بووبی له پرویه کدا که ئه وه گه پان و
تویژینه وه یه که سه بارهت به کاروبارنیک که په یوه ندی
به بیروباوهری ئیسلام و به پاکراگرتنی خوای گه وره و
به رگریکردن له دین و بابه ته ساغ و موسه لله ماته کان و

یه کلاکه ره وه کان هه یه تیایدا. ههروه کوو له پاشدا بووه
زانستی که لام.

دووهم: زۆربه ی ئهوانه ی کهوا زه می عیلمی که لام
ئه کهن پشتیان به وتانیك بهستووه که له
فهرمووده ناسه کانه وه ده رچووه، ئهوانه ی کهوا سهیری
زانستی که لامیان کردووه جگه له ئاژاوه نانه وه هیچ
شتیکی تریان تیایه نه بینیه، وه هیچ شتیکی
تریشیان نه زانیوه سه بارهت به موته که لیمینه کان ئیلا
ئه وه نه بی که ئهوانیش وه کوو گروپه
پیچه وانکه ره کانن له موعته زیله و خه واریج و شیعه و
غهیری ئهوانیش. جا حوکه که بیان له سه ر زانستی
که لام گشتگیر بووه له بهر هه لویستیان له سه ر ئه و
گروپانه، وا گومانیان بردووه کهوا به هۆی ئه و

حوکمدانه پیگه‌ی دین ئه پارێزن، وه پاریزگاری له
بیروباوهره ساغ و سه‌لیمه‌که‌ی ده‌که‌ن.^{۳۷}

^{۳۷} شیخولئیسلام ئیمامی نه‌وه‌وی له شه‌رحی ئه‌و وته‌یه‌ی
پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم (هه‌موو بیدعه‌یه‌ک گومپرایه)
ئه‌فه‌رمووی: "ئه‌مه‌ گشتیه‌کی تایبه‌تکراوه، که مه‌بست پیتی زۆربه‌ی
بیدعه‌کانه، ئه‌هلی لوغه‌ گوتویانه: بیدعه ئه‌وه‌یه هه‌موو شتی‌ک
بکریت له‌سه‌ر غه‌یری وینه‌ی پیشوو تر، وه زاناکانیش گوتویانه:
بیدعه پینچ به‌شی هه‌یه واجب و سووننه‌ت و حه‌رامکراو و ناپه‌سندو
رپیتدراو، جا یه‌کی له بیدعه واجبه‌کان رپیکه‌ستنی به‌لگه‌ی
موته‌که‌للیمینه‌کانه بۆ ره‌ددی مولحیده بیدعه‌چیه‌کان و وینه‌ی
ئه‌وانیش". ب‌روانه: (شرح النووی علی الصحیح المسلم) (ب/۶/۱۵۴)
ط. دار إحياء التراث العربي. له قسه‌کانی ئیمامی ده‌رکه‌وت که‌وا
په‌یدابوونی ئه‌و زانسته‌و رپیکه‌ستنی ئیستیدلاله نه‌زه‌ریه‌کانی واجبه
به‌تایبه‌تیش بۆ ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیستا که‌مان که ته‌وژمیک له‌سه‌ر ئه‌م
ئومه‌ته‌یه مه‌گه‌ر به‌س خودا بیزانی. وه ئیعتیبار به قسه‌ی ئیمامی
زه‌هه‌بی و وینه‌ی ئه‌ویش ناکری له زه‌مکردنیان بۆ زانسته که‌لامه
مه‌شروعی که له‌سه‌ره‌وه شیخمان دکتۆر سه‌عید باسی لیوه کرد.

چونکه ئەو زانستەى كە ئىمامى زەهەبى شەو و رۆژ لە خزمەتى بوو كە زانستى فەرموودەىە يەكئىكە لە بىدعە واجبەكان، چونكە لەسەردەمى پيغەمبەر و هاوئاندا نەخوئندراو و كتيبى لەسەر دانەنراو و زاراو موخته له حى بۆ دانەنراو. ئەگەر دەشئین پيويستى نەکردوو بئوسرئتەو زۆر راستە ئەو كاتەش زانستى كەلام پيويستى بەنوسينەو نەبوو ئەمما بنەماكانى لە قورئان و فەرموودەدا هەبوو و بەردەواميش ئەميينتەو تا رۆژى داوى، لەسەردەمى پيغەمبەر قورئان كۆنەكراو بەلكو لەسەردەمى ئىمامى ئەبو بەكردا كۆكرايەو بە فەرمانى گەورەمان عومەر حەزرتى ئەبو بەكر پيى گوت: چۆن داواى شتئك لەمن دەكەى كە پيغەمبەر نەيكردوو، بەلام لەكۆتاييدا واقع ئەوئى پيى سەلماند كەوا لە كۆكردنەوئى قورئاندا سوود هەيە وەك سوودەكەشان بينى، وە ژياننامەى پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم نە نوسراو تا داوى دوو سەد سالتئك ئەمەش شتئكى نوئى بوو بۆ ئەو ئەكات و بىدعەيەكى واجب بوو ئەبوايە بنوسرئتەو وەكوو زانستەكانى تر، چونكە بەپيى سەردەمەكان شتى نوئى و بابەتى نوئى دئتە ئاراو ئەبئى ئەو بابەتە نوئيانەش بنەماى بۆ داينرى لەسەر قورئان و فەرموودە. من يەك پرسيار لە ئىمامى زەهەبى و ئەو كەسانە ئەكەم كە زەمى

زانستی که لامیان کردووه، خودا ئەفەرمووی: (أم خلقوا من غیر شیء أم هم الخالقون) ئایا گەردوون و مرۆڤ لە هیچەوێ دروست بوون و بەبێ ئەوێ دروستکەریک هەبێ یاخود ئەو شتانە بۆ خۆیان خودان و دروستکارن؟ زاناکانی کەلام چەندەها ئیستیدلالیان لەو ئایەتە وەرگرتووه لەوانە: هەموو دروستکراویک دروستکەریکی هەیه. یاسای تەسەلسول، یاسای ترجیح بلا مرجح. یاسای دەور، یاسای ئەشییەتی ماددەو گەردوون. یاسای ماددەو عەرەزو جەواهیرو حەرەکەو زەمان و مەکان و ماھیەتەکانیان وەرگرتووه. وە یاسای سەرەتایەتی گەردوون. وە یاسای واجببیتی وجودی خوا. وە یاسای فەنابوونی کائینات. وە یاسای گۆران و تەغەییوری کائینات. وە یاسای هەژاریتی کائینات. یاسای پەهایەتی خودا لە زات و سیفەت و بێ شویینی و مەکانبیتی خودا. چەندەها یاسای تر. بۆ نمونە لە ئایەتی (والله غني عن العالمين) خودا بێ نیازه لە هەموو خەلک و جیھانەکان. لەووه یاسای بێ شویینی و مەکانبیتی خودا و دەسەلاتی پەهای ئەو و ڕاگیربیتی زاتی بە زاتی خۆی دەرئەخات. وە یاسای هەژاریتی کائینات. وە هەروەها سوورەتی ئیخلاص (بلی خودا تاك و تەنهایە. لیژەدا یاسای تەنهایەتی خودا لە زات و سیفاتی دەرخت. بلی خودا صەمەدە، لیژەدا یاسای هەژاریتی گەردوون و

دروستکردنيان بۆ هاتنه وجودو دواتر بى دەسه لاتيان له بهردهم خوداو موحتاجوونيان به وەرگرت. له هيچ شتيك نه بووه و هيچ شتيكيشى لى نابى. له وه وه ياساى قهديميه تى خودا هه ره به بوويه تى له زات و سيفاتى وەرگرت كهوا بهر له خودا هيچ مادده و مه خلوقيك بوونى نه بووه، وه كاتى بوونه وهرانىشى دروستکرد له زاتى خویدا دروستى نه كردوون تا وجودى خودا له گه ل بوونه وهراندا يهك وجود بى و تيكه له يهك بى له وان نه خيّر. وه هيچ شتيك له م گهردوونه دا هاوتاو هاوشانى خودا نيه چونكه بى وينه يه له هه موو شتيكدا و هيچ شتيك وه كوو خودا نيه. وه چهنده ها ياساى تر كه موته كه لليمينه كان عه قليان به ئيشكه وتوو ئه و ئيستيدلالانه يان كۆكردوه و بۆ خزمه تى ئه م دينه پاكه بۆ بهرگري كردن له بيروباوه رى ئيسلام. ئه هلى بيدعه له موجه سسيمه و موشه ببيهه و كه پراميه كان ئه وانهى كه جهسته يان بۆ خودا ته شبيهه كردو خودايان حه صر كرد كۆمه لتيك شتيان به ناوى سيفات دا پال خودا ئيتر ناحه قيان ناگرين كه زه مى كه لام بكه ن چونكه گه وره ترين گورز به بيروباوه ريان كه وتوو. وتهى كۆتاييم بۆ ئه و كۆمه له ژماره كه مه له ئيمامه به رپژه كان ئه وه يه ئه گه ر ئينكارى ئه م ياسايانه و زه مى ئه وانه ئه كنه ئه وه ئينكارى سوود يكتان كردوو، وه زه مى حه قيقه تيكتان كردوو له كاتيكتا

سییەم: زۆریە ی ئەو کەسانە ی کەوا بەرھەڵستی
زانستی کەلامیان کردوووە سەر بە ھەندی لە گروپەکانی
موجەسسیمە و موشەببیهەن، ئەوێش شتیکی ئاساییە
دژایەتی ئەو زانستە بکەن، چونکە سەیرکەری ئەو
زانستە و شارەزا بە بابەتەکانی ناگری پازی بی و
قەبوولی وتەو ئەحکامەکانی بکات ئەوانە ی کەوا

بەخۆتان درکتان بەخۆتان نەکردوو، چونکە ئیستیدیدالەکانی لەسەر
ئەو ئەساسە بناتنراوە کە تۆزێکی زۆر زۆر کەمان لیوێ باس کرد،
ئەوێندە ئەلیم ئیمامی سبوکی ئەفەرمووی زەھەبی پشکی نەبوو
لەزانستی کەلام، وە محمد ئەبو زوھرەش لە وتەییە کیدا بە دەستکاریەو
ھیئاومانە کە ئەللی زەمەکە ی شافیعی بو کەلامە پووجەکانی
موعتەزیلە و قەدەری و وینە ی ئەمانە نەک ئەشاعیرە و ماتۆریدیەکان
بگریتەووە چونکە ئەمانە پیشەواکانی ئەھلی سوننە و جەماعەتن.
بروانە: (محمد أبو زھرە الشافیعی)(۱۲۴ل). تیبینی: ئیمامی زەھەبی
ئیمامییکی گەورە ی ئەھلی سوننە و جەماعەییە. وەرگیڕ

به کاریان هیئاوه له حهقی سهبارهت به خوای گه وره، جا
هه لویستی ئەمانه جگه له بهرگریکردن له
مه زه به به که بیان زیاتر هی چی تر نیه، ئەمهش هه ولێک
بووه له وانه وه بو داخستنی ئەو ده رگایه ی که
رهدده کانی لیه وه ده رته چی بو سه ریان، هه روه کوو
ئه وه ی له شیخ هه ره ویه وه هاتوو ه خاوه نی زه می که لام
و غه یری ئەویش.

چوارهم: گومانی تیدا نیه که له دیاره کانی فیرقه
ئیسلامیه کان وه کوو ئەشعه ریه کان و موخته زیله کان و
غه یری ئەوانیش له فیرقه کانی تر وه کوو شیعه و
ئیباضی و زه دیدیه کان، دژایه تی زانستی که لامیان
نه کردوو ه وه کوو زانستی، به لکوو دژایه تیه کانیان له
نیوان یه کتری له سه ر ئەو وته ئە حکامانه بووه که هه ر

یه که یان به گویره ی تیروانین و مه زه به که ی خو ی
ته به ننای (ته و ته و نه حکامانه یان) کردو وه و قه بوولیان
کردو وه، هه ر بویره ش دروست نیه بی ٚ ئاگابین له و ناوه
گه وره دره و شوانه له میژووی فیکری ئیسلامیمان له
هه موو چه شنه زانست و مه عاریفه دینیه کان ته وه له
موته که لیمینه کان بووه، وه کوو قازی باقللانی و
جوهدینی و غه زالی و ئیمامی رازی و ئورمه وی و
ئیمامی ئامیدی و سه عدی ته فتازانی عضد الدینی
ئیحی و کاتبی و گه له نبه وی، وه هه روه ها وه کوو
قازی عبد الجبارو ته بو حوسه یینی به صری و غه یری
ته وانیش زورن که لیږده دا بوار نیه ناوی هه مووان
به ینین.

پینجهم: بیگومان بزوتنه‌وهی میژوویی بو زانستی
 که لام به به‌رده‌وامی هەر له به‌رزبوونه‌وه‌دا بووه، هه‌تا
 وای لی هات دواي ماوه‌یه‌کی کورت بووه شتیکی
 ساغ‌کراوه‌و موسه‌لله‌ماته‌کان له نیوان زانا‌کاندا،
 مه‌به‌ستم زۆرینه‌ی زانا‌کانه، بیگومان زانستی که لام له
 شکۆدارترین و به‌رزترین پیگه‌و شوین دانه‌نریت له نیو
 زانسته ئیسلامیه‌کاندا، وه به‌رده‌وامیش ئەم
 سه‌یرکردنه هەر هه‌بووه‌و موخته‌به‌ر بووه له نیوان
 زانا‌کاندا هه‌تا سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی رابوردوو، تا وای
 لی هات سه‌یرکردنه‌کان لانه‌که‌وت سه‌باره‌ت به‌و
 زانسته ئەمه‌ش له ده‌ره‌نجامی کۆمه‌لیک له
 کاریگه‌ره‌کان، گرینگ‌ترینیان له تیروانینی مندا
 کاریگه‌ر بوونی زۆریک له بیرمه‌نده‌کان به فیکری

رۆژئاواو رامالینیان بۆ لایان، وه ونکردنی متمانهیان
به زانسته ئیسلامیه کان، ههر بۆیهش وامان لی هات و
به چاوی خویمان زۆریك له نوسهره کان ئەبینین ئەحکام
و بابەتەکان له فەلسەفەکانی رۆژئاواوه ئەخوازن و
ئىستىعارەى ئەكەن، وه هەولێ ئەوه ئەدەن بینای
فیکری ئیسلامی لهسەر دابمەزرىنن.

په یوه ندى زانستى كه لام به غه يري خوځى له زانسته كان

له وه و دوا هه ندى نمونه باس ته كه يين و هه ول ته د د يين

به هويان هه و هه چو نيه تى پشت به ستنى هه ندى له

زانسته كان و مه عاريفه ئيسلاميه كان له سه ر زانستى

كه لام روون بكه يينه وه.

يه كه م: بنه ماكانى فيقه (أصول الفقه)

بيگومان زور يك له زانكان ده قيان هه يه و گوتويان هه

كه وا زانستى كه لام له سه ر چا وه كانى بنه ماكانى

فيقه هه، وه زور يك له وه وه اعيدانه ي كه وا بنه ماكانى

فيقه وه حكام و باب ته كانى كه له سه رى بينا ته كرى

ته صل هه پشت گيرى و يارمه تى درا وه له لايه ن زانستى

كه لام هه وه.

وه هه‌ندی له‌و لایه‌نانه‌ش باس ته‌که‌ین که
به‌هۆیه‌وه کاریگه‌ری زانستی که‌لامی به‌پروونی پیوه
دیاره‌و له‌سه‌ریدا ده‌رئه‌که‌وی.

۱- بیگومان جیگه‌رکردنی ته‌حکامی‌کی فه‌رعی لقی‌کی
سه‌لمانندی به‌ده‌یه‌ینه‌ره، وه سه‌لمانندی خوی گه‌وره له
گرینگ‌ترین باب‌ته‌که‌انه له زانستی که‌لامدا.

۲- ته‌حکامه فه‌رعیه‌کان نا‌کری بروامان به‌راست و
دروستی‌ته‌تی هه‌بی هه‌تاوه‌کوو ئیمکانیه‌تی نار‌دنی
په‌یام‌به‌ر نه‌سه‌لمی‌نین، به‌ل‌کوو هاتنی په‌یام‌یش، چونکه
له‌گه‌ل نه‌بوونی ئیمان به‌په‌یام چۆن ئیمان به‌ته‌حکامه
فیقه‌یه‌کان به‌یین.

۳- لهویدا هندی بنه‌مای کهلامی هه‌یه که‌وا زۆریک
له قه‌واعیده ئوصولیه‌کان له‌سه‌ری دا ئه‌مه‌زین،
هه‌ندی له‌و نمونانه که مه‌زه‌به ئوصولیه‌کان لقیان
له‌سه‌ری لی بووه‌ته‌وه:

أ- قاعیده‌ی به چاکزانین و خراپزانین له روانگه‌ی
عه‌قله‌وه: پوخته‌ی ئه‌و قاعیده‌یه ئه‌وه‌یه که‌وا ئایا
ئه‌حکامه‌کان له نه‌فسی خۆیاندا جیگیر و ساییتن؟،
له‌وه‌وه عه‌قل و شه‌رع دوو ده‌رخه‌رو بیناکراون ته‌نیا بۆ
ئه‌حکام، یاخود جیگیرکردنی ئه‌حکامه‌کان بیگومان به
جیگیرکردنی خوای گه‌وره‌یه بۆی، ئیتر به‌هۆی بیناکردن
له‌سه‌ر ئه‌مه‌وه ئه‌و کاته دادوهر ته‌نها خوای گه‌وره
ئه‌بی، وه شه‌رعیش مۆریکه بۆ یاسای خوای گه‌وره،
به‌لام عه‌قل هیچ ده‌وریکی بۆ نیه له جیگیرکردندا

ئەصلەن، بەلكوو تەنھا دەرخەرە بۆ ئەو ئەحكامانە
ئەمەش بە پشتبەستن لەسەر ساغكراو موسللەماتە
شەرعیەكان كە لیکدەرەوہیەكە بۆ كەلامی خوای
گەرە، بۆیە جیگیرکردن نیە بۆ ئەحكامیك پێش
فەرکردنی ئیرادەى بکەرى سەرپشك (كە خودایە)، جا
مەزھەبى یەكەم موعتەزىلەكان گوتیان، وە ئەوہى
دووہمیش ئەھلى سوننە گوتیان، وە زۆریك لە
تویژینەوہكانى ئیجتیہادیش پشت بەو تویژینەوہ
گرینگە ئەبەستى.

ب - یەکلایى کردنەوہى زانست و زانیارى لە پریگەى
عادەتەوہ، وە باوہرپیکراو لە بنەرەتدا لەسەر جۆریكە
لە جیگیریتی، ئەو وتەییەى كەوا پییەوہ بەناوبانگ بووہ
لای ئەشعەریەكان، ئەگەرچی غەیری ئەوانیش

گوتوییتیان له موعته زیله کان، به لام گرینگیه کی ئەو
 تۆو تهواوی پینه دراوه و به گه وره دانه نراوه ئیلا
 ئەشعەریه کان نه بی. وه هندی له زانی سهردهم
 هه لساون به تویتینه وه یه کی ورد که بینا کراوه له سهر
 ئەو تیگه یشتنه، ههروه کوو عه للامه ی محمد باقر سه در
 پی هه لسا له کتیبه که ی (الأسس المنطقية
 للإستقراء)، نه زه ری هه تایبه ت به مه عریفه ی
 هه له ینجاره، وه بیگومان ئو صولیه کانیش له سهر ئەو
 قاعیده یه به لگه ی گه وره یان بنیات ناوه، وه کوو
 وه رگرتنی هه والی ته واوتر (یه که به داوی یه که) بو
 زانست، وه هه بووی یه که دهنگی به لگه یه، وه ئیمکان و
 ئەشییی وه رگرتنی هه والی تاکیش بو زانست.

ت - عادهت حاکم نیه، به لکوو باریکه بو پهیوهستی
حوکم، سا نه گهر بیّت و عادهت حاکم بوایه نه وه
دامه زراندی حوکم له ودا نه بوو، نه مهش دژایه تی هه یه
له گه لّ نه وهی که گوتمان که وا بیگومان حاکم خودای
گه وره یه، وه عاده تیش به دهسته واژیه کی تر بریتیه له
یه کی له راستیتیه ئیحتیمالکراوه کان به لام به ربلاوه بو
تیگه یشتن له حوکمی شه رعی، جا پهیوهستی حوکمی
شه رعی بهو شته ی که وا خه لکی له سه ری لیی راهاتوون
داخوازی قه یدو کوّتکردنی پییه وه ناکات، وه کورتیشی
بکاته وه له سه ری.

ث - وه له بهر به هیژی ده رچه یه تی زانستی که لام له
بنه ماکانی فیه هدا وای لی هاتووه دوو ناراسته و لایه نی
سه ره کی په یدا ببی بو دانانی زانستی ئوصول (واته:

زانستی عه قیده)، لایه نی یه کهم به ریگه ی
موته که لیمینه کان نه گوتری، که لایه نی که سهردار بووه
له زۆرتینی سهرده مه ئیسلامیه کاندا که چالا کده رو
به رهه م هی نه ری نه و زانسته گوره و ری زدار بووه، وه
لایه نی دووه میش هندی ناویانناوه به ریگه ی
شهرعزانه کان (فوقه هاکان)، نه گه رچی لای منیش
تیبینیم له سهر بنه رته تی نه و ناو لیئانه و نه وه و
حه قیقه تی جیاوازی له نیوان هه ردوو ریگه که هه یه .

دووه م: ژیریژی (مه نتق)، وه نه زه رییه ی مه عریفه ت

بیگومان موته که لیمینه کان نیوان مه نتق و باقی
زانسته کانی تریان به یه کتیه وه به ستا وه ته وه، وه
بوچوونیش لای نه وان له سهر نه وه جیگه ی بووه که وا له

زانسته سوپاسکراوه‌کانه، وه سوودمه‌نده‌کانه، ههر
بۆیشهش ئیمامی غه‌زالی له پیشه‌کی کتیبه
ئوصولیه‌که‌ی خۆی دایناوه که ناونراوه به
(المستصفی). پاشان له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه زۆریک له
ئوصولیه‌کان رۆیشتن، وه زۆریکیش ههن له‌وانه‌ی که‌وا
مه‌نتقیان دانه‌ناوه وه‌ک پیشه‌کیه‌ک بۆ ئوصول به‌لکوو
بۆ گشت زانسته‌کانی تریشی دانه‌ناوه، که‌چی
ئینکاریشی نه‌کردوو، به‌لام ئیکتیفای کردوو به
کتیبه‌دانراوه‌کان له‌ زانستی مه‌نتقدا، جا دانه‌نانی
پیشه‌کیه‌ک له‌ مه‌نتقدا بۆ زانستی ئوصول ناچاری
ئینکاری کردنیان ناکات ئه‌مه‌ش له‌به‌ر سووده‌که‌ی.

وه ئیمه‌ش ناتوانین ئینکاری ئه‌و په‌یوه‌ندیه
به‌ده‌سته‌ها‌توو‌ه‌ی نیوان زانستی مه‌نتق و زانستی که‌لام

بکهین، ههتا ئیمامی تهفتازانی وا ئیعتیباری بو
مهنتق کردوو ه کهوا بهشیکه له کهلام، وه نهگهچیش
شهریفی جورجانی پیچهوانهی کردوو ه پئی وایه
پیشهکیه که بوی نهک بهشیک بیته.

وه ئیهمالی تهوهش ناکهین له باسکردنی پیشینه
موته که لیمینه کان کهوا زور له نه حکامه کانی مهنتق
و قهواعیده کانی مهعریفه تی مرۆقایه تیان له بابیکی
تایهت تههینا و ناویان نهنا به بابی تیپرامان یاخود
مهعاریف. نهوان له و بابیه هۆکاره کانی مهعریفه یان
تههینا وه کوو ههست و عهقل و ههوال. وه قسه یان
ته کرد له په یوهندی نیوان زانسته کان و چۆنیه تی
به دهسته ئینانیان و گه شه پیدانیان.

وه لیڙه دا هندی لهو لایه نانه ته هیښن که
کاریگری که لام پروون ته کاته وه له سهر ته
تویژینه وانه.

۱- موته که لیمینه کان نه زهږیه ی عه قلیان داناوه له سهر
ته ساسی وجود، عه قلیان به پیچه وانه که ره وه ی
حه قیقه تی وجود داناوه، وا ئیعتیباریان بو کردوه
که وا لیکنده ره وه ی ته حکامی وجوده، هر بو یه ش
گوتویانه ته حکامه کانی عه قل یان به دیهی و بی
تیرامانیه یانیش نه زهږیه، وه هر یه کیک له وان ته کری
راستگو بی له به رامبه ری و یه کسان کردنه که ی له
هه مان کاردا، وه ته شکری دروژن بی به موخاله فه
کردنه ی بو ی (واته: پیچه وانه کردنه که ی). جا
سه رچاوه و مه رجه عیان دانا له راستگو بی و دروژنی تیدا

له هه مان كاردا وه له وهيش كه له دهره وهيه، بۆيه
پيوانه كردن لاي ته وان له حوكمي عه قليدا نه گه رپته وه
بۆ كۆتايي كاره كه نهك بۆ ئيرادهي مرۆقيتي،
ههروه كوو زۆريك له فهيله سووفه رۆژئاوايييه كان
گوتويانه، وه له سه ر ته مه چه نده ها فه لسه فاتيان بينا
كردووه، به لكوو بۆ تهو شته ي كه وا پيشكه وتوووه
له سه ر ئيرادهي مرۆقيتي، وه ته صليشه بۆي.

۲- بيگومان موته كه لليمينه كان ديراسه ي هه ندي
بابه تي ورديان كرد له رپي بير كردنه وه وه، وه به
كارامه ييه كي وا گه يشتنه دۆزينه وه ي تهو شته ي كه
ناويانناوه به تيگه يشتنه ئيعتباريه كان، كه
دهسته واژه يه كه سه باره ت به تيگه يشتنانيك عه قل داي
ته هيني به داهينانيكي وا تاوه كوو ئاماده بي بۆ

گه ڀان و ڀڙيشٽني له ٽه نجامي بيرڪردنه وهدا، كه
پيڪچووه به هوڪاره يارمه تيده رهه ڪان له ڪيميادا،
يا خود به گريمانه ره مزيه ڪان ٽه وانهي كه داين ٽه هيٺين
لهو ڪاهي كه بابه تيڪي بيرڪاري حمل ده ڪهين، وه هيچ
ڪاريگه ريه ڪي نيه ٿيلا ٽاسانڪردني ڪاري عه قل نه بي،
وه گه يشٽنيسي به دهره نجاميڪي به هيٺ.

۳- بيگومان موهه ڪه لليمينه ڪان به سترانه وه ڪيان
ڪردووه له نيوان پيشه ڪيه ڪان و دهره نجامه ڪان له سهر
بنه مايه ڪي وه رگيراو له زانستي ڪه لامدا، به گوڀره ي
مهزه به ڪانين، جا هه نديڪيان گوٽيان: به سترانه وه ي
نيوان پيشه ڪي و دهره نجام ٽاساييه، وه هه نديڪيشيان
گوٽيان: به سترانه وه عه قليه، وه هه نديڪيشيان گوٽيان:
ٽه وه ٽه گه ريٽه وه بو هوڪاريٽيه ڪه، واته: ٽه و واجبه و

لېي جيا نابېتته وه. وه گومانېشى تېدا نيه تهم
بۆچونانەش بېناکردنه كهى بنه ماكانى كه لامېتتیه، وه
سەرچاوه كەشى بۆ ئەو وتە ئەگەر پېتته وه سەبارەت بە
حەقىقەتى پەيوەندىه كانى بوونه وەرەن لەو جيهانه دا كه
ئايا پەيوەندىه كى زەرورىه و وهستاوتە سەر هوکارېتى
و بە هوکاراوتى (العلية والمعلولية)، ياخود ئەگەر پېتته وه
بۆ ئېرادەى بکەرى سەر پشك، جا ئەوهى كه گوتى
بەگەرانه وهى بۆ بکەرى سەر پشك، ئەوهش ئەلى:
بېگومان حوكم رېكخستنى بېنراو بەهه مان شيوه
شوین ئېرادەى خواى گەرە كه وتوو، وه ناشلېتن
ئېرادەى خواى گەرە شوین حېكمەت كه وتوو، وه
لەمه و دوا ئامازە بهو بابەتە دەكهين ان شاء الله.

۴۔ موتہ کہ لیمینہ کان ہندی شتیاں زیاد کرد له
 تہ حکامہ کان و بابہ تہ کانیاں له مہر تہ و تویتینہ وانہی
 کہ پھیوندی بہ مہنتقہ وہ ہہیہ، مہ بہ ستم بہ وہ
 مہ وادی بابہ تہ کان، وہ مہ قولتہ کان، بؤ نمونہ تیزافہی
 مہ وادی بابہ تہ یہ قینہ ہہ والہ موتہ واتیرہ کانیاں کرد،
 تہ مہش له دواي سہ مانندی تہ وہی کہ لیمان رابوورد و
 نامازہ مان پییدا کہ و تہ و اتور یہ کلایی کردنہ وہی لیوہ
 بہ دست دی۔ تہ مہش بہ دست کہ وتیکی مہ زن ہہ ژمار
 تہ کری له کاتی کدا تہ وہی لی و ہرنہ گرا کہ شاہ نیہ تی
 له تیپراوانینی ژیریٹہ کان و نووسہرہ ہا و چہ رخہ کان، بہ
 ہہ مان شیوہ تہ بینین موتہ کہ لیمینہ کان تیپراوانینانیکی
 نوی و وردیان ہہیہ له مہر تویتینہ وہی مہ قولتہ کان،
 بہ جوئی سہیری لاہہ لا ریٹہ بی و چونیہ تیہ کانی نہ فسی

و دەرەوہیبیان کرد، وە بیریان کردوہ لە حەقیقەتی
رہنگەکان و کەونەکان، جا لیکۆلەرانی ئەوان ئەوہیان
سەماند کەوا رہنگەکان بۆ نمونە بریتییە لە دەرەنجامی
هەلچوونی هەست بەوہی کە لەدەرەوہدایە، لە کاتیکدا
رہنگ مەوجود نیە لە دەرەوہدا هەرۆکوو ئەوہی
ئەیبیین و شعوری پێ ئەکەین لە هەستماندا. جا ئەم
بۆچوونە زۆریک لە زاناکانی ئەم سەردەمە پشتگیری
ئەکەن.^{۳۸} (واتە: کە پرووناکی هەبێ رہنگ بوونی هەییەو
ئەگاتە چاو، کە نەما رہنگیش نامیێ).

^{۳۸} کاتی تیشکی خۆر بەر تەنەکان ئەکەوی دویا پرووناک دەبیتتەوہو
رہنگی تەنەکان ئەگاتە هەستی چاو و میشک، چونکە لە پێشدا
تەنەکان رەشبوونە، جا پرسیارەکە لیڤرەوہ دەست پێ ئەکات ئایا بەر
لەوہی تیشکی بەر بکەوی تەنەکە رہنگە راستەقینەکە ی خۆی

نەبوو ۋە پەش و تارىك بوو؟ باشە چۆن ئەو ھەموو پەشپىتتە ھەر يەكەو پەنگىكى بۆ خۆى ھەلبىژارد، بۆ نمونە كراسەكەى بەرم پەنگى سپىيە كاتى كە تيشكى خۆر نەما ئايا پەنگى ماددەى سپىيەتى كراسەكەم لەخودى خۆيدا ماددەى سپىيەتتەكەى پەش ئەبىتتەوە يانيش لەبەر شىددەتى پروناكەكە سپىيەتتەتى كراسەكەم نامىنى؟ جا ئەگەر نەفى كردنى پەنگەكان بى لە تەنەكان و ئەوانەى كە لە دەوروبەرماندان و بى پەنگ كردنيان ئەو و تەكەيان جىگای تىپرامانە، چونكە لىرەدا ئەپرسىن ئايا تەنەكانى دەوروبەرمان ھەر لە حەقىقەتدا بى پەنگن؟ وە لەو كاتەدا چۆن ھەستى چا و بۆ ھەر يەكى پەنگىك دادەنى بەو وردەكارىيە، واتە ئەگەر بى پەنگ بى لەزاتى خۆياندا چۆن بزانم تۆ ئەو پەنگەى ئەگەر لە بنەپەتدا ئەو پەنگەت نەبووبىت؟ بەلام ئەگەر مەبەستىشان ئەو بەى كەوا خودى پەنگەكە وجودى ھەيە لە خارىج و لەسەر تەنەكە بەلام بۆ بينىنى پەنگەكەو تىكەل نەبوونيان بە يەكتەر ئەو ھەستى چا و بە وردەكارىيەكى زۆر دەقىق دروستى ئەكات بە واسىتەى پروناكى كاتى بەريان دەكەوى، لەبەرئەو ھى پەنگ عەپزەو لابەلايە ھەرودەك تىكراى مۆتەكەللىمىنەكان ئەفەرموون، وەستانەكەى بەغەيرى خۆيەتى، واتە: وجودى پەنگ دەرناكەوى مەگەر لە رىي پروناكەو ھەبى.

۵- لیڙه دا بابہ تیکی زور گرینگ ھہیہ کہ شوین
 نہ زہریہی معریفہ ت کہ وتووہ، ٲھویش ٲھوہیہ ٲایا
 معریفہ تی ٲینسانیت مہر جدار ٲہ کری ٲو ٲہی بردن
 ٲہ بی وینہیہ کی ٲاوینہ دار بی ٲو واقعی دہرہ وہ، یا خود
 مہر جدار ٲہ کری بہ وہی ٲہ بی ٲہی ٲی بردراو بی، جا
 ٲھوہی کہ لہ بہ رامبہ ریدا ھاتووہ لہ ٲہی بردن ٲایا بہ
 مانای ٲھوہ دی کہ وا ٲہ بی ٲاوینہ یہ ک بی ٲو دہرہ وہ،
 یا خود ٲہی بردنہ کہی بہ سہ لہ سہر ٲھوہی کہ لہ
 دہرہ وہ دایہ وہ کوو ٲہ حکامی ک ٲہ گہرچیش وینہیہ ک
 ٲیکنہ ہی ٲنی لہ چیہ تیہ کہی ٲوی، ٲیتر لہ وہ وہ
 نہ زہریہ کانی ژیری ٲژہ کان کہ لہ بنہرہ تدا لہ زانستی

وہ ٲی م وایہ وتہ کہ شیان تہ واوہ. وہ ٲویہ ش ٲھو تی ٲینہیہ م نوسی
 تاوہ کوو زیاتر ٲیر ٲکہ ینہ وہ. خوداش زاناترہ. وہرگی ٲ

که لامه وه وەرگیراون راجیاییان تیّکهوت له نیوان ئەو
بیژره‌ری که ئەلی: به جیهانی زیهنیه‌وه‌یه، وه ره‌تی
ئەویشه، وه بیژره‌ری به جیهانی زیهنیش ئەلی:
بیگومان ماهیه‌ت و چیه‌تی مه‌وجوده له خودی
خویدا له دهره‌وه که بریتیه له و چیه‌تیه مه‌وجوده‌ی که
له زیهن و عه‌قلدایه. به‌لام ئەوانی تر ره‌تی ئەوه
ئەکه‌نه‌وه و گوتیان: ماده‌م وینه‌ی زانستی له زیهنی
ئی‌مه‌دا په‌ی ئەبات به ئەحکامه‌کانی له‌وه‌ی که له
دهره‌وه‌دایه، بۆیه ئەمه‌ش مه‌رجی‌کی کافیه بۆ
ناولینانی به زانست. ئیتر به‌هۆی بیناکردن له‌سه‌ر ئەو
بابه‌ته ورده‌وه به ته‌واوه‌تی له‌وه تیئنه‌گه‌ین که‌وا چۆن
گه‌ران و توێژینه‌وه و تی‌رامان بکری له‌و ئەحکامانه‌ی
که په‌یوه‌ندیان به زاتی خودایه‌تی و سیفات‌ه‌وه هه‌یه،

بیّ ئەو هی بوەستیّ لەسەر وجودی تەصەورکردنیکی
 کامل بۆی، بەلکوو ئەو هیان ئەوەستیته سەر زانستی
 ئیمە سەبارەت بە ئەحکامیکی پەیی بردراو، ئیتر
 لەو وە ئەو زانستەیی خوومان کە بە عەقل
 هەلیئە هینجینین لەو بابەدا تاو و کوو بیته
 ئەحکامیکی یەکلایی کەرەو ئەو نەک تەصەوراتیک بیّ بۆ
 چیه تانیک یاخود حەقیقە تانیک. وە ناچاریشمان ناکات
 لە پیکچواندن و مەحالیتی تیرامانمان لەو
 تووژینە وانەدا هەر وە کوو ئەو هی ئیمانویلی کانت بۆی
 چوو و لە گەل فیرقەیی سەمەنیە^{۳۹}، وە هەر وە کوو ئەو هی

^{۳۹} سەمەنیە یاخود شومەنیە: لە فزییکە وەرگیراوە لە زمانی بالیەتی
 سەمەنە، کە لە سەنسکریتیەو وەرگیراوە، وە لە فزیکی پیّ ئە کری
 بە شەرمەنە بەواتای گەریدەر یاخود زاهیدو صوفی. وشەیه کە
 وەرگیراوە لە (ش ر م) بەمانای تیکۆشا لە پەرستش. کە

بزوتنه وانیککی ته صه و فی بووه له هه زاردی یه که می پیش زاینی له هیندستان دهرکه و تن، وه کۆمه لیک سهرچاوه و مه بده تیان هه بووه که پیکهاتبوو له سهرچاوه کانی بوزیه ت و جاینیه و هه ندی فیرقه ی تری صۆفیداره هیندۆسیه کان، که بینا کرابوون له سهر بیروباوه پری هاوبه شی ته ناسوخی ئه رچه واکان وه کارما، به لام رینگایه کی ئازادیان هه بوو له په رستش، مولزهم نه بوونه به هیچ دروشم و طقوس و ده قیک.

وه ئه بو ره یحانی بیرۆنی باسی ئه وه ی کردوو له کتیبه که ی خۆی (تحقیق ما للهند من مقوله) (۱۹ل) که وا سه مه نیه به له فزی شومه نیه یه، وه ئه وانه هاوه لانی بودان واته بوزیه کان، وه کاتی خۆی خۆپاسان و فارس و عیراق و موصل تا سنووری شام له سهر دینی ئه مانه بوون هه تا زرا ده شت دهرکه وت واته: زه رده شت، که بانگه شه ی مه جوسیه تی ئه کرد واته: ئاگر په رستی، جا کاتی مه جوسیه ت له سهر دهستی پاشاکان بلاو بوویه وه له دوا ی خۆی له فارس و عیراق ئه وه بوو سه مه نیه کان له رۆژه لاتی به لخ دهرکه و تن، وه مه جوسیش له خاکی هیند مایه وه هه تا موسلمان ه کان غه زای ئاسای ناوه ندیان کرد له سه ده ی یه که می کۆچی / هه شتی زاینی له سهر دهستی قوته یبه ی کوری موسلیمی باهیلی، که ئه و سه رده مه

بوو جهمی کورپی صفوان تییدا نه ژیا، جا صفوان به یه کی له و
سه مه نیانه گه یشت و موناقه شهی له گه ل کردن. وه نه همه دی کورپی
هه نه لیش له کتیبه که ی خوئی (الرد علی الزنادقة والجهمية) نه لئ:
جهمی کورپی صفوان به کو مه لئ له موشریکه کان گه یشت که
پییان نه گوترا سه مه نیه، نه وه بوو جه میان ناسی و موناقه شه یان
کردو پییان گوت: قسه ت له گه ل ده که یین نه گهر سه ماندمان نه وه
دیته ناو دینی ئیمه، وه نه گهر توش سه لماندت نه وه ئیمه دیننه ناو
دینی تو، جا پییان گوت: نایا پروات به وه که وا خودایه کت هه یه؟
جه همیشه گوتی: به لئ، گوتیان: نایا بینوته؟ نه ویش گوتی: نه خیر،
گوتیان: گوت له وه ی بووه؟ گوتی: نه خیر، گوتیان: بونت کردووه؟
گوتی: نه خیر، گوتیان: هه ستت پی کردووه، گوتی: نه خیر، گوتیان:
ده ستت لی داوه؟ گوتی: نه خیر، گوتیان: چوئن ده زانی نه وه خودایه؟
نه وه بوو جه هم سه رسام بوو ئیتر خوا نه زانی چل رۆژان چی
په رستووه، پاشان گه یشته نه وه دهره نجامه که وا خوی گه وره زاتی
نابینری، وه دهنگی نابیستری، وه بوئن ناگری، وه نادیاره له
چاوه کان، وه له شوینیش و مه کانیش نیه. جا خو شه ویستان
ساده ترین پرسیار نه یه توانیه وه وه لامی بداته وه، جا که هه ندی له
نه هلی سه له ف زه می که لامیان کردبی زه می هه ندی له وه شته

کوفریاتانه یان کردووہ کہ تیّکھلّ بہ عہقائید کرابوو ئەو پرسیارانہش
 دەرہق بہخودا مہحالّہ. جا فیرقہی کہپرّامی موشہبیبہو
 موجہسسیمہ کہ پییان وابوو خودا جہستہیہ کہو لہسەر عہرش
 دانیشتووہ و قسہ کردنہ کہی بہ پیت و دہنگو دہست و قاچی ہہیہ
 بہلام ہۆش پیی ناگات کہ چۆنہ بہلام لہ کاتیدا دہلّین دہستی لیّ
 ئەدری و، وہ لہ عہبدیش نزیک دہبیّتہوہ واتہ بہ حہقیقی. وہ دیتہ
 ناو ئاسمانی دونیا. ہہتا یہکیّ لہوانہ گوتی: تہنیا ئەوہ ہہیہ
 نەسەلمیّنراوہ کہ خودا سەرکی ہہبیّ. استغفراللہ. عہللامہی ئیبن
 و لجہوزی حہنبەلی رەددی ئەوانہی داوہتہوہ لہ کتیبہ کہی خۆیدا (دفع
 الشبهة التشبيه) کہ لہو کتیبہدا وتہیہ کی لہ ئەبو عبد اللہ
 تہمیمیہوہ نەقلّ کردووہ کہوا بہ ہہندیّ لہ زانا پاشینہ
 حہنبەلیہکانی گوت: "بہراستی ئەو مەزہبہ عہیبدارو ئابرووی
 بردراوہ بہ عہیبداریہ کی وہا کہ تا رۆژی قیامەت ناشۆردریتتہوہ".
 مہبہستی ناشیرین بوونی مەزہبہبی حہنبەلیہ. راستی فہرمووہ. جا
 ہہتا گہیشتہ سەردەمی شیخ ئیبن و تہمیہ بہرہجمەت بیّ ئەو ہہلّسا
 ئیجتیہادیکی نویی ہینا گۆریّ ہەر لہسەر مەزہبہبی کہپرّامی
 موشہبیبہوہ موجہسسیمہکان کہ پیی وایہ: ہەموو ئەو ئایہتانہی کہ
 لہ بارہی دابەزین و دہست و قاچ و روخسارو لہسەر عہرش و

نەقلئیتی و جسمیەت و ئەوەکانی تر که بەزاهیری لە قورپان و
فەرموودەدا ھاتوو ھەمووی بە سیفاتی خودا دانا بەلام گشتی
لەخۆی بوەشیئەو و اتە: دەست و قاچی ھەییە لەخۆی بوەشیئەو، وە
خودا لە عەرپشەو شەوانیش دادەبەزئیتە ئاسمانی دونیا، قسەى خودا
دەنگ و پیتە گشت ئەمانەش لەخۆی بوەشیئەو و اتە: دەستی من
لەخۆم دەوشیئەو دەستی فیلیک لەخۆی دەوشیئەو ئەوانەش
حەقیقین بۆ خودا و لەخۆی دەوشیئەو. وە مەجازو تەئویلیش نیە
ئەوانەى که تەئویلیشیان کردوو پێیان گوتوو موعەططیلئو
جەھمیە و اتە: ئەوانەیان بە ئیمەى ئەشاعیرەو ماتۆریدیەکان
گوتوو، که ئەمەش بوختانیکەو ھیچ ئەساسیکی زانستی لەسەر
نیە، وە ئەو ئیجتیھادەى ئەویش کردوو یەتی لەخۆی بوەشیئەو یەک
بەلگەى سەلەفى صالحى لەسەر نیە بەلکوو ئیجتیھادیکی خۆیەتى
بۆ سەرخستنى مەزھەبەکەى، وە مەزھەبەکیان نزیکەکی ھەییە
لەگەل سەمەنیەکان چونکە وەک لە پرسیارەکاندا رۆونە کەوا لای
ئەوان خودا جەستەییەو بەرھەستە بە پێنچ ھەستەکان، بەس ئەوہى
شیخ ئیبن و تەیمیە ھەمان شتە بەس دەلئى لەخۆی بوەشیئەو
تاوہکوو کەس پێى نەلئى وەرە تۆ خوات پیکچوواندوو بە مەخلووق.
لە ھەمووش عەجیبتر ئەلئى ئەمە عەقیدەى پێغەمبەر و ھاوہلان و

زۆرئىكىش لى بىرىارە ھاوچەرخەكان بۆى چوونە ئەوانەى
كەوا كارىگەرن بە فەلسەفەكانى رۆژئاوا.

سەلەفە (سبحانك هذا بهاتن عظيم)، جا بەدرئىزابى مئىژو ئەھلى
سوننە كە ئەشعەرى و ماتئورىدىەكانن رەددى ئەو فىرقانەيان
داۋەتەۋە بە بەلگەى عەقلى و نەقلى كە ناتوانن خۇيان لەبەر
رئابگرن، ۋە ئەۋەى ئىستاكەش لەسەر ئەو پەپرەۋەى شىخ ئىبن و
تەمىمە ۋە ئىبن و قەىم ئەروا ھەرچى برا سەلەفى و ۋەھابىەكان و
خەلكانئىكى تىرىش ھەىە لەسەر ئەم عەقىدە تەجسىم و تەشبىھەىە،
ئىبن و لىجەزى لەو كئىبەىدا ئەھلى سوننەى سەرخستوۋە تاۋەكوو
رەددى ئەو جۆرە گومراىيانە بداتەۋە كە خودا ئەشوبھىئەن بە عەبد،
ۋە كۆمەلە شتئىكىشيان لە ئىمامى ئەجمەدەۋە رىۋايەتكرد كە
ئىمامى ئەجمەد لىيان بەرىەۋ خودى ئىمامى ئەجمەدو ئىمامى
بوخارى و چەندىن كەس لە ئەھلى سەلەف تەئۋىلى قورئان و
فەرموودەيان كرددوۋە بەبەلگە كە لىرەدا بوارى ئەۋە نىە بىخەىنە
بەردەست. لە كۆتائىش جەھم كوژرا بەدەستى يەكى لى سولتانهكان.
بۆ مەسەلەى سەمەنىەكان بىروانە: (سمنية - وىكىبىدىا موسوعة
الحرّة). ۋەرگىپ

زانسته‌کانی زمان:

زانسته‌کانی زمان، نه‌حو و به‌لاغه‌و غه‌یری
ئه‌وانه‌ش له‌ بنه‌ماکانی زمانه‌کان له‌ خو ده‌گری، وه
ئه‌توانین باسی هه‌ندی رووی پشت به‌ستنی ئه‌و
زانستانه‌ بکه‌ین له‌سه‌ر تووژینه‌وه‌کانی زانستی که‌لام.

یه‌که‌م: تووژینه‌وه‌ له‌ بنه‌ماکانی زمانه‌کان ئایا
هه‌موویان دانراوه‌ له‌ لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه‌ یاخود
زاراوه‌یی و اصطلاحیه‌ له‌ لای مرۆقه، ئه‌مه‌ش به‌ پشت
به‌ستن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا زانستی ته‌وحید ئه‌یلێ و
ئیه‌قراوی له‌سه‌ر ده‌کات، چونکه‌ خوی گه‌وره‌وه‌
به‌دیه‌ینه‌ری مرۆقه، که‌ زاتیکه‌ گه‌وره‌مان ئاده‌می فیه‌ره‌
هه‌موو ناوه‌کان کرد، هه‌ر بۆیه‌ش زۆربه‌ی له‌ ئوصولی

و زاناو موفه سسیره کان مهیلیان بۆ ئەوه چووه کهوا
بنه‌په‌ته‌ی زمانه‌کان (یان یه‌ک زمان یانیش زیاتر) ئەوه
له دانانی خوای گه‌وره بووه، پاشان مه‌حال نه‌کراوه و
رێگریشی لی نه‌کراوه تاوه‌کوو هه‌ندی زمان دروست
ببی و لییانه‌وه لق و په‌ل بده‌ن له‌وه‌ی که خوای گه‌وره
ئاده‌می لی فی‌ر کردووه.

دووه‌م: په‌یه‌ندی نیوان له‌فزو مانا. زۆرینه‌ی
زاناکانی که‌لام گوتویانه: په‌یه‌ندی له‌فزو مانا
بی‌گومان دانراوه، وه ئەوه له‌فزیه که مانا دروست
بکات، به‌ل‌کوو پیویسته جو‌ریک له‌ زاراوه پیشی
که‌وتوو‌بی له‌سه‌ر دانانی ئەو له‌فزه بۆ ئەو مانایه،
پاشان گه‌راون له‌ چیه‌ته‌ی په‌یه‌ندی نیوان له‌فزو مانا،
جا راجیایی له‌ وته‌کانیان هه‌یه به‌جو‌ری بۆ‌چوونه‌کانیان

زیاد له سهر پینچ نه زهریه کوکراونه ته وه، یه کی له وانه
نه زهریه ی هه نارده یی دانایتیه.

سییه م: په یوه ندی نیوان زمان و فیکردا، گومانی
تیدا نیه مرؤف له و پرووه وه که مرؤفه، له هه مان
کاتیشدا ناتقه (واته: ژیربیژه) به لام تایا نوتق پی
قسه کردنه له زماندا، به جوړی یه کی نابیتته مرؤف
مه گهر ئیلا فیری زمان بی یانیش ته له ففوز بکاتن به
زمانیک.

گومانی تیدا نیه له ویدا په یوه ندیه کی چه سپاو هه یه
له نیوان زمان و فیکردا، به لام ته و ته یه ی که ئه لی:
فیکر نیه ئیلا به زمانه وه نه بی، ته وه پشکی نه بووه
له وه رگرتنیکی ته واو له نیوان زاناکانی که لامدا، وه

ههتا له نیوان زاناکانی ئوصول فیهیشتدا، بهلکوو
 فیکر پیش زمان کهوتوو، وه پهیوهندیشت ناوهستییت
 لهسه زمان، پاشان ئینکاری چهندییتی ئیفادهی
 زمانیان بو فیکر نهکردوو له دوای ئەمهوه، بهلام
 ئەوان گوتویان: ئەمه ناگهپریتتهوه بو خودی ئەو
 پهیوهندییهی نیوان فیکرو زمان، بهلام ئەوهش
 ئەگهپریتتهوه بو کهم تهرخه می زیهنی مروّف له
 ئاماده کردنی مانایانیك به یه کجاری و به یهك دهغه
 ئەمهش بههوی وههم کردن له خهیا لکه رهوه یاخود
 وههمکه رهوه،^{٤٠} پاشان تییبینیه کهی تهواو ئەبی له

^{٤٠} سهید شریفی جورجانی ئەفهرمووی: "ههسته کانی ژووردهوه
 پینجن: ههستی هاوبهش، که هیژیکه وینهی جوژنی ههستکراو
 ئەنیژی به پینچ ههسته دیاره که. وه خهیا ل: ئەمهش هیژیکه بو
 پاراستنی وینه کراو له ههستی هاوبهشدا وهکوو گهرمی. وههم:

لايهن عهقلهوه، جا هەر کاتی تیبینی وینهیه کی له فزی بکات ئەوه ماناکهی ئاماده ئەکات ئەوهی که بۆی دانراوه، لهوهوه ئەبیتته کۆبوونهوهی شیوه له فزیه کان له وه همدا وهک به دیلیک یا خود وهک نزیک خراوهیه که بۆ ئاماده کردنی ماناکان به یهک ده فعه، ئەم ئاماده کردنهش مه رجیکی زه روریه له فیکردا.

به لکوو زانا ئەشعه ریه کان فرمانیکی تریان له دوای ئەمه وه سه لماندووه، که گوتویانه: بیگومان که لام به ته نیا به زمانه کان و پیتته کان و ده نگه کان نیه، به لکوو

ئهمهش هیژیکه به هۆیه وه په ی به ماناکان ئەبردێ وه کوو هاوړیه تیم وه دوژمنایه تیم بۆ عه مر. وه پارێزه ری ته سه رپروفکه ر، واته: خه یالکه ره وه، ئەوهش هیژیکه ته سه رپروف ئەکات له وینهو ماناکان به هۆی پیکه ینان و راپه راندن". (التعريفات)(ل ۹۹) باب الحاو - فصل الیاو - الخواس الباگنه خمس. وه رگیژ

که لامیکی نه فسیش ههیه که له دواوهی پیتهکان و
 دهنگهکانه،^{٤١} وه ئه وه که لامهش عهینی ئه و زانسته نیه
 وه عهینی شیوه له فزییه پارێزراوهکان نیه که له وههم
 و زاکیره دایه. ئه مهش جی باسیکه به تیروانیی
 پیویسته دپراسه بکریت و گرینگی پی بدری له و
 سهرده مه دا.

^{٤١} مه بهستیان که لامی نه فسی خوی گه ورهیه، که که لامیکی
 نه زهلی و ئه به دی و قه دیمه به زاتی خوا، بی دهنگ و پیته چونکه
 دهنگ و پیت سیفاتی مروژف و بوونه وهرن و له دهم ده رچن و
 پیویستیان به ههواو لیوو زمان و نۆت و ژێ دهنگیهکان ههیه خواش
 ئه فه رمووی: (لیس کمثله شیء وهو السميع البصیر) واته: هیچ
 شتیئک وه کوو خودا نیه واته: هاوتای نیه له زاتی له سیفاتی له
 هه موو شتیئک، وه له گه ل ئه وهش ئه بیستی و ئه بیستی. چونیه تی بیستن
 و بینینه که ی نازانین خودا خوی ئه یزانی. وه له شه رحی قه و اعیدی
 عه قانییدی ئیمامی غه زالی و نه سه فی و ته حاوی و قوشه یریدا باسمان
 لیوه کردووه. وه رگیتر

چوارهم: جياوازی نيوان ليوه فامکراو له گهل
 راستيټي: جياوازی نيوانيان ئهويه راستيټي
 مهوجووديټکي دهړهکيه که ناکري له فزيټکي به به را
 بکري له پروي ماناکه يه وه، به لام سه بارهت به ليوه فام
 کراو ئه وه ماناي ليوه فام کراوه که يه له له فزه که دا له
 کاتي گوتنيدا. وه فره يي راستيټيه کان ناچار يټي فره يي
 ليوه فامکراوه کان ناکهن ههروه کوو ئه مه پروونه، وه
 زوريټکيش له زمانه وانیه نووسه ره کان گوماني وه هميک
 له و دووانه ئه کهن ئه مهش به داناني ههندي ئه لغاز بو
 زياتر له مانايه ک، وه به لگهش ئه هيټنه وه به پيټي
 گوتنه که يي و به به رد اکر دنه که ي به سه ر راستيټيه
 جياوازه کان، وا گومانيان بر دووه که وا هه موو
 راستيټيه ک مانايه کي سه ر به خو ته شكيل ته کات بو

له فزیک. وه بی ئاگاشبوونه له وهی کهوا ئەصل له
داناندا ئەبی بۆ هه موو له فزیک یهک مانا هه بی به
تهنیا، وه ئەصلیش وایه زۆر نه کردنی ماناکانه بۆ
تهنیا له فزیک، له بهرته وهی ته گهر ته وه زۆر بی دژایه تی
ته وه ته کات که زمان دایناوه له بهر ته، که به بیان و
که یانندن و روونکردنه وه یه، ئیتر جیگه ی ته وه
خولاسیه ته وه گو مان بردنه ته گریتته وه.

ته م بابه تهش ته گهریتته وه لای تی پرامان به جو ری که
ئایا دانان له بنه رته دا بۆ مانایه یا خود بۆ راستی تی
ده ره کیه. ته مهش گو مانی تی دا نیه جی با سی که له وه
په ری سوود دایه که زۆر ی که له بابه ته کان له زانستی
زمان و مانای ته لفازه کان و ته فسیری له سه ر جیا
ته بیته وه. جا به راستی زیاتر له زانایه کی لی کۆ له رو

نه حوی و ورد کاری کارامه ئاگاداری ئەمه بوونه یه کی
له وانه خاوهنی کتیبی (معجم مقایس اللغویة) که
ئەحمەدی کورپی فارسە. وه لەسەر ئەم شیوازه زۆریک له
موفهسسیران و زامانه وانیه کان رۆیشتن (رەحمەتی
خوایان لی بی).

پینجەم: گومانی تیدا نیه کهوا زانا زۆر لیزانه کان
ئەوانه که داهینانیان کرد له زانسته کانی رەوانیژی،
وه بونیادی بنه ماکانیشیان بۆی کرد ئەمانه له
موتە که لیمینه کان بوون، جا هەندی لهو زانایانه بۆ
نمونه: جاحظ و خەتتابی و ئیمام عبد القاهری
جورجانی، وه زۆریکیش له توێژەرە هاوچەر خه کان
تیببینی ئەوه له جورجانی ئەکەن کهوا که سیکی نه حوی
گەوه ره بووه، وه تیببینی ئەوه یان لی نه کردوو ه کهوا

زۆر بهی بینا کردنه کانی بۆ بنه ماکانی نه زه ریهی نه نظم
 که تیایدا پشتی بهستوو به مانا فامکراوه
 که لامیه کان، به لکوو زۆر بهی نهو زاراوانه شی که
 به کاری هیئاوه له کتیبه کهیدا نهوه ههر له بنه ره تدا
 که لامیه. ههر بویه ش ئیمه نه بینین نه وانهی که
 گرینگیان به نه زه ریهی ئی عجازدا نه وانهی که له بهر نهو
 گوتیان: به هوئی نه زمه وه^{٤٢}، نهوه له موته که لیمینه کان

^{٤٢} النظم: بریتیه له دهسته واژانیك که موصحه فه کانی له سه ر گرت
 نه بیته وه له پرووی صیغه و زمانه وه، نه وه ش به ئیعتیباری
 وه صفه کهی چوار به شه: تاییهت و گشتی و هاوبه ش و ته ئویلکراوه،
 وه پرووی سنووردار کردنه که ش نه گهر له فز بۆ یه ک مانا دانرا نهوه
 تاییهت، یا خود بۆ زیاتر نه گهر هه مووی گرتوه نهوه گشتیه، نه گینا
 هاوبه شه نه گهر یه کی له مانا کانی په سند نه کری، وه نه گهر په سند
 کرا نهوه ته ئویلکراوه (واته: مانایه کی تری بۆ خواستراوه)، وه
 له فزیش نه گهر مه به سته کهی لییه وه ده رکه وت نهوه پیی ده گو تری

بوون که برپایان وایه ئیعجازی قورپان بیگومان له
ره وانبیژییه که یی و نه زمه که یه وه تی. وه ئه وه ش ئیهمال
ناکه یین که وا بلین نه زه رییا ته کانی تر بو ئیعجاز وه کوو
نه زه رییه ی ئیعجازی پوخت که شیخ نه ززار گوتویه تی
ههروه کوو لیوه ی نه قل کراوه، وه ئیمامی جوهدینیش
ئه وه ی گوتوو له کتیبه که ی (النَّظَامِيَّة) نه گهرچی
به روویه کدا جیاوازه له وه ی که نه ززام گوتوو یه تی له

زاهیره دیاره سه بارهت بهو. پاشان ئه گهر پروونکردنه وه که ی زیادی
کرد به جوړی ئه گهر که لامه که سیاقی بو کرابوو ئه وه پیی ئه گوتری
دهق، پاشان ئه گهر پروونکردنه وه که ی زیاتر بو ههتا بابی تهئویل و
تایبه تکردنیش کهوت ئه وه پیی ئه گوتری رافه کراو، پاشان ئه گهر
پروونکردنه وه که ی زیاتر بو ههتا بابی ئیحتیمالی نه سخ بوونه وه
کهوت ئه وه پیی ئه گوتری موحکم (واته: زور ته واو و توکمه و
پتهو). بروانه: (التعريفات) (ل ۲۳۵) باب النون - فصل الظاء.

وه رگیتر

ههندی لایه نه وه، به لام ئەصله که یان پشتی به ستووه
له سه ر بنه مایانیکی که لامی دیارو پروون.

شه شه م: سه باره ت به زانستی نه حویش هیچ
که سیك ئینکاری کاریگه ربوونی به زانستی که لام
نه کردووه، وه ریگای توپژینه وهی که لامیش زور
پیشکه وتووه، جا زوریك له نه حوزانه کان توپژینه وه یان
ئه کرد له زانستی نه حوو له سه ر ریگای
موته که لیمینه کان، وه زورینه ی نه حوزانه به صریه کان
له سه ر ئەم ریگه یه بوون، وه نه زه رییه ی هوکاره کان
یه کیکه له گرینگترین شاهیده کان له سه ر ئەو جی
دهسته گه وره یه.

حه و ته م: نه حووزانه كان به راستی پيداگر بوون له سه ر
نزیک کردنه وهی نیوان ریگای دانانی که لام و
ریکخستنه که ی له گه ل جیهانی دهره کی، نه وه بوو سی
به شیان دانا بو که لام له ناو و کارو پیت (تیس م و فیعل
و حه ر ف) سه باره ت به تیروانینیان له بینینی جیهان،
به جو ری که وا پیکه یی تراوه له ته نوچکانی کی وه صفکراو
به سیفه تانی ک که کارانی کی دیاریکراوی لیانه وه
دهرئه چی یا خود کارانی کی دیاریکراو پیانه وه وه ستاو
و راگیر نه بن، وه په یوه ندیه کیش هه یه نیوان نه و
ته نوچکانه ^{۴۳} نه به ستیته وه به یه کتریه وه هه ندی کیان به

^{۴۳} جه وه ر: ماهیه ت و چیه تیه که کاتی که دهرئه که وی له
(ته عیانه کان) نه وانیه کی که راگیر و وه ستاون به زاتی خو یان، نه ک له
دانراودا، نه مهش سنووردارکراوه له پینجان: هه یولی (واته:
ته نوچکه کی ورد گه ردو گه ردیله و له وانیش بچو کتر، کاتی خو ی به و

گەردو تۆزو خۆلە وردانەیان ئەگوت کە کاتى خۆر لە پەنجەرەپەکی
 ئەدا ئەو گەردە بچوکانەى لى بەدیار ئەکەوى، وە شیوەو، جەستەو،
 نەفس و، عەقل، لەبەرئەوێ یان بە تەنیان یانیش بە تەنیا نین، جا
 ئەوێ یەکەم: یان پەییوەندی بە جەستەو ئەبى بە پەییوەندیەکی
 مشورخۆریتی و راپەراند یاخود پەییوەندی ناکات، یەکەم: عەقل،
 دووهم: نەفس، وە دووهمیشان لە دابەشکردنەکە: ئەوێش ئەبى بە
 تەنیا ئەبى جا یان پیکهینراو ئەبى یانیش نا، یەکەم: یان جەستە،
 دووهمیش: یان حالە یانیش شوینە. یەکەم: شیوەپە، دووهمیش:
 هەییولە، وە بەو حەقیقەتە جەوھەرەپە گوتراوە لە زاراوەی پیاوانی
 خوا بە نەفسی رەجمانی، وە هەییولی گشتی، وە ئەوێشی لیبەو
 دیاری ئەکری ئەو بووئە هەبوویەك لەو هەبوانە بە وشەکانی
 خواپەتی. خوی گەورە ئەفەرمووی: (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ
 رَبِّي لَفِيدَ الْبَحْرِ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَعَلْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا) الكهف:
 ۱۰۹. واتە: تۆ ئەم پینغەمبەر پینان بلی: ئەگەر دەریا مەرەکەب
 بى بۆ نوسینی وشەکانی خوی گەورە ئەو دەریا تەواو ئەبى پین
 ئەوێ وشەکانی خوی گەورەم تەواو ببن، هەرچەند ئەوێندەى ئەو
 دەریایەو دەریای تریش بەینین بۆ یارمەتیدانی چونکە زانست و
 زانیاری خودا سنووری نیە. وە بزانه جەوھەر دابەش ئەبیت بۆ

هەندىكى تريان، وە پەيوەندىيەكى تىرىش ھەيە نىۋان
تەنۈچكەكان و لا بە لا راگىراو ە بە تەنۈچكەكان

بەسىتتىكى پرووحانى وەكوو عەقلەكان و نەفسە تەنياكان. وە
بەسىتتىكى جەستەيى وەكوو توخمەكان، وە بۇ پىكھىنراو لە عەقلدا
بى لەدەرەكى وەكوو چىەتى جەوھەرئىتتە پىكھىنراوكان لە جنس و
فەصل. وە بۇ پىكھىنراو لە ھەردووكياندا وەكوو سى پەيدا بوو دەكە.
(سەبارەت بە جنس و فەصل بۇ نمونە: گشتىتەت جنسەو ھەموو
گشتىتەتەكان لە خو ئەگرى، جنسى نزيكمان ھەيە وەكوو گياندارىتتى
بۇ ئىنسان، وە جنسى دووريشمان ھەيە وەكوو جەستەيەكى نامى
(غىر جامد) بۇ ئىنسان. فەصلئىش: گشتىتە لەسەر شتىكا
ھەلئەگىرى لە وەلامى ھەر شتىكا ئەو لە جەوھەرئىتتى خویدا وەكوو
ژىرىبىژىتتى و ھەستىارىتتى. وە فەصلى راگىرىش: ئاماژەيە بە بەشىك
كە لەناو دەوى چىەتتە، وەكوو ژىرىبىژىتتەت كە لەناو دەوى چىەتتى
ئىنساندايەو وە راگىرە بۇ، چونكە بەبى وجود بۇ ئىنسان نىە لە
دەرەو دەو زىھندا). (التعريفات) (ل ۸۵-۸۶-۱۶۷) الفصل - الجنس -
المجوهر. وەرگىر

ئەبەستىتتەۋە بە لاپەلاكان ھەندىكىيان بە ھەندىكى
تريان.

ئەمە ئەۋ بنەرەتى كەلامەيە بۆ ئەۋ ناۋاوانەي كە
نیشانەيە لەسەر زاتەكان، ۋە ھەندىكىشيان ۋەرگىراون
لە تىببىنى كوردنەكانى زات ۋەصفكردنى حالەكەي بە
سيفاتىك، ياخود راگىربوونى لاپەلاكان بەۋەۋە، ۋە
كارانىكىش ھەن ناكرى پوۋبەدن ئىللا لە بىكەرىكەۋە
نەبى، ئەمەش ئەۋ بنەرەتەيە كە بەھۆيەۋە نەھويەكان
بۆ كاريك بىكەرىكىيان داناۋە، لەبەر مەھالىتى كار
بەبى بىكەر، ۋە پىتەكانىش كە بەيەك بەستنەۋەي يەكن
لەۋەي كە رابوورد.

ئيتر له ووهه پهدابوو ئه وهى كه ناونا به نه زهريه
وجودى پيتى له بهرامبهر وجودى راسته قينه
دهره كى، كه يارمه تى ليوه وه رگرتوه بو
پروونكردنه وهى هه ندى نه زهرياتى كه لامى ياخود
فهلسه فى وه كوو نه زهريه يه كبوونى وجود ياخود
نمونه گه رايبى دانراويتى ره ها.

ليڤه دا بوارى پروونكردنه وهى هه موو لايه نه كانى
په يوه ندى و پشت به ستنى هه موو زانسته كانى ترمان
نيه له سه ر زانستى كه لام وه ليشيانه وه وه ريبگرين، وه
سووده كانيشيان بجهينه به رده ست.

بويه هه و لده دهين كه لام پوخت كهينه وه بو
پروونكردنه وهى جى ده ستى زانستى كه لام له زانسته كان

و مه عاریفه کانی تردا، ئەلین: ته فسیری قورپانی
پیروژو لایه نیکیش له زانستی فهرمووده به تاییه تی
ئوهی که په یوه ندی به شیکاری فهرمووده کانه وه ههیه
به وه هه ژمار کراون که وا به شیکن له زانستی که لام، جا
ههروهک چۆن که لام پشت به قورپان ئەبهستی سودیشی
بۆ ته فسیرکردنی ههیه، ئیتر به و جوړه ئه وه
په یوه ندیه کی ئالوگۆریه له نیوان زانستی که لام و
تیکرای زانسته کانی تر وه کوو زانستی ئەخلاق، چونکه
زانستی که لام تیکۆشان و ههول و ماندووبوونیک
مه نهه جکراوه بۆ ته فسیرکردنی بابه ته پیشنیار
کراوه کان له دهقه دینیه کاندا. وه گومانیشی تیدا نیه
دهقه دینیه کانیش قورپان و سونه تن.

به لّام ئه خلاق و فيقه، ههردووکیان دوو زانستن
 گرینگی به وه ئه دهن که وا چ کاری کردنی واجب و واجب
 نیه له دهره وه و ناوه وه دا له پروانگهی دینه وه، ئه کری
 بگوتری زانستی که لام پیوستی به ههردووکیان ههیه و
 ئه وانیش پیوستیان به و ههیه، وه گومانیشی تیدا نیه
 فيقه له زانسته ئیسلامیه کان ئه وه به دیلی زۆریک له
 زانسته ناسراوه کانی لای غهیری ئیمهیه له میله ته کانی
 تر دا به ناوانیکی تر، وه کوو ئه خلاق، سیاسهت،
 کارگیپی مال، په یوه ندیه نیو ده و له تیه کان، هه موو ئه و
 جی باسانه و غهیری ئه وانه ش به شانیکن یا خود جی
 باسیکن به پیناسه ی ئیسلامی بو زانستی فيقه.
 ئه وه شمان زانی په یوه ندی نیوان فيقهو که لام چیه.

هەندی له بابەتە تووژراوەکان هەیه له زانستی کەلامدا
کە لای غەیری ئەو ناتووژریتەوه له زانستەکانی تردا.

له گەڵ ئیزافەکردنی ئەو بابەتەکانی پیشووتردا کە
ئاماژەمان پێدا ئەوانەیی کەوا زانستی کەلام
تووژینهوهیان له بارهوه ئەکات ئەوه زانستەکانی تریش
سوودی لێ ئەبینن، چونکە لهویدا بابەتانی کە هەن له
زانستیکی تری غەیری زانستی کەلام ناتووژریتەوه، وه
کەسی ژیتەل و عاقلیش گومانی له گرینگیهتی ئەوه
نیه بو جی باسانی ک له زاتی خویدا.

لهوانه

یه کەم: وجودی خوی گهوره، وه یه کتاییه کەیی، وه
ناسینی سیفاتە کەیی، وه ئەوهیش کە له سەر ئەوه رێک

ئەخرى له دەره نجامه کرداربه زۆره کان که
ناشاردریته وه.

دووه م: مونا قه شه کردنی فیکره کان و فلهسه فه کانی
تر ئەوانه ی که پێچه وانه ی دینی ئیسلامن، ئەمه ش
دابەش ئەبێ بۆ دوو به شان، زانینی مونا قه شه کردنی
دینه ئاسمانیه کانی تر، وه ناوه که شی به ئاسمانی
له بهر ئەوه ی بهو ئیعتیباره ی که وا بنه رت و
سه رچاوه که یه تی، نه ک بهو ئیعتیباره ی ئەوه ی ئیستاکه
له سه ری هه تی. به شی دووه م ییش زانینی مونا قه شه کردنی
فیکره کان و فلهسه فه کانی تر ئەوانه ی که وا هه له ی نجر او
داهینانراون له لایه ن مرۆقه کانه وه، وه کوو فلهسه فه ی
عه لمانیه ت و ماده ده گه رایبی و وه زعیه کان به هه موو
جوړه جیاوازه کانی هه وه. بۆیه هیچ زانستی ک نیه که

شایهن بیّ توئیژینه وهه گه رانی تیدا بکریّ بوّ تهو جیّ و
باسانه ئیلا زانستی که لام نه بیّ.

ئا لیروه مه ترسی توئیژینه وه له نزیکخستنه وهی
نیوان ئاینه کان ده رئه که ویّ، جا ته گهر نزیکخستنه وه
مه رجداریّ به ئیعتیباری دینی ئیسلامی ته وه له
هه مان پله دایه سه بارهت به ئاینه کانی تریش (واته:
لای دینه کانی تریش مه رج و سنووری خویان هه یه له
نزیک بوونه وه له دینی ئیسلام، وه ئیعتیپراف به دینی
ئیسلامیش ناکهن)، بویه له ویدا قه ده غه کراویک هه یه،
ته گینا له گه لّ ئیعتیباری له پیشتیّتی ئیسلام و
حه قدریه ته که ی ته وه هیچ ریگریه ک نیه له بینا کردنی
هاوکاری و نزیکخستنه وه له سه ر تهو په پیره وهی که له
پاشان باسی لیوه ته که یین. وه ته م کارهش پیویسته به

به چاود پیره وه بکری و توند بکری له سهری ئه مهش له
رپی زانستی که لامه وه له سهر بابه تی نزیک خستنه وه ی
نیوان ئاینه کان (واته: ئه وه ی ئه و کاره ئه کات ئه بی
شاره زاییه کی ته واوی له زانستی که لامدا هه بی
تا وه کوو نه که وپته ناو هه له و کوفریات به خو شی
ئاگادار نه بی)^{٤٤}

سییه م: وه گومانی تیدا نیه زانستی که لام
زانستی کی شایه نه به تو یژینه وه ی نا کوکیه کان له نیوان
فیرقه ئیسلامیه کاندای وه هه ولدان بو زانی نی که سی
پی کا که و که ر تیا یاندا له هه له کار، یا خود زیاتر پی کا وتر
له چاو غهیری خو ی. وه مونا قه شه کردن له نیوان

^{٤٤} روونکردنه وه ی وه رگی ره .

موسلمانه کان له کاروباری دین داواکراوه شه‌رعه‌ن، به پیچه‌وانه‌ی هه‌ندی له‌و که‌سانه‌ی که بر‌ویان وایه نه‌و زانسته‌ه‌رامکراوه، وه گومانیشی تیدا نیه خیلاف واقعیه (واته: ناتوانی خوئی لی بدزیه‌وه)، جا لابر‌دنی خیلاف یاخود هه‌ولدان بو ته‌وه ئیلا به که‌لام و مونا‌قه‌شه‌یه‌کی چاک ته‌بی. بو‌یه که‌لام و قسه‌کردن له کاروباره دینیه بنه‌ره‌تیه‌که‌یه، که له عورفی ئیمه‌دا ناسراوه به عه‌قائیدی، بی‌گومان ته‌وه‌ش داواکراوه.

وه ئیهمال کردنی خیلافات یاخود هه‌ولدان بو له بیر بردنه‌وه و خو بی تاگایی کردن لئی ناکری ته‌وه به‌دیلیک بی له‌بری هه‌ولدان بو گه‌یشتن به نزیکتر له‌ه‌ق یاخود له پی‌کاو تیایدا، جا نه‌بوونی توانا له گه‌یشتن به کوکبوونیکی گشت‌گیر له نیوان گشت موسلمانان ته‌وه

دروست نیه ناچاری بی گایی بوون بکات له بوونی
خیلافدا. وه بنه ما که لامیه کان به لگهن له سهر ته وهی
که وا خیلاف به دهسته اتوو، وه بیگومان دینی راستی
ئیمهش برپاری ته وهی داوه که وا هاوکاری یه کتر کردن
له نیوان موسلمانان پیویسته و واجبه.

جا ئه م پیشه کیهی خواره وه به دیهی و بی تیرامانه کانن
یه که میان: وجودی خیلاف و بهرده وامیه تی.

دووهمیان: واجبیتهی هاوکاری و کامل کردن له نیوان
موسلمانان.

ئه گهر گوتمان هاوکاری ناکری به ده دست بیت مه گهر
ئیللا به کوکبوونیکی ته واو نه بی له نیوان تیکرای

موسلمانان له سه رووی هه مووشتیك له بیروباوهره
بنه ره تیه کهیی و لق و په له کهیی، ئەمەش ناچاری
مه حالبوونی واجییتی هاوکاری ئەکات، ئەوەش باتل و
پووچه.

وه ئەگەر گویشمان کهوا هاوکاری واجبه، ئەوەش
مه رجدارکراوه به یهك دهنگی، بۆیه له سه رمان
پیویسته خیلاف له بیر بکهین و ههولیی بی ئاگایی بوون
بدری لیی. ئەمەش گومانی تیدا نیه کهوا راست نیه،
له بهر ئەوهی ئیهمالکردنی ئەوه هه بوویه کی تیدایه، وه
بی ئاگایی کردنی ئەو شته شه کهوا ناگری لیی بی ئاگا
بی، هه موو فیرقه یهك گومانی پیکاویتی و حهق
بهویتی ئەبات، ئیتر چۆن داوای لی ئەگری بی ئاگایی
له وهی که بانگه شهی پیکاویتی بو ئەکات تیایدا.

جا ئەمە كېشەكەيە لە زمىنى ئەو پرووانگەوہ.

وہ ليكۆلېنەوہى ئەو كەلامە بيناكرادى كە لەسەر
بنەماكانى كەلامىە داخوازى ھەمووان ئەكات
بەجۆرىك لە تىرامان كە نيوان ئەو دوو پېشەكەيە كۆ
ئەكاتەوہ، جا يەكۆ لەو دووانە لە ھەست و بينىنەوہ
وہرگىراوہ، كە برىتيە لە گەيەنەريكى مەعريفەت،
ئەوہكەي تىرىش لە يەكلاكەرەوہ دىنيەكان وەرگىراوہ.
بۆيە ئيھمالكردنى يەكۆ لەوانە ياخود خۆ بى ئاگا
كردن لىيان ئەوہ راست نيە.

جا لەسەر ئەمە واجبىتى كاركردن لەسەر ھاوكارى
كردن رېك ئەخرى لە كاتى تىبىنى كردنى خىلاف، وە
واجبىتى بيناكردنى كەلامىكى كردارى بۆ ھاوكارى

کردن تیّبینی ئەو دوو ڕووو ئەو دوو حەقیقەتە ی تیّدا
ئەکری. بۆیە پێویستە بینای هاوکاری کردن بکری
لەگەڵ تیّبینی کردنی خیلاف. جا یان لەسەر شتە
خیلاف لەسەرە که بینا ئەکری، یانیش لەسەر
یە کدەنگبۆنە که، وە گومانیشی تیّدا نیە بینا کردن
نابی ئیلا لەسەر یە کدەنگبۆن نەبی، وە دووەمیش
بینا کردنی کاروکردهوی واجب بە دەست هینانە که ی
لەسەر ئەو ئەندازە یە که یە کدەنگبۆنی لەسەر
بە دەستەتووە لە نیوان موسلمانان لەگەڵ نەبوونی
ئیهمال کردن یە تاییه تمەندیش لە فیرقە
ئیسلامیەکان و بەردهوامی موناقلە شە کردنیش لە
نیوانیان بە چاکترین شیواز.

چوارهم: هه ندى كهس هه ن سه يري و جودى خيلافاتى
 نيوان موسلمانان ته كه ن له سه ر نه وهى كه وا
 مه ترسيه كى ره شداره، وه پيويستيشه ره تى خيلافات
 بكرى به ره هايى، وه ته مه زيانيكه بهر نوممت
 ته كه وي و به هيلاكى ته بات. به لام تيمه له لايه كى
 تره وه ته ليين بيگومان و جودى خيلافه بايه خيپدراوه كان
 له نيوان فيرقه گه وره كاندا، له گهل نه وهش بونيشى له
 لايه كى تره وه هه ندى له به دى و خراپه بيه كانى له سه ر
 ريك ته خرى تيللا ته وه نه بى زور بهى به رژه وه نديه كانى
 ترى له سه ر ريك ته خرى، كه گرینگترينيان به رده وامى
 تيرامان به رده وامي تي ليكولينه وه و تويزينه وه يه له و
 بنه مايانه. وه هه روه ها و جودى مونافه سه كاريشى
 له سه ر ريك ته خرى له ره ددانه وهى ته و نه ياره

دهرچوانه لهسه ر دین، ئیتر هر یه که له روانگهی
خۆیهوه، ههروه کوو ئیمامی غه زالی فهرموویه تی له
کاتی موناقه شه کردنی له گه له فیهله سوفه کان (من به
زمانی ته شعهریه کان به ته نیا گوftar له گه له ئیوه ناکه م
به لکوو به زمانی تی کرای فیرقه ئیسلامیه کان ئه یکه م،
که هه موویان کوو ته بنه وه له سه رتان).

ئىحتىاجبوون بە نوپکردنەوہى زانستى كەلام

بىگومان زۆرىك لە زاناكانى ئەو سەردەمە قسەيان
كردووہ لە بارەى زەرپۆرتى نوپکردنەوہى زانستى كەلام
لەسەر دوو شىوازان

يەكەم: نوپکردنەوہ لە مەنھەجەكانى، وە خستنه
پالى ئەو شتەش كە ئەكرى بخرىتە پالى، ئەگەرچى ئەو
بوارە لە روانگەى منەوہ سنوردارە بە تىبىنى كردنى
ئەو شتانەى كەوا زانا پيشينه كانمان پيشكەشيان
كردووہ.

دووەم: نوپکردنەوہ بە خستنه پالى بابەتانيكى نوپ
زۆر پيوستى بە چارەسەر كردن و پيشكەش كردنى
حەلى گونجاو ھەيە بوى، وە زانستىكيش نيه بە

مونا قه شه کردنی شایه نتر بی له زانستی که لام ئەمهش
به تیبینی کردنی پیناسه که ی پیشووی.

وه لهو بابەتانه:

بابەتی ئازادی و ئیسلام. له سهەر ئاستی
کارو کرده وه کان و ئاستی بیر کردنه وه.

بابەتی ئیسلام و دادو یه کسانی، وه توێژینه وه له
تیگه یشتنی دادو یه کسانی که چیه.

بابەتی مافی مرۆف و په یوهندی نیوان دین و مافه
سروشتییه کان بو مرۆف، وه له کوپوه بایه خ به شتیك
ئه درى كه وا حهق و مافه بو مرۆف، وه به چ
تیگه یشتنیك بایه خ ئه درى كه وا حهقه بو.

ئەو بابەتانەى كە پەيوەندىيان بە ئافرەتەوہ ھەيە، وە
ئايا داواكراو يەكسانىيە ياخود دادپەرورەريە، وە لەسەر
چ شتيك دادپەرورەرى بونيات ئەنرى.

موناقلەشەكردنى زۆريك لە جى باسە فەلسەفى و
زانستى ھاوچەرخ كە وا ئەكات بىتتە ھۆكارى
كىشەكان بۆيە پىويستە بزائرين: وەكوو نەزەرەيەى
رپژەيى كات و شوين، وە ئايا رابووردوو ئىستا
مەوجوودە، وە ئايا كات ھەر ھەبووہ و شوينيش
سنوورى بۆ نيە، ياخود كات و شوين دوو شتن
سنووردارن.

وہ بەھەمان شپوہ پىويستە موناقلەشەى بابەتانىكى
تر بكرىت لە پرووى پەيوەندى بەشەكانى جىھان

هه نديکيان به هه نديکيان که ئايا په يوه نديه کې هۆکارو
به هۆکراو یتيه يا خود له سهر شيوازيکي تره که ريک
ته که وي له گه ل عه قیده و بنه ماکانی ته وحید.

وه هه روها که سی گومانبريش با گومانی ته وه
نهبات به دلنيايي هه که وا هي نانی ته و بابه تانه بو نیو
زانستی که لام شتیکی نامويه، يا خود ته وه گورينه و
خستنه پالیکه که پیشینه کان ئاگاداری نه بوونه و لایان
نه کردو وه ته وه به لایا، له بهرته وه ی ئیمه ته لیين ته مه
هه مان مهنه جی زانستی که لامه، هه ر بویشه
زاناکانی پیشینه کانمان بابه تانیکیان خسته نیويه وه
وه کوو مه سح کردن له سهر خوف و ئیمامت له گه ل
ته وه ش هه ردو وکیان له بابه تانیکی فهرعین، تییینی
لایه نی بیرو با وه ریان له وه کرد بوو.

وه چند ههنگاویکیش نراوه لهو سهردهمه‌دا بۆ
نوێکردنه‌وه له زانستی کهلام لیڤه‌دا باسیان ته‌که‌ین
ئه‌وه‌ی که محمد ئیقبال نویسیویه‌تی، وه وحید الدین
خانیش له کتیبه‌که‌ی خۆی (الإسلام یته‌دی)، وه شیخ
و عه‌للامه‌ مصطفی صبری که کتیبه‌که‌ی (موقف
العقل والعلم والدين من رب العالمين) به مه‌زنترین
دانراو ئیعتیباری بۆ کراوه لهو سهردهمه‌دا، وه لهو
کتیبه‌گزی لی‌کراوانه‌یه که‌وا حه‌قی خۆی نه‌دراوه‌تی له
دیپراسه‌کردن و توێژینه‌وه‌دا (واته: حه‌قی خۆیان به‌و
کتیبه‌ نه‌دا له مه‌نه‌جه‌کانی دیپراسه، چونکه شی‌ردراوه‌و
گزی لی‌ کرا)، وه هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی عه‌للامه‌ محمد باقر
سه‌دریش پیشکه‌شی کردووه له توێژینه‌وه‌ جوان و

ورده كان. وه له وانه ئه وهى كه عه للامه طه باطه بائى
دايناوه كه ههردوو كيشيان له شيعه ن.

ئه و تووژينه وه م به سى كاژريان نوسى يا كه مى زيتر.^{٤٥}

والحمد لله رب العالمين

جگه له خواى گه وره پيوستمان به كه س و مه زهه بيك
نيه.

دكتور سعيد فوده

^{٤٥} منيش ئه و هه رگيترانه م به ١٠ رۆزان ته واو كرد به تايبه وه، به لام
به پيشه كى نوسينه وه و پيداچوه نه وه وه ١٢ رۆژى خاياند، زۆر له و
شتانه ي كه له پيشه كيدا هيناومه حازر هه م بوو به تايبه تى ئه وانه ي
كه له سه ر ئيستيدلاله عه مه ليه كه ئه دوان. ٤-٤-٢٠٢٠ شه وى
هه ينى له سه ر شه مه. سوپاس بو خوا كه يارمه تى دام. وه رگيتر

ناوہرؤك

لا پەرہ	بابہ تہ کان
۱	پیشہ کی وہرگیپر
۱۴	نہزہریہی مہعرفہت بہ پینووسی باوکی غہزالی
۱۷	ئیسٹیدلالی نہزہری
۲۸	ئیسٹیدلالی عہمہلی
۴۰	فیراسہت
۷۳	زانستی کہلام
۸۸	پیناسہی دین

۹۴	پیناسه‌ی زانستی که لام
۱۱۵	ته‌علیقاتانیك له‌سه‌ر پیناسه‌ی زانستی که لام
۱۱۷	جیاوازی له نیوان فه‌یله‌سووفه‌کان و موته‌که‌لیمینه‌کان
۱۳۲	موته‌که‌لیمه‌کان
۱۳۷	پیکهینانی زانسته‌کان و ده‌رکه‌وتنیان
۱۵۶	په‌یوه‌ندی زانستی که لام به‌غه‌یری خوی له زانسته‌کان
۱۸۰	زانسته‌کانی زمان
۱۹۹	هه‌ندی له‌بابه‌ته‌تویژراوه‌کان هه‌یه له‌زانستی که‌لامدا که‌لای‌غه‌یری‌ئه‌و‌ناتویژریته‌وه له زانسته‌کانی‌تردا
۲۱۰	ئی‌حیاج‌بوون به‌نوی‌کردنه‌وه‌ی‌زانستی‌که‌لام

